

ยุทธศาสตร์ และแนวทางในการพัฒนา จังหวัดอุบลราชธานี

1. การพัฒนาเมือง

1. การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี โดยเฉพาะเมืองอุบลราชธานี กับเมืองวารินชำราบ ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและศูนย์กลางธุรกิจ พาณิชยกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และกลุ่มประเทศ ลุ่มแม่น้ำโขงตอนล่าง จากลักษณะต่างๆ ไป แล้วพื้นที่ดังกล่าวมีความ เหมาะสมมาก เพราะความพร้อมในทรัพยากรต่างๆ ที่จะเอื้ออำนวย

2. เร่งรัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ทันกับการพัฒนาและ ขยายตัวของเมืองอุบลราชธานีและเมืองวารินชำราบตลอดจนเมืองใหม่ ด้านช่องทางบก อำเภอสิรินคร โดยเฉพาะการคมนาคม ถนนสายต่างๆ ภายในตัวเมืองมีถนนคับแคบการจราจรติดขัด จะต้องเร่งรัดให้การ จราจรมีความสะดวกมากกว่านี้ นอกจากนั้นด้านการประปา โทรศัพท์ และปัจจัยพื้นฐานอื่นยังไม่มีความสมบูรณ์เท่าที่ควรจะต้องปรับปรุงและ บริการให้ดีกว่าเดิม และให้พอเพียงกับความต้องการของประชาชน

3. ควบคุมการพัฒนาที่ดินหรือการใช้ประโยชน์จากที่ดินในเขต เมืองอุบลและเมืองวารินชำราบให้เป็นระเบียบ และมีการประสานงาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ผสมผสานกลมกลืนกัน แผนการพัฒนาจะ ต้องให้ความร่วมมือและประสานงานอย่างใกล้ชิดรวมทั้งการพัฒนาของ เขตอำเภอใหญ่ๆ และอำเภอชายแดนอีกด้วย เช่น อำเภอเดชอุดม พิบูลมังสาหาร สิรินธร และเขมราฐ

4. อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและส่งเสริมสิ่งแวดล้อม ทางด้านศิลปวัฒนธรรมต่างๆ เช่น ประเพณีแห่เทียนพรรษา, การแข่งเรือ เป็นต้น

2. การพัฒนาการเกษตร

จังหวัดอุบลราชธานีมีพื้นที่ถือครองทำการเกษตรประมาณ 4 ล้านไร่เศษ โดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ข้าว ปอแก้ว มันสำปะหลัง ไม้ผล ไม้ยืนต้น ไม้ดอกไม้ประดับ และพืชผักต่างๆ มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน โดยเฉพาะในเขตชลประทานและเขตสูบน้ำกลับด้วยพลังไฟฟ้า สามารถที่จะพัฒนาและส่งเสริมให้เกษตรกรมีอาชีพมั่นคงยิ่งขึ้น โดยเน้นและพัฒนาดังนี้

1. พัฒนากิจกรมด้านการเกษตรแผนใหม่ มีการใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสม เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพของสินค้าการเกษตร

2. จัดให้มีการบริหารการจัดการด้านตลาด ให้เกษตรกรจำหน่ายสินค้าได้ในราคาที่เป็นธรรม

3. ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมทั้งในแง่การสนับสนุนการลงทุนและการซื้อผลผลิตในลักษณะครบวงจร

4. การสนับสนุนสินเชื่อแก่เกษตรกรรายย่อย โดยประสานงานกับธนาคารของภาครัฐและเอกชน ให้เกษตรกรรายย่อยมีโอกาสกู้เงินสินเชื่อเพื่อลงทุนและพัฒนา การเกษตรของตนเอง

3. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม

1. โดยเน้นอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ซึ่งปัจจุบันมีโรงงานต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย อาทิเช่น

- โรงงานตัดเย็บกระเป๋านางสัตว์ และหนังเทียม
- โรงงานแปรรูปเนื้อสัตว์แช่แข็ง
- โรงงานซ่อมเครื่องจักรกลการเกษตร เป็นต้น

2. โดยเน้นอุตสาหกรรมให้เกิดขึ้น ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวให้มีโรงแรมขนาดใหญ่เกิดขึ้น ทำให้เกิดอาชีพบริการด้านต่างๆ ตามมา เป็นการกระจายรายได้แก่ประชาชนอีกทางหนึ่งด้วย

3. โดยเน้นอุตสาหกรรมภายในครอบครัว เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับแรงงานภาคการเกษตรอีกด้วย

4. โดยเน้นการสร้างฐานอุตสาหกรรมใหม่ๆ ของภาคตะวันออก-เฉียงเหนือตอนล่าง ให้เป็นศูนย์กลางเพื่อการแข่งขันกับนานาประเทศได้ และมุ่งสู่ตลาดอินโดจีน

4. การพัฒนาด้านการค้าชายแดน

1. กำหนดแนวทางให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นประตูการค้าสู่กลุ่มประเทศอินโดจีน เนื่องจากความเหมาะสมด้านภูมิศาสตร์และความใกล้ชิดด้านเชื้อชาติและวัฒนธรรม พร้อมทั้งปรับปรุงบริเวณด่านช่องเม็ก อำเภอสิรินธร ให้ได้มาตรฐาน

2. ให้เป็นเมืองกึ่งกลางเชื่อมโยงทางด้านคมนาคมทางอากาศทางบก (รถยนต์และรถไฟ) ระหว่างประเทศอินโดจีนกับกรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งให้เป็นศูนย์กลางเพื่อประสานความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจการค้าและวิชาการสำหรับพื้นที่พหุภพอินโดจีน

3. ใช้โอกาสการค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันโดยให้สอดคล้องกับ โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (กัมพูชา-จีน-พม่า-ลาว-เวียดนาม-ไทย)

4. ลดข้อจำกัดด้านการค้าชายแดนไทย-ลาว ที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนา

วงกลมเศรษฐกิจ

จากการที่เศรษฐกิจโดยส่วนรวมของประเทศได้ขยายตัวสูงอย่างต่อเนื่องในระยะที่ผ่านมา ประกอบกับความก้าวหน้าในการร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศในการพัฒนาของภาคนี้ ตามโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (กัมพูชา-ลาว-จีน-พม่า-เวียดนาม-ไทย) ได้แสดงความจริงว่า จะทำให้ประเทศไทยมีพลังทางเศรษฐกิจพร้อมที่จะขยายการลงทุนอินโดจีนเป็นหลักนั้น จะเป็นโอกาสใหม่ของนักลงทุนในจังหวัดอุบลราชธานีที่จะทำการติดต่อลงทุนการค้าขายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน อันมีผลทำให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นท่าเลทองทางเศรษฐกิจในด้านการค้าและการลงทุนบริเวณลุ่มแม่น้ำโขงตอนล่างอย่างจริงจัง ภายใต้มิติใหม่นี้ดังกล่าวข้างต้นและก่อให้เกิดการพัฒนาในภูมิภาคนี้ ได้แก่

1) ก่อให้เกิดศักยภาพในการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (กัมพูชา-ลาว-จีน-เวียดนาม-ไทย) และสามารถนำไปสู่การขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจไปสู่ประเทศอื่นๆ ในรูปแบบ “วงกลมเศรษฐกิจ” (Economic Global) ต่อไป

2) การร่วมมือทางเศรษฐกิจในลักษณะ “วงกลมเศรษฐกิจ” ดังกล่าว จะก่อให้เกิดประโยชน์โดยรวมของประเทศต่างๆ ของภูมิภาคนี้ ในด้านอุตสาหกรรมการค้า การบริการ และการจ้างงานเพื่อช่วยยกระดับฐานการครองชีพของประชาชน

3) จะทำให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างประเทศในกลุ่มอินโดจีน

5. การท่องเที่ยวและบริการ

1. พัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานีให้เป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวของภาคอีสานตอนล่าง และยกระดับเป็นนานาชาติที่มีความสมดุลของการพัฒนาและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

2. ขยายฐานการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานี โดยเพิ่ม
วงจรเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน

3. สนับสนุนให้ดำเนินการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของ
จังหวัด โดยรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีของแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ
และตัวเมืองอุบลราชธานี พร้อมทั้งอนุรักษ์แม่น้ำมูลให้ปราศจากมลภาวะ

4. ยกกระดับความพร้อมทางบริการพื้นฐานให้อยู่ในระดับที่เอื้อ
ต่อการขยายตัวด้านการท่องเที่ยว และรองรับการเปิดประเทศในกลุ่ม
อินโดจีน อาทิ การปรับปรุงประสิทธิภาพสนามบินนานาชาติอุบลราชธานี
พร้อมทั้งการเพิ่มเที่ยวบิน การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคต่างๆ บริการ
ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ตลอดจนบริการทางธุรกิจ การเงิน และการ
บริการสนับสนุนอื่นๆ

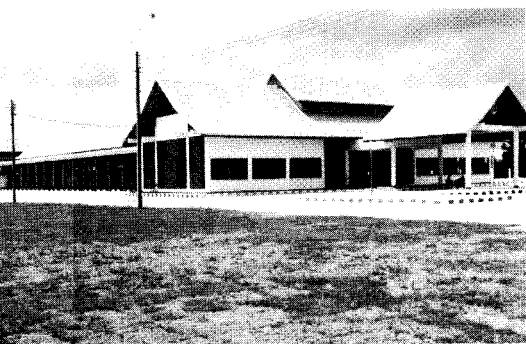
ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ได้เล็งเห็นบทบาท
ความสำคัญของจังหวัดอุบลราชธานี ในการที่จะพัฒนาให้เชื่อมโยงไปสู่
ภูมิภาคอินโดจีนเพื่อที่จะแปรสภาพ “สนามรบให้เป็นสนามการค้า” จึง
กำหนดให้จังหวัดอุบลราชธานี เป็นที่ตั้งของสนามบินนานาชาติ อันเป็น
ประตู (Gateway) ของประเทศด้านนี้ที่จะติดต่อกับกลุ่มอินโดจีน พร้อมทั้ง
พัฒนาให้เป็นจุดแวะพักของนักท่องเที่ยวนานาชาติที่จะท่องเที่ยว ใน
ประเทศอินโดจีนต่อไป เช่น น้ำตกหลี่ผีในลาว นครวัด นครธม ในประเทศ
กัมพูชา สำหรับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานีเองมีองค์ประกอบ
อย่างสมบูรณ์ เช่น มีสภาพภูมิประเทศทั้งงดงามด้วยป่าไม้ ภูเขา และ
น้ำตก สภาพความเป็นอยู่และศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์พิเศษ
ตลอดทั้งแหล่งสำคัญทางประวัติศาสตร์ และโบราณคดีซึ่งสามารถสนอง
ความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งคนไทยและต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

สถานีขนส่ง ประวัติศาสตร์

จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่จังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประชากรจำนวนมากกว่าล้านคน การคมนาคมทางบกและปริมาณจราจรหนาแน่น และมีบริษัทรถโดยสารทั้งรถธรรมดาและรถปรับอากาศหลายแห่ง แต่ไม่มีสถานีขนส่งสำหรับเป็นสถานที่ให้รถโดยสารจอดรับ-ส่งผู้โดยสารที่เป็นหลักแหล่งรถโดยสารต่างๆ ต้องหาสถานที่จอดรถเอง ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ประชาชนและนักท่องเที่ยวไม่ได้รับความสะดวกในการเดินทาง

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัด (นายศิวัช แสงมณี) เดินทางมารับตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ตั้งแต่วันที่ 16 เมษายน 2541 ได้รับทราบสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น จึงได้ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการก่อสร้างสถานีขนส่งจังหวัดอุบลราชธานีขึ้น

เพื่อเป็นโครงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542 และได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นเพื่อพิจารณาจัดหาสถานที่ก่อสร้างที่เหมาะสมรวมทั้งประสานงานเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกรมการขนส่งทางบกกระทรวงคมนาคม

นับเป็นความร่วมมือของทุกฝ่าย ที่ทำให้สถานีขนส่งแห่งนี้เกิดขึ้นได้ ด้วยความสนใจของผู้นำประเทศ คือ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ส.ส.อุบลราชธานี ตลอดจนพี่น้องประชาชนทุกคน จึงถือได้ว่า “สถานีขนส่งอุบลราชธานีแห่งประวัติศาสตร์”

สถานที่ตั้ง

ที่ดินสาธารณประโยชน์ บนเนื้อที่ 15 ไร่ 3 งาน 12 ตารางวา ริมถนนวงแหวนเมืองอุบลราชธานีด้านทิศเหนือ (ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 231) ติดกับแขวงทางหลวงอุบลราชธานีที่ 2 ตัวสถานีประกอบด้วยส่วนของอาคารที่ทำการเจ้าหน้าที่ สถานีที่จำหน่ายตั๋วโดยสาร สถานีที่รับฝากสิ่งของ สถานีที่พักรอของผู้โดยสาร ช่องจอดรถจำนวน 30 ช่อง ร้านจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม สินค้าเบ็ดเตล็ด และห้องสุขา

การก่อสร้าง

ใช้เงินนอกงบประมาณค่าบริการสถานีขนส่ง เป็นจำนวนเงิน 25,870,000 บาท เป็นค่าก่อสร้าง โดยว่าจ้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ขวลิธ กาฬสินธุ์ เป็นผู้ก่อสร้าง คณะกรรมการตรวจการจ้างนัดตรวจรับงานงวดสุดท้ายวันที่ 3 พฤษภาคม 2543

เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2543 ฯพณฯ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรีเดินทางมาประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ในการก่อสร้าง

การประกาศเป็นสถานีขนส่งผู้โดยสาร

เมื่อก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะต้องมีการประกาศกระทรวงคมนาคม กำหนดให้เป็นสถานีขนส่งผู้โดยสารก่อน จึงจะดำเนินการต่อไปได้

รถที่ต้องเข้าใช้สถานีขนส่งผู้โดยสารและอัตราค่าบริการ

มีประกาศคณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลาง กำหนดประเภทรถที่ต้องเข้าหยุดและจอดเพื่อรับส่งผู้โดยสาร ณ สถานีขนส่งผู้โดยสาร และอัตราค่าบริการ ดังนี้

- รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ อัตราค่าบริการ 20 บาท/คัน/เที่ยว
- รถโดยสารประจำทาง หมวด 2 (ระหว่างกรุงเทพฯ-ต่างจังหวัด)
อัตราค่าบริการ 10 บาท/คัน/เที่ยว
- รถโดยสารประจำทาง หมวด 3 (ระหว่างจังหวัด-จังหวัด)
อัตราค่าบริการ 6 บาท/คัน/เที่ยว
- รถโดยสารประจำทาง หมวด 4 (ในเขตจังหวัด)
อัตราค่าบริการ 4 บาท/คัน/เที่ยว

มาตรการควบคุม

กรณีผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งหรือผู้ขับรถไม่นำรถเข้าใช้สถานีขนส่ง มีบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ดังนี้

มาตรา 31 และ 131 ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่หยุดและจอดเพื่อขนถ่าย คน สัตว์ หรือสิ่งของ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา 103 (5) และ 127 ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่หยุดหรือจอดรถ ณ สถานที่ขนส่งและปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับสถานที่ขนส่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 156 ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถผู้ใด ไม่นำรถเข้าหยุดหรือจอดเพื่อรับส่งผู้โดยสารหรือขนถ่ายสินค้า ณ สถานที่ขนส่งตามที่คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกกลางกำหนด ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

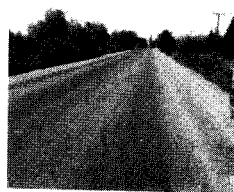
สายใย...

เส้นทางวงแหวน

ความเจริญก้าวหน้าของจังหวัดอุบลราชธานี มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา การคมนาคม เป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องปรับปรุงให้มีสภาพคล่อง โดยเฉพาะการจราจรทางบก จากการขยายตัวของชุมชนและปริมาณหนาแน่น การจราจรที่เพิ่มขึ้น หน่วยงานที่รับผิดชอบได้มีการวางแผนร่วมกับจังหวัดอุบลราชธานี และมีความพยายามให้โครงการก่อสร้างด้านคมนาคม ประสบผลสำเร็จ นับตั้งแต่สถานีขนส่ง ขยายถนน 4 เส้นจราจร สายอุบลราชธานี-ม่วงสามสิบ อุบลราชธานี-เขื่อนใน และขยายถนนเลียบเมือง เป็น 6 ช่องจราจร บริเวณสถานีขนส่งจังหวัดอุบลราชธานี

ในการดำเนินการส่วนหนึ่งมีอุปสรรคปัญหา และต้องอาศัยความร่วมมือในการขอใช้ที่ดิน การเวนคืนที่ดิน โดยเฉพาะถนนเลียบเมือง ช่วงบ้านแสนสุข-บ้านธาตุ-บ้านโนนสว่าง-บ้านคำขวาง จากแยกถนนวาริน-เดชอุดม ไปถึงแยกถนนวาริน-พินุลมังสาหาร ประมาณ 12 กิโลเมตร มีบางส่วนยังไม่ได้เชื่อมต่อ จึงได้ประสานกับมณฑลทหารบกที่ 22 ขอใช้พื้นที่เขตทหาร ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือด้วยดี ทำให้เส้นทางเลียบเมืองสายนี้รองรับปริมาณจราจรครบวงจร สะดวกในการคมนาคมอย่างยิ่ง นี่คือสัญญาณบ่งบอกถึงความร่วมมือในสมัยที่ นายศิวัช แสงมณี เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ที่คอยประสาน ติดตาม จนบังเกิดผลสำเร็จ

จากการเชื่อมโยงทางเลียบเมืองสู่ความสำเร็จ โครงการสร้างถนน 4 ช่องจราจร 6 ช่องจราจร และวงแหวนเลียบเมืองที่มาตรฐาน สามารถรองรับปริมาณจราจร และรถยนต์ที่มุ่งสู่อุบลราชธานี และสถานที่ท่องเที่ยว โดยเฉพาะเทศกาลสงกรานต์แห่งสะพือ วันละหลายแสนคน ผู้คนนับแสนนับล้านเดินทางด้วยความปลอดภัย สร้างสายใยให้ประชาชนมีความสุขสบาย และประทับใจในผลงานที่ร่วมคิด ร่วมทำ ตลอดไป

1 ใน 8 จังหวัด... ที่พัฒนาแบบยั่งยืน

ในระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทย ได้พัฒนาความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ เป็นอย่างมาก ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม เทคโนโลยี และเกษตรกรรม แต่ในการพัฒนาประเทศดังกล่าว ได้มีการ นำเอาทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ อย่างฟุ่มเฟือย และขาดการควบคุมดูแล อย่างเพียงพอ ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติอัน มีค่าสูญสิ้นและเสื่อมโทรมไปเป็นจำนวนมาก รวมทั้งก่อให้เกิดปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมตามมา เช่น น้ำเสีย อากาศเป็นพิษ ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล เป็นต้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จึงเกิดแนวความคิดในการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยองค์กรเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของแคนาดา (Canadian International Development Agency : CIDA) ได้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทย ภายใต้โครงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Natural Resources and Environment Management : NREM) โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ เพื่อการวางแผนหลักยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ยั่งยืน ซึ่งจังหวัดอุบลราชธานีได้รับคัดเลือกให้เป็น 1 ใน 8 จังหวัดตัวอย่างที่จะดำเนินการในระยะที่ 1 ร่วมกับจังหวัดเชียงราย พิจิตร โลกุมหาสารคาม กาญจนบุรี นครนายก พังงา และจังหวัดตรัง

ส่วนในการดำเนินงานของจังหวัดอุบลราชธานี ได้แต่งตั้งคณะกรรมการวางแผนหลักยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ยั่งยืน (Core Planning Team : CPT) และคณะทำงานวางแผนหลักยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ยั่งยืน ประกอบด้วย ผู้แทนจากภาครัฐ เอกชน และประชาชน มีหน้าที่ในการจัดทำแผนหลักยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่ยั่งยืน เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ รวมทั้งความต้องการของประชาชน โดยจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ครั้งที่ 1 ไปแล้ว เมื่อวันที่ 24-25 มกราคม 2543 ซึ่งเป็นการปูพื้นฐานและเสริมสร้างความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่คณะกรรมการและคณะทำงานฯ และจะมีการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ เพื่อจัดทำแผนหลักดังกล่าวอย่างต่อเนื่องอีกประมาณ 8 ครั้ง จนถึงเดือนมีนาคม 2544 รวมทั้งจะมีการนำร่างแผนที่ได้จัดทำขึ้นในแต่ละขั้นตอน จัดการประชุมเพื่อรับทราบความคิดเห็นของประชาชนอีกประมาณ 5 ครั้ง

**ที่มา : วารสารหอการค้าจังหวัด
อุบลราชธานี**

ช้อบเม็ก...

ตลาดสินค้าแนวหน้าสู่อินโดจีน

เปิดตำนานเล่าขาน เรื่องด่านชายแดนที่ช่องเม็ก บริเวณด่านชายแดนไทย-ลาว แห่งนี้ เคยรุ่งเรืองก่อนลาวจะเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อปี 2518 เคยเป็นบ่อนคาสีในขนาดใหญ่ มีนักพนันทั้งไทยและต่างประเทศเคยเสียผู้เสียคน ในแหล่งอบายมุขแห่งนี้มาแล้ว...เรื่องเก่าๆ อย่างนี้ยังเป็นที่รู้ดีในหมู่นักพนันเก่าๆ เมื่อมีการปฏิวัติใน สปป.ลาว สถานที่ดังกล่าวถูกยุบไป และด่านถูกปิดตายมาโดยตลอด

ต่อมาเมื่อปี 2526 ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-ลาว กลับคืนสู่ปกติ การไป-มา ค้าขาย เริ่มเปิดแบบไม่เป็นทางการ ทำให้บริเวณชายแดนช่องเม็ก มีประชาชนทั้งสองประเทศเข้ามาอาศัยทำมาหากิน เป็นญาติสนิทมากขึ้น

ด้วยความสัมพันธ์ไร้พรมแดน ไม่สามารถกันวิถีชีวิตคนทั้งสองประเทศได้ หน่วยงานราชการและส่วนที่เกี่ยวข้องได้หันมาสนใจ มุ่งมั่นในการพัฒนาให้เป็นด่านถาวร ในที่สุดคณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2536 และเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2537 เห็นชอบในโครงการ

พัฒนาชายแดนช่องเม็ก ต.ช่องเม็ก อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลราชธานี โดยมอบหมายกระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าของเรื่อง และจังหวัดอุบลราชธานีได้ดำเนินการ พัฒนาโครงการต่อเนื่องมาโดยตลอด และรัฐบาลได้ทุ่มเทงบประมาณส่วนนี้หลายพันล้านบาท

สำหรับแนวทางการพัฒนาโครงการนี้ ทางจังหวัดอุบลราชธานีได้ขอใช้พื้นที่จากกรมป่าไม้ เพื่อก่อสร้าง

อาคารพาณิชย์ จำนวน 300 คูหา ร้านค้าย่อย 100 คูหา ปรับปรุงพื้นที่ให้ประชาชนได้อยู่อาศัย และจำหน่ายสินค้าเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว และแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนทั้งสองประเทศ จัดให้มีสาธารณูปโภคระบบการขนส่ง คมนาคม และเอื้ออำนวยความสะดวกต่างๆ ครบวงจร

นอกจากนี้จังหวัดอุบลราชธานียังได้จัดให้มีโครงการก่อสร้างศูนย์สถิติการตลาด บริเวณช่องเม็ก เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาล ที่จะพัฒนาเมืองชายแดนให้มีความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้าการท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น แก้ปัญหาการบุกรุกที่ดิน และป่าไม้ตามแนวชายแดน

จังหวัดอุบลราชธานีได้รับงบประมาณจำนวน 11 ล้านบาท ให้ดำเนินการในเดือนตุลาคม 2543 - กันยายน 2544

- โดยจัดให้มีร้านค้าของกลุ่มอาชีพ ได้จำหน่ายผลผลิตจำนวน 400 หน่วย เป็นเงิน 8 ล้านบาท
- ได้ขยายแนวเขตไฟฟ้าติดต่อหม้อแปลงไฟฟ้า 2 เครื่อง เป็นเงินกว่า 2 ล้านบาท และ
- ขยายเขตวางท่อประปา ระบบประปา เป็นเงิน 7 ล้านบาท
- สร้างสวนหย่อมภูมิทัศน์ พัฒนาโครงการ 7 ล้านบาท

ทั้งนี้โดยมุ่งหวังเพื่อแก้ปัญหาเรื่องการตลาดการผลิตของกลุ่มเกษตรกรหัตถกรรม และเป็นการเชื่อมโยงเครือข่ายสินค้าชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สู่ระดับสากลได้ นับเป็นการสานต่อของโครงการพัฒนาชายแดนช่องเม็ก ให้สู่อีกก้าวหนึ่งของเส้นทางสู่อินโดจีน

โขง ซี มูล

: ศูนย์กลางไทย-ลาว

บทบาทใหม่ของพี่น้องไทย-ลาว ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาดินแดนปากมูล
ลุ่มแม่น้ำโขง ภายใต้กรอบแนวคิดที่นำไปสู่การเสวนา “โขงซีมูล : ศูนย์กลางไทย-ลาว”
โดยมีสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี หนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์ข่าวสด การท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย บริษัทปูนซีเมนต์ไทยจำกัด (มหาชน) และองค์กรเอกชน ได้จัดประกาย
เรื่องนี้ โดยจัดประชุมเสวนาทางวิชาการเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2543 ณ ตึกมติชน ชั้น 8
กรุงเทพมหานคร

สืบเนื่องจากการประชุมดังกล่าว และกำหนดให้มีการเสวนาขึ้นที่จังหวัด
อุบลราชธานี ในวันที่ 12-14 พฤษภาคม 2543 ณ โรงแรมแก่งสะพือริเวอร์ไซด์
อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลราชธานี โดยมีนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ สื่อมวลชนและผู้เกี่ยวข้อง
จำนวน 150 คน

ในส่วนของผู้นำในการเสวนา แนะนำวิชาการประกอบด้วย

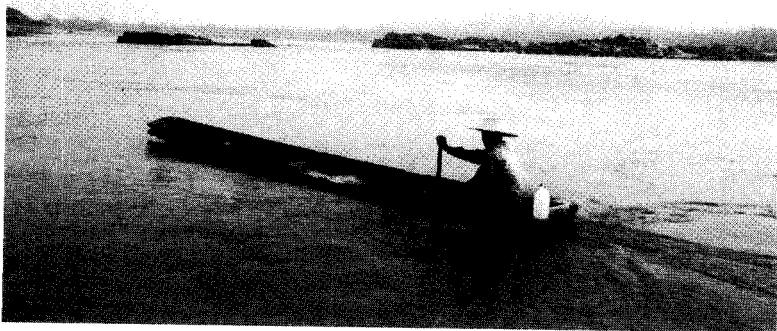
- พ.ณฯ อานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรี
- ศ.ดร. นิธิ เอียวศรีวงศ์
- ดร.ธิดา สาระยา
- มร.ไมเคิล ไรท์
- ดร.ชาญวิทย์ เกษตรศิริ
- ดร.ศรีศักร วัลลิโภดม
- นักวิชาการจาก สปป.ลาว

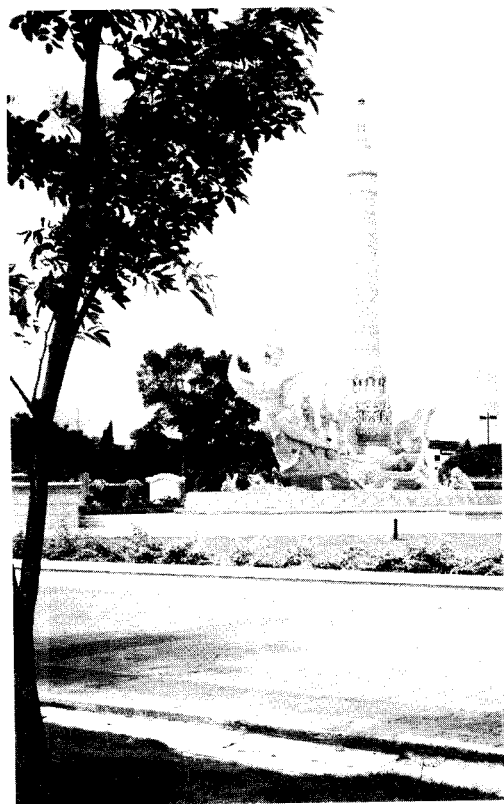
ในด้านการอำนวยความสะดวก และการประสานงานโดยนายศิริ แสงมณี ผวจ.อุบลราชธานี พร้อมด้วยส่วนราชการ ภาครัฐ และเอกชน ดำเนินการตลอดเวลา และได้นำคณะเยี่ยมชมปราสาทวัดภู ใน สปป ลาวอีกด้วย

มิติใหม่ ในการเสวนา “โขงชีมูล : ศูนย์กลางไทย-ลาว” ครั้งนี้ จะได้ไปสู่การพัฒนา ศักยภาพทั้งสองประเทศ และผลที่ได้ตามมา ที่หลายฝ่ายควรจับตามอง และติดตาม ให้ต่อเนื่อง ซึ่งสภาพปัจจุบันวิถีชีวิตของประชาชนในแถบลุ่มน้ำมูล หรือแม่น้ำโขง ความแตกต่าง เปลี่ยนแปลงไป และจำเป็นต้องระดมพลังความคิดจากบุคคลทุกระดับ ทุกฝ่าย

จากการเสวนาของแกนนำหลักระดับชาติ รวมทั้งนักวิชาการจากหลาย สาขา และที่เกาะติดตลอดมาคือสื่อมวลชน ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญที่พี่น้อง ชาวจังหวัดอุบลราชธานี และใกล้เคียงตามลุ่มแม่น้ำ 3 สายนี้ อย่างน้อยก็ได้ สืบทอดเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษให้มีแหล่งประกอบอาชีพ และภูมิปัญญา รักษามรดกตกทอดสู่ลูกหลาน ต่อไป

ลภีมหาเทียนพรรษา เฉลิมพระเกียรติ

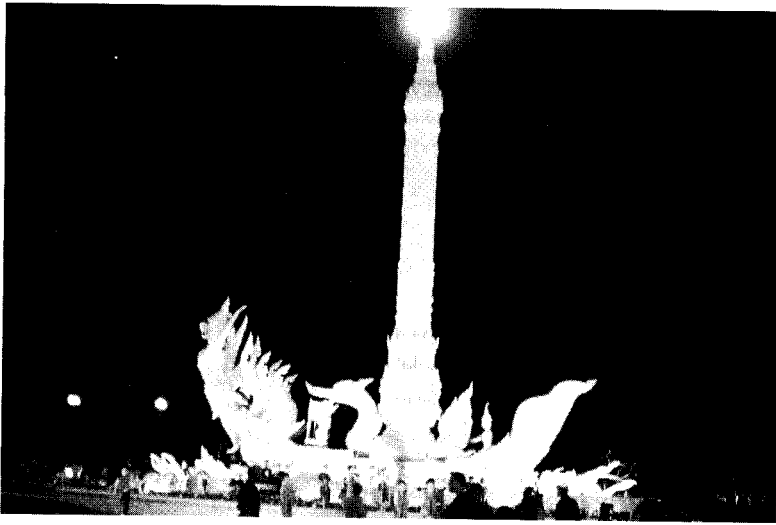
- เพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542 และเป็นที่หล่อหลอมจิตศรัทธาของชาวอุบลราชธานี ให้เป็นหนึ่งเดียว

- ตั้งอยู่ในสนามทุ่งศรีเมือง ซึ่งเป็นศูนย์กลางของการจัดงานประเพณีแห่เทียนพรรษา ปี 2542

- มีขนาดความสูง 22 เมตร หรือ 72 ฟุต เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1.40 เมตร ฐานเป็นรูปวงรีแบบไข่

- ขบวนต้นเทียน จำลองเรื่อง พระมหาชนก พระราชนิพนธ์ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงนิพนธ์จากการดัดแปลงจากชาดกในทศชาติ เรื่อง “พระมหาชนก” ที่แสดงถึงการบำเพ็ญวิริยบารมี คือความพากเพียรของพระโอรสองค์โต ก่อนที่จะเสวยชาติพระพุทธรเจ้า ขบวนต้นเทียนจำลองนำตอนสำคัญของพระมหาชนกมาทำเป็น

รูปแบบ คือ พระมหาชนกราชกุมารเดินทางไปทางทะเล เรือแตกคนทั้งหลายจมน้ำตายบ้างเป็นเหยื่อของสัตว์น้ำบ้าง คนที่เหลือต่างตื่นตระหนก ร้องไห้คร่ำครวญ ทรงความอดสาเหว่น้ำในทะเลถึง 7 วัน ด้วยความอดทนอย่างไม่ลดละ ทำให้นางมณีเมขลาที่ห้าวโลกบาลทั้ง 4 ได้มอบให้ดูแลมหาสมุทรเกิดความเห็นใจ จึงได้อุ้มพระมหาชนกมาถึงเมืองมิกิหลานครออย่างปลอดภัย จากเหตุการณ์ตอนนี้ จึงเป็นคติธรรมแห่งความสำเร็จ กล่าวคือ “การใด จะสำเร็จได้ด้วยความเพียร แม้กระทั่งความตายยังรอดพ้นมาได้”

พระราชนิพนธ์นี้ จึงนับว่าเป็นกุสโลบายที่สำคัญ สำหรับเหตุวิกฤตทางเศรษฐกิจไทยที่ตกต่ำอย่างรุนแรง ที่คนไทยต้องใช้ความอดทนความเพียรพยายาม ร่วมแรงร่วมใจ เพื่อผ่านพ้นภัยวิกฤติ ให้จงได้ (วิกฤติเศรษฐกิจเกิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2540)

รูปแบบ

เป็นการนำศิลปะที่แสดงภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดอุบลราชธานี ผสมผสานกับศิลปะของไทย โดยทั่วไป โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ด้วยกันคือ

1. **สระว่ายน้ำ** มีขนาดกว้าง 4 เมตร ลักษณะรูปวงรีแบบไข่ ลึก 1 เมตร มีลวดลาย บัวแวงแบบอุบลประดับ

2. **เรือสำเภา** ยาว 16 เมตร สูงประมาณ 3 เมตร หัวเรือเป็นรูปพญานาค 7 เศียร ซึ่งลักษณะเป็นนาคแบบอุบล คือ ส่วนหงอน ส่วนปลายยอดของพญานาคจะทำเป็นข้อสะบัดเหมือนรูปหางไหลเป็นชั้นๆ ลดหลั่นกันไป เหมือนกับลมพัดดูเคลื่อนไหว และที่ส่วนหน้าอกก็จะมีปีกอยู่ส่วนของลำเรือและหางเรือจะประดับด้วยลวดลายแบบอีสาน คือ ลวดลายจะเน้นเป็นรูปคล้ายเลขหนึ่งไทยที่มีวนตัวเข้าที่ดูค่อนข้าง บ้างอวบอ้วน ประกอบภาพปรกที่ส่วนหัวและภาพเทวดาที่ส่วนท้าย

3. **ภาพบุคคล** เป็นภาพบุคคลที่อยู่ในเรือสำเภา และบุคคลที่ว่ายน้ำอยู่ในน้ำที่ประกอบด้วยภาพพระมหาชญกกำลังว่ายน้ำ และลูกเรือกำลังถูกสัตว์น้ำกัดกินและกำลังจมน้ำอยู่

4. ดันเทียน ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วน คือ

(1) **ฐานล่างสุด** เป็นภาพสัตว์ในจินตนาการของไทย เรียกว่า “คชปักษี” ซึ่งนัยนี้นำมาแทนตำแหน่งความหมายที่ว่า “ช้าง” หมายถึง สัตว์คู่บารมีของกษัตริย์ไทย ที่แสดงถึงผู้มีบารมีเหนือแผ่นดิน “พญาหงส์” หมายถึง สัตว์ที่แสดงถึงความนุ่มนวล ความสง่างาม อยู่เหนือบนท้องฟ้า เมื่อสัตว์ทั้งสองมารวมกันจึงหมายถึง กษัตริย์ที่เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินและท้องฟ้า

(2) **ฐานชั้นที่ 2** เป็นภาพพญาคูรุฑ เป็นเทพในศาสนาของพราหมณ์ ซึ่งเป็นพาหนะของกษัตริย์ลัทธิไวษณพนิกาย

(3) **ฐานชั้นที่ 3** เป็นภาพดอกบัวที่ลักษณะเป็นบัวกลีบยาว ซึ่งหมายถึง อุดมราชธานี หรือตัวแทนความเป็นจังหวัดอุดรราชธานี

(4) **ส่วนลำต้น** เป็นภาพตอนสำคัญของทศชาติบารมี ประกอบกับลวดลายแบบอีสาน คือ ลวดลายกระหนกที่หมวดคล้ายกับเลขหนึ่งไทยที่ดูอบอุ่นและดูช่องไฟค่อนข้างแน่น

(5) **ส่วนยอด** เป็นภาพของสถาปัตยกรรมแบบเมืองอุบลที่ลอกแบบมาจากเจดีย์ทรงแจกันเหลี่ยมที่วัดพระธาตุสวนตาล อำเภอเมืองโน

จากใจ... สายเลือดอุบล

บุญตัน จolvassiri

392-394 ซอยขยายกรุง 4 ถ.ขยายกรุง อ.เมือง จ.อุบลฯ

โทรศัพท์ 045-313621

1 สิงหาคม 2542

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

ผม นายบุญตัน จolvassiri ข้าราชการบำนาญ (อดีตผู้อำนวยการ สนอ. “ศ.อ.ศ.อ”) ผู้รับบท “หลวงตา” ในงานประเพณีแห่เทียนพรรษาอุบลราชธานี “เฉลิมหล้า 6 รอบมหाराชน” ในรายการ “ใต้ฟ้าพระบารมี อุบลราชธานีเเก็กฟ้า” (คืน 27-31 กรกฎาคม)

ผมขอแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกในฐานะเป็นคนอุบลราชธานีโดยกำเนิด เติบโตที่อุบลราชธานี รับราชการที่อุบลราชธานีจนเกษียณอายุราชการ

ก่อนงานประเพณีแห่เทียนพรรษา ผมได้สดับตรับฟัง

- ความขัดแย้งเรื่องต้นเทียนเฉลิมพระเกียรติ
- ความขัดแย้งในเรื่องขอบข่ายการจัดงาน
- การแสดงประชาพิจารณ์-ประชมติ
- ความเคลื่อนไหวของประชาชนในการสนับสนุน

ให้กำลังใจผู้ว่าราชการจังหวัด ฯลฯ

วันนี้ (31 กรกฎาคม 2542) เป็นวันสิ้นสุดของการจัดงาน ผมพยายามใช้ความคิด ความรู้สึกที่เป็นกลาง ประเมินผลการจัดงานในคราวนี้ว่า

1. เป็นความสำเร็จอย่างใหญ่หลวงของหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ
 1. จังหวัด
 2. เทศบาลนครอุบลราชธานี
 3. ททท.อุบลราชธานี
 4. หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี

และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้าราชการทุกหมู่เหล่า, ชมรมผู้สูงอายุ/

ข้าราชการบำนาญ, วัดทุกวัด, คຸ່มวัดต่างๆ, สื่อมวลชนทุกแขนง, สถาบันการศึกษา, ประชาชน, นักเรียนนักศึกษา ฯลฯ

2. หมู่บ้านอุบลราชธานีศรีวนาลัย กลายเป็นจุดดึงดูดความสนใจและอำนวยความสะดวก ให้แนวคิดในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง การใช้ชีวิตในชนบทที่เรียบง่าย มีความสุข แสดงถึงวิถีชีวิตของชาวไทยอีสานโบราณได้อย่างดีเยี่ยม เป็นที่พอกพอกใจ แปลกตา ของนักท่องเที่ยวต่างจังหวัด ต่างประเทศ

นับว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า และให้ประโยชน์แก่เกษตรกรที่จะเอาไปปฏิบัติได้ในชีวิตจริง ผมใคร่ขอเสนอแนะว่า ถ้าจะรักษากิจกรรณส่วนนี้ไว้เป็น “ห้องเรียนธรรมชาติ-ห้องเรียนตัวอย่าง” ก็จะเป็นประโยชน์แก่ผู้พบเห็น

3. การจัดการทรรศการ “สืบสานปณิธานสานประเพณี หลอมชีวิตเกิดเมืองอุบลฯ” ที่ศาลาประชาคม ก็ได้ประโยชน์อย่างยิ่งที่จะเชื่อมโยงวิถีชีวิตของคนสมัยก่อนให้ชนรุ่นหลังได้ศึกษา

4. ผมเคยได้ยิน ได้อ่าน ได้เห็นผลงานของ “ศุภักษร” คุณศุภวัฒน์ จงศิริ ทางสื่อมวลชน เพิ่งจะเห็นด้วยตาและสัมผัสทีมงาน “ศุภักษร” ด้วยตนเองครั้งนี้

ผมชมเชย คุณศุภวัฒน์ จงศิริ “ศุภักษร” ด้วยความจริงใจว่า -ยิ่งใหญ่-อลังการ-ตื่นเต้น-ตระการตา-ตระการใจ สุดยอดจริงฯ

เบื้องหลังความสำเร็จนี้ ผมขอปรบมือให้ “ทีมงาน” ของ “ศุภักษร” ว่า ทำงานกันอย่างเข้มแข็ง-เสียสละ-อดทน-จริงใจ/จริงจัง ฯลฯ

ในส่วนที่ผมมีโอกาสสัมผัสใกล้ชิด เรื่องการแสดงรับบท “หลวงตา” ได้รู้จัก “ป้อม” “ปรายเดช” และ “นาฏ” ผมยอมรับว่าเป็นเด็กน่ารัก สุภาพ คุณ “ศุภักษร” น่าดีใจภูมิใจที่มี “บุคลากร” ที่มีคุณภาพและน่ารักเช่นนี้

เหนือสิ่งอื่นใด ต้องขอชมเชย และอยากให้งำลังใจ “คุณศุภักษร” ว่านอกจากความเข้มแข็ง, เสียสละ, อดทน, จริงจัง-จริงใจที่ท่านมีเหนือลูกน้องแล้ว ท่านยังมีความ “อดกลั้น” เป็นเลิศเกินมนุษย์ธรรมดา

เพราะคืนวันที่ 29 กรกฎาคม พอเพลง “ภูมิแผ่นดินนวมินทรมหาราชฯ” จบเกิด “อุบัติเหตุ” อย่างคาดไม่ถึง เสียไม่ออก ไฟส่วนใหญ่ดับ แต่

- คุณศุภักษร ให้ความพยายามแก้ไขอย่างเต็มที่ ไม่มีคำอุทธานใดๆ เล็ดลอดออกมาได้ยิน

- ในทุกชีวิตในนามทุ่งศรีเมืองเจียบ สงบ เป็นความสงบที่แสดงถึงความ

จงรักภักดีต่อองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

- เมื่อเครื่องขยายเสียงติด ก็มีต้นเสียงพาร้องเพลง “สดุดีมหาราชา” จนจบ ผมเห็นใจคุณศุภักษร ใครๆ ก็คงเห็นใจ แต่เราไม่ถือเป็นเรื่องข้อบกพร่องเลย เราถือเป็นเรื่องดีเหตุ เพราะไฟช็อต

ผมขอขอบพระคุณท่านผู้ว่าราชการจังหวัด, คุณศุภักษรที่ท่านนำรายการนี้มา ให้ชาวอุบลราชธานี, นักท่องเที่ยวและชาวจังหวัดใกล้เคียงได้ชื่นชม

5. ผมใคร่ขอให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดได้กรุณาส่งเกตหลังงานเสร็จว่า จะมีอีกสักกี่คน, สักกี่กลุ่มที่คัดค้านการจัดสร้างต้นเทียนเฉลิมพระเกียรติภายในทุ่งศรีเมือง อาจมีคนเสียดาว่า ต้นเทียนเตี้ยเกินไป เล็กเกินไปด้วยซ้ำ

ผมอยากพยากรณ์และสนับสนุนคำพูดท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ในรายการ “ผู้ว่าฯ พบประชาชน” เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคมว่า “ต้นเทียนนี้แหละ จะเป็นสิ่งหล่อหลอมหัวใจของชาวจังหวัดอุบลราชธานี ให้เกิดความสมัครสมานสามัคคี และลดความขัดแย้งลงได้”

6. ผมยึดมั่นในคำพังเพยบทหนึ่งว่า

“Man can come and go Morality remains and grows”

ผมขอแปลเอาความว่า

“คนนั้น มาได้ ไปได้ แต่คุณธรรมจริยธรรม สามัคคีธรรมนั้น เมื่อเกิดขึ้นแล้ว ก็ยังคงอยู่และจะเจริญงอกงามต่อไป”

ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดมาอยู่อุบลฯ จะครบ 2 ปีแล้ว ถ้าท่านย้ายไป ก็คงไม่หวนคืนมาอีกเป็นคาราบาสง

แต่ความดี ความงาม คุณธรรม จริยธรรม สามัคคีธรรม ที่ท่านมาปลูกฝังให้ชาวอุบลฯ ใจช่วง 2 ปี ในรูปของจัดงาน โดยเฉพาะปีนี้เป็น “งานเฉลิมห้าว 6 รอบ มหาราชนัน” จะอยู่ในความทรงจำของผม ของชาวอุบลฯ ของทุกคนที่มาชื่นชม และจะเจริญงอกงามต่อไป และตลอดไป

ด้วยความเคารพรัก และปรารถนาดี

นายบุญทัน ฉลวยศรี

อดีตผู้อำนวยการ ศนอ. (ศ.อ.ศ.อ.)

ได้ฟ้าพระบารมี

งานประเพณีแห่เทียนพรรษา อุบลราชธานีมีมานานถึงปีนี้เป็นปีที่ 62 การจัดงานได้ยิ่งใหญ่มาทุกปีจนเป็นตำนานของงานบุญเข้าพรรษา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้บรรจุให้เป็น 1 ใน 9 งานอะเมซิงปีท่องเที่ยวไทย

ในปีนี้เป็นปีที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุ 72 พรรษา ทางจังหวัดอุบลราชธานีโดย ผู้ว่าฯ ศิวะ

แสงมณี จึงได้จัดงานประเพณีแห่เทียนพรรษา “เฉลิมหล้า 6 รอบมหาราชัน” อุบลราชธานี ปี 2542 ในวันที่ 26-31 กรกฎาคม 2542 เป็นเวลา 6 วัน 6 คืน ภายในงานมีกิจกรรมมากมาย แต่มีไฮไลท์ของงานอยู่ 2 กิจกรรม คือ งานแสดงแสง-เสียง “ได้ฟ้าพระบารมี อุบลราชธานีเบิกฟ้า” และขบวนแห่เทียนพิเศษ (ภาคกลางคืน) “เจ็ดแฉ่ง แสงธรรมล้ำค่า ขบวนแห่เทียนพรรษาล่องแดนสรวง”

งานแสดงแสง-เสียง “ได้ฟ้าพระบารมี อุบลราชธานีเบิกฟ้า” จัดแสดง ณ บริเวณทุ่งศรีเมือง วันที่ 27-31 กรกฎาคม 2542 โดยการแสดงประกอบด้วย 9 องค์

องค์ที่ 1 อริยสัจ 4 อุบลราชธานีในสมัยอดีตกาลแผ่นดินตรงนี้ยังมีเรื่องราวที่สำคัญทางพระพุทธศาสนามากมายในวันเข้าพรรษาเป็นช่วงที่พระสงฆ์ทุกรูปต้องจำวัดตลอดระยะเวลา 3 เดือนในช่วงฤดูฝน เพื่อจะได้มีโอกาสศึกษาพระธรรมวินัยได้อย่างเต็มที่ดังคำสอน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือ “อัมมจักกัปปวัตตนสูตร อริยสัจ 4” ซึ่งให้เห็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ไพบูลย์ 8 เป็นแนวทางในการปฏิบัติยังผลให้เกิดความสงบร่มเย็นเป็นสุขของชาวอุบลราชธานี และชาวไทยทั่วผืนแผ่นดิน

องค์ที่ 2 สัมมาทิฐิ (การเห็นชอบ) อุบลราชธานีเป็นแหล่งอารยธรรมนับพันปี หากย้อนลึกอดีตไปเมื่อ 200 ล้านปี จะพบร่องรอยผืนแผ่นดินเก่าแก่ที่มีหลักฐานยืนยันได้ มีร่องรอยผืนดินไหว ภูเขาไฟระเบิด พบร่องรอยของไดโนเสาร์ซากฟอสซิล งาช้างโบราณ ไบเซมาหินและอารยธรรมที่ผาแต้ม สิ่งเหล่านี้คือรากแก่นูรักษะไว้เป็นมรดกของชาติสืบไป

องค์ที่ 3 สัมมาสังกัปปะ (ความ คิดชอบ) สมัย กรุงศรีอยุธยา เจ้าพระตา เจ้าพระวอ และท้าวคำผง พาไพร่พลหนีภัยสงครามจากพระเจ้าสิริบุญสารแห่ง นครเวียงจันทน์ ได้เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารของ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ในคราวนั้น กองทัพ ไทยบุรีตเวียงจันทน์ ท้าวคำผงได้รับแต่งตั้งเป็น พระปฐมวงศา ครองเมืองอุบลราชธานีเป็นคนแรก จนเข้าสู่สมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์แห่งพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกขณะนั้นพระปฐมวงศาช่วยปราบกบฏอ้ายเชียงแก้วสำเร็จจึงได้รับพระราชทาน บรรดาศักดิ์ขึ้นเป็นพระปฐมวรราชสุริยวงศ์ครองเมือง อุบลราชธานี พร้อมกับยกฐานะบ้านห้วยแจระแมเป็น เมือง “อุบลราชธานีศรีวนาลัยประเทศราช”

องค์ที่ 4 สัมมานาวาจา (วาจาชอบ) อุบลราชธานีมีความผูกพันกับพุทธศาสนา เป็นเวลายาวนาน ผืนแผ่นดินอีสานแห่งนี้ เมืองนี้ เป็นหัวเมืองแรกทางอีสานที่ได้รับการ เฝยแพร่พระพุทธศาสนา และเป็นศูนย์กลางในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอีกทั้งยังเป็น เมืองที่พระเจ้าเอระที่ป็นหลักสำคัญอยู่มากมายที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือมีตำนาน การสร้างพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ มีพระแก้วโกเมน พระแก้วบุษราคัม พระเหลาเทพนิมิตร์ ที่ป็นพระคู่บ้านคู่เมืองมาเนิ่นนาน จากความเป็นศูนย์กลางจากแรงศรัทธาสู่การยึดมั่น ในคำสอน จึงสมควรค่าในความภาคภูมิใจว่า “อุบลเมืองนักปราชญ์”

องค์ที่ 5 สัมมากัมมันตะ (การกระทำชอบ) อุบลราชธานีผ่านวันเวลาสู่รัชสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงปรับเปลี่ยนการปกครอง เป็นระบบมณฑลเทศาภิบาล โดยส่งข้าหลวงมาดูแลเมืองอุบลราชธานีในขณะนั้น เป็นมณฑลลาวท้าวในปี พ.ศ. 2439 พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงสรรพสิทธิประสงค์ได้ เดินทางมารับราชการแทนและได้สร้างความผูกพันระหว่างชาวเมืองหลวงกับ ชาวอุบลราชธานีขึ้น จากความผูกพันของกรมหลวงสรรพสิทธิประสงค์จึงกลายมาเป็น เรื่องราวความรักของกรมหลวงสรรพสิทธิประสงค์และหม่อมเจียงคำ จนเกิดเป็นตำนาน ความหลังของความรักที่งดงาม ณ วังที่ทั้งคู่อาศัยคือ “วังสัจด์” ซึ่งตอนนี้เป็นตอนที่ผู้ชม ทั้งประทับใจมากบางคนถึงกับหลั่งน้ำตาให้กับหม่อมเจียงคำและความรักในวังสัจด์

องค์ที่ 6 สัมมาอาชีวะ (การประกอบอาชีพที่สุจริต) อุบลราชธานี มีพระพุทธศาสนาเป็นศูนย์กลางของชุมชนซึ่งก่อเกิดเป็นหลักปฏิบัติคือ ฮีต 12 คอง 14 อันเป็น ประเพณีทางพุทธศาสนาของชาวอุบลราชธานีและชาวอีสานสืบมาอีกทั้งยังมีการประกอบอาชีพที่ชาวอุบลราชธานีภูมิใจเช่น การหล่อโลหะทองเหลือง การทอผ้า มีวัฒนธรรมพื้นบ้านที่สำคัญ คือ หมอลำจันได้รับการยกย่องว่า “มรดกเมืองอุบลมรดกชาติ” และยังมีเรื่องราวของตระกูลต่างๆ บนแผ่นดินอุบลราชธานีหลายสกุล ตั้งแต่อดีตได้มีการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ทรงคุณค่าให้กับ “เมืองอุบลราชธานี”

องค์ที่ 7 สัมมาวายามะ (ความพยายามชอบ) อุบลราชธานีมีเรื่องราวของความหวงแหนในผืนแผ่นดินการต่อสู้เพื่อรักษาดินแดนจากกรณีพิพาทชายแดนไทยกับอินโดจีนและฝรั่งเศส ในปี พ.ศ. 2483 การสู้รบด้วยหัวใจนักสู้ของชาวอุบลราชธานี ซึ่งแลกมาด้วยหยาดเหงื่อ เลือดและน้ำตาด้วยความสุขสงบบนผืนแผ่นดินอุบลราชธานีตราบนานเท่าทุกวันนี้

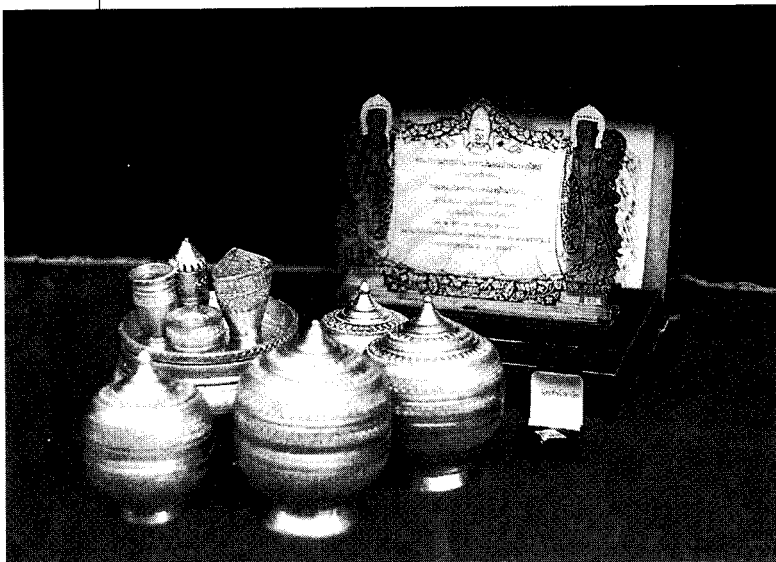
องค์ที่ 8 สัมมาสติ (การระลึกชอบ) อุบลราชธานียังได้ชื่อว่า เป็นเมืองแห่งความดี เพราะมีเรื่องราวความดีงามของชาวอุบลราชธานี ที่ได้มี การช่วยเหลือเชลยศึกต่างชาติที่ถูกส่งมายังเมืองนี้เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 พอสงครามโลกยุติลงสัมพันธมิตรเป็นฝ่ายทหารที่เคยถูกช่วยเหลือจึงกลับมาสร้างอนุสาวรีย์ไว้เป็นที่ระลึก ณ พุ่ศรีเมืองแห่งนี้ เรียกว่า “อนุสาวรีย์แห่งความดี” และนี่คือ ความภาคภูมิใจของชาวอุบลราชธานี ปัจจุบัน พุ่ศรีเมืองแห่งนี้เป็นส่วนสาธารณะเป็นแหล่งรวมใจและสถานที่

ที่เป็นประโยชน์ของคนอุบลราชธานีทุกผู้ทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้มีการจัดงานประเพณีแห่เทียนพรรษาทุกปี

องค์ที่ 9 สัมมาสมาธิ (การตั้งจิตชอบ) ความสงบสุขทั้งปวง ของพลกนิกรชาวอุบลราชธานีได้รับพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นจากพระมหากษัตริย์ไทย จึงร่วมเย็นอยู่ใต้ฟ้าพระบารมีเรื่อยมาทุกยุคทุกสมัย ณ วาระอันงดงามนี้ ผอ.เรชาวอุบลราชธานี ขอน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายความจงรักภักดี และร่วมเฉลิมฉลองเนื่องในวโรกาสพระชนมายุ 72 พรรษาแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ผอ.เรชาวอุบลราชธานีพร้อมแล้วที่จะสานปณิธานดีงามไปตราบนันตกาล

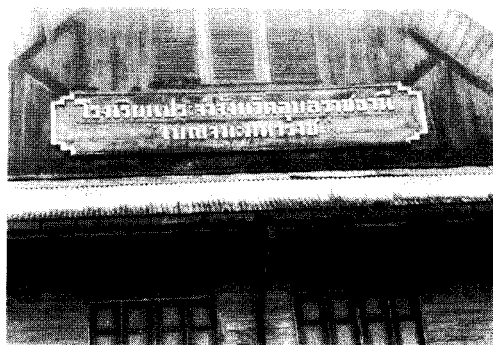
งานประเพณีแห่เทียนพรรษา “เฉลิมหล้า 6 รอบ มหาราชัน” อุบลราชธานี ปี 2542 คือ วันที่ชาวอุบลราชธานีภาคภูมิใจ เพราะเป็นงานที่ชาวอุบลราชธานีทุกคนร่วมใจจัดเพื่อเฉลิมฉลองเนื่องในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชทรงมีพระชนมายุ 72 พรรษา และให้สมกับเป็นปีทองเที่ยวไทย ซึ่งงานปีนี้นับว่าประสบความสำเร็จมากที่สุดเท่าที่เคยมีมา ส่วนไฮไลต์อีกหนึ่งของงาน นั่นคือขบวนแห่เทียนพิเศษ (ภาคกลางคืน) “เจิดแจรงแสงธรรมล้ำค่า ขบวนแห่เทียนพรรษา ล่องแดนสรวง”

ปรับปรุงโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช (เก่า)

จากวันนั้น...ถึงวันนี้ที่ตราตรึง...

จังหวัดอุบลราชธานีขึ้นชื่อว่าเมืองนักปราชญ์ จากอดีตถึงปัจจุบันมีผู้คนกล่าวขานกันเสมอว่า เมืองนักปราชญ์ เมืองที่มีการศึกษาดี คนมีความรู้ ภูมิปัญญาหลากหลาย แต่ความเป็นจริงชาวอุบลราชธานีบางส่วนก็ยังเป็นแบบโบราณนิยม อนุรักษ์นิยม และพัฒนาก้าวหน้าแบบไฮเทคนิคม

ด้วยการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ทุกสิ่งทุกอย่างก็แปรผันไปตามกาลเวลา จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดใหญ่ บรรดาสิ่งปลูกสร้าง อาคารคอนกรีต อาคารไม้ของหน่วยงาน สถานศึกษา มีทั้งชำรุดและมีส่วนปรับปรุงซ่อมแซมได้ เช่น อาคารศาลากลางหลังเก่า ได้รับการปรับปรุงให้เป็น “พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติอุบลราชธานี” ซึ่งในประเทศไทยมีเพียง 3 หลังเท่านั้น

สำหรับอาคารไม้สักทองทั้งหลังที่เคยใช้เป็น “ศาลากลาง” อีกหลังหนึ่งคือ อาคารโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดหลังแรก และบรรดาศิษย์เก่าที่รับราชการเจริญก้าวหน้าได้เป็นนักบริหาร เป็นนักธุรกิจโด่งดังระดับประเทศจำนวนมาก หากย้อนรอยในอดีต โรงเรียนแห่งนี้มีประวัติยาวนาน มีคุณค่ามหาศาลต่อจังหวัดอุบลราชธานี และทรัพยากรบุคคล

“ด้วยความเก่าแก่และสภาพอาคารที่มองดูภายนอกแล้วคิดว่าทรุดโทรมจนมีบางคนเคยพูดว่าจจะรื้อทิ้ง” เสียงนี้สะท้อนหัวใจคนเคยอยู่อาศัย เคยศึกษาเล่าเรียน และประชาชนทั่วไป ต่างก็บ่นเสียดายหากจะทุบทิ้ง

จากวันนั้น ถึงวันนี้ มีคนกล่าวว่า เล็กๆ ไม่ ไใหญ่ๆ ศิวะทำ ความจริงปรากฏแล้วเมื่อสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติที่ 8 รับหลักการและกำหนดให้ “อาคารโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช” เป็น “อาคารแสดงพิพิธภัณฑ์ประจำเมือง” และร่างออกแบบการแสดงแต่ละส่วนเรียบร้อยแล้ว พร้อมจะดำเนินการ ด้วยงบประมาณ 25 ล้านบาท

สำหรับรายละเอียดและแนวทางจัดแสดงพอสรุปได้ดังนี้

ห้องต้อนรับ ประกอบด้วย ประชาสัมพันธ์ ที่ฝากของ จัดมุมจำหน่ายหนังสือของที่ระลึก และจำหน่ายบัตรเข้าชม

ส่วนที่ 2 เป็นการแสดงเรื่องราวประวัติโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราชยุคแรกย้อนอดีตของโรงเรียน ครู-อาจารย์ นักเรียน-ศิษย์เก่าดีเด่นสาขาต่างๆ แลประวัติการที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 3 อุบลราชธานีศรีวนาลัยแสดงเรื่องราวประวัติเมืองอุบล เจ้าเมืองอุบล การปกครอง การทำมาหากิน เสรีไทย ภาพถ่าย หุ่นจำลอง คำบรรยาย และวิดีโอ

ส่วนที่ 4 อุบลราชธานีปัจจุบันสู่อนาคต แสดงความก้าวหน้าและสาระข้อมูลพื้นฐาน การเมืองการปกครอง การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม สถานที่สำคัญ บุคคลสำคัญ ฯลฯ แนวโน้มการพัฒนาอุบลฯ ในอนาคต

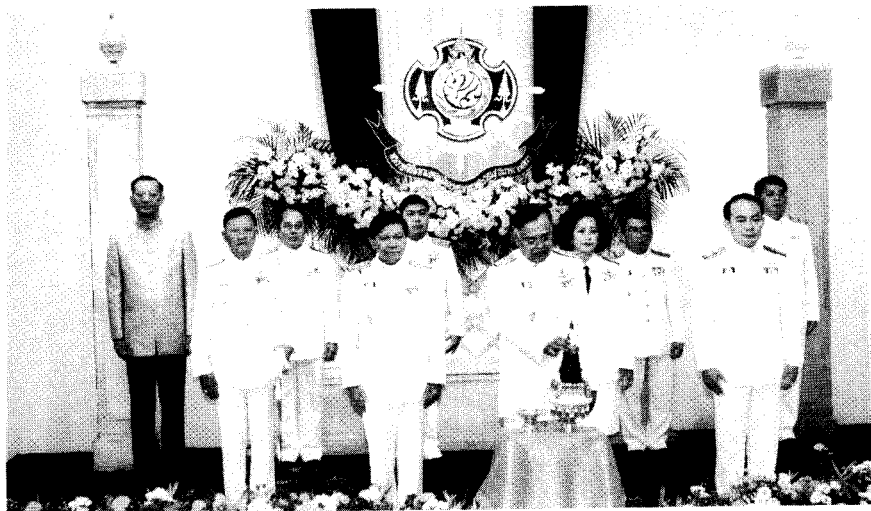
ส่วนที่ 5 อุบลราชธานี เมืองนักปราชญ์ แสดงเรื่องราวของปราชญ์เมืองอุบลฯ บุคคลสำคัญ พระสงฆ์ นักปกครอง นักการเมือง ฯลฯ

ส่วนที่ 6 ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม แสดงเรื่องราววิถีชีวิตของชาวอุบลราชธานี จากอดีตสู่ปัจจุบัน และพัฒนาการล้ำค่า ฮิต 12 งานประเพณีแห่เทียนพรรษา ผังเมืองอุบล ดนตรีและศิลปะการแสดง ฯลฯ

นับเป็นงานที่จะต้องร่วมมือกันทุกฝ่ายได้สานต่อให้บ้านเมืองเจริญก้าวหน้าเป็นเอกลักษณ์ของชาติสืบไป

“สถิตในดวงใจ ไทยทั่วหล้า”

“๕ สถิตในดวงใจ ไทยทั่วหล้า” เป็นการแสดงแสง เสียง และ สื่อมงคลัญจร ที่สำนักพระราชวังร่วม 8 จังหวัด เพื่อให้คนไทยทั้งประเทศร่วมกันแสดงความจงรักภักดีแด่องค์พระประมุขผู้เป็นมิ่งขวัญของปวงชนชาวไทย ในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ 72 พรรษา 5 ธันวาคม 2542 แล้วยังได้ขึ้นชมในพระจริยวัตร และพระราชกรณียกิจตลอดระยะเวลากว่า 70 ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในรูปแบบการแสดงแสงเสียง และสื่อผสมที่ยิ่งใหญ่ กิจกรรมการแสดงมุ่งเน้นให้เห็นถึงความรักและผูกพันของประชาชนที่มีต่อพระองค์ท่าน

เรื่องราวแบ่งเป็น 9 องก์ ผสมผสานเทคนิคทุกรูปแบบ มีการแสดงประกอบแสงเสียง และสื่อผสม โดยนำภาพยนตร์ส่วนพระองค์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2498 ชมมัลติวิดีโอจอพาโนรามา, พลุดอกไม้ไฟ, น้ำพุเต้นระบำ, การแสดงละคร, ระบำ, การแสดงดนตรีแจ๊ส-แบบเพลงพาไป การแสดงรูปการขบวนสื่อผสมสัญจรที่ยิ่งใหญ่ที่สุด โดยมีชุดการแสดงจากส่วนกลางและจังหวัดนั้นๆ จัดชุดแสดงร่วมเป็นชุดรับเสด็จและชุดเฉลิมพระเกียรติ ใช้ผู้แสดงถึง 500 คน

โดยอัญเชิญพระบรมฉายาลักษณ์ตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2470 ที่เสด็จพระราชสมภพ ช่วงที่ทรงเจริญ พระชนมพรรษาในเวลาต่อมา และพระบรมฉายาลักษณ์ ที่ทรงฉาย ในโอกาสและเหตุการณ์ต่างๆ ที่น่าประทับใจ อาทิ พระบรมฉายาลักษณ์ในอ้อมพระกระสมเด็จพระบิดา ประมาณปี พ.ศ. 2485 เรียงลำดับเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันใน พ.ศ. 2542 ส่วนด้านหลัง อัญเชิญพระบรมฉายาลักษณ์ ระหว่างการเสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมเยียนราษฎรในภาค ต่างๆ ทั่วประเทศช่วงปี พ.ศ. 2498-2502 เช่น การเสด็จ เยี่ยมราษฎรภาคอีสานที่จังหวัดอุบลราชธานี ขอนแก่น อุดรธานี นครพนม หนองคาย ศรีสะเกษ ฯลฯ ในช่วงปี พ.ศ. 2498 เสด็จ เยือน ภาคเหนือ ที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง อุดรดิตถ์ ฯลฯ ในปี พ.ศ. 2501 ไปจนถึงการเสด็จ ภาคใต้ที่จัดหัตถุมพร ภูเก็ต พังงา สุราษฎร์ ฯลฯ ในปี พ.ศ. 2502

ที่จังหวัดอุบลราชธานี เป็น 1 ใน 8 จังหวัดที่ได้ จัดแสดง แสง เสียง และสื่อผสมสัญจร “**ธ สถิตในดวงใจ ไทยทั่วหล้า**” ซึ่งจะแสดงในวันที่ 18-19 ธันวาคม 2542 โดย จัดแสดงวันละ 1 รอบ เวลา 19.00 น. บัตรเข้าชมการแสดง ราคา 120.-, 90.-, และ 60.- บาท นักเรียน ตั้งแต่ ป.1-ม.6 เข้าชมเป็นหมู่คณะ 30.- บาท

การแสดงครั้งนี้ นับเป็นการแสดงที่ยิ่งใหญ่ บรรดาประชาชนหลังไหลเข้าชมจำนวนมาก โดยเฉพาะ การแสดงประกอบชุดต่างๆ ในส่วนของจังหวัดอุบลราชธานี มีผู้แสดงจากหลายหน่วยงานทั้งข้าราชการ ทหาร ตำรวจ ครู-อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา จำนวน 900 คน นับ เป็นการร่วมแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันสูงสุดของชาติ อีกทางหนึ่ง

นานาชาติโดดรมเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา สร้างสถิติกีฬาโลกทางอากาศ

จากการที่นักโดดรมนานาชาติในนาม WORLD TEAM ได้มีโอกาสเดินทาง มาทำการโดดรมในเมืองไทยหลายครั้ง แต่ละคนต่างมีความประทับใจในเมืองไทย ทั้งสถานที่ท่องเที่ยว และอัธยาศัยของ ชาวไทย และเมื่อได้ทราบว่าเป็นปี 2542 พลกนิกรชาวไทยจะได้จัดกิจกรรมใหญ่ เพื่อเฉลิมฉลองเนื่องในโอกาสพระราชพิธี มหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ

ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์ที่ครองราชสมบัตินานที่สุดในโลก จึงได้เกิดแนวความคิดที่จะมีส่วนร่วมในการเฉลิมฉลองในโอกาสดังกล่าว เพื่อแสดง ความจงรักภักดีร่วมกับพลกนิกรชาวไทย

หลังจากการเข้าเยี่ยมคารวะและพบปะสนทนากันระหว่าง พล.อ.มณฑล อัมพร-พิสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย, Mr.BJ.Worth ประธานสมาคมกีฬาโดดรมแห่งสหรัฐอเมริกา/ ประธาน WORLD TEAM และ พล.อ.ต.บุญช่วย สุภรรักษ์ รอง ผบ.อ.ย.บ.ยอ. กองทัพอากาศ จึงได้อนุมัติให้จัดกิจกรรมโดดรมเฉลิมพระเกียรติ ในพระราชพิธีมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยมีกองทัพอากาศ เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ โดยจัดกิจกรรม 2 ประเภท ประกอบด้วย การโดดรมหมู่ใหญ่ ณ ท้องสนามหลวง และการโดดรมเกาะหมู่ใหญ่ระหว่างวันที่ 2-16 ธันวาคม 2542 ณ กองบิน 21 พล.บ. 2 บ.ยอ. โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมดังนี้-

1. เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มหาราช เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2542
2. เพื่อทำการโดดรมทำลายสถิติโลก และสร้างสถิติใหม่
3. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงของประเทศไทย

4. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

5. เพื่อกระตุ้นธุรกิจและเพิ่มรายได้ด้านการบริการของประเทศ

การโคดรัมแบบหมู่ใหญ่ นักโคดรัม จำนวน 572 คน โดยความหมายของตัวเลขดังกล่าว เลข 5 หมายถึง วันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 72 หมายถึง พระชนมายุ 72 พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นักโคดรัมแต่งกายชุดโคดรัมที่เหมือนกัน มีริ้วสีเหลืองติดที่ตัวของนักโคดรัม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นักโคดรัม ทั้ง 572 คน สามารถสร้างสถิติใหม่ได้สำเร็จ เมื่อวันที่ 2 ธ.ค. 42 เวลา 11.00 ณ ห้องสนามหลวง ซึ่งทำลายสถิติเดิม 515 คน ณ ประเทศอินเดียเมื่อปี 2532

ส่วนการโคดรัมเกาะหมู่ใหญ่เหนือท้องฟ้ากองบิน 21 พลบ. 2 บยอ. จวบยลราชธานี นักโคดรัมสามารถเกาะกลุ่มเป็นรูปดาว 12 แฉก สร้างแบบสี่ดวงไตรรงค์ได้สำเร็จเช่นกัน และทำได้ใน 2 สถิติ คือ

1. นักโคดรัม จำนวน 285 คน เกาะหมู่ใหญ่เป็นรูปดาว 12 แฉก ที่สมบูรณ์แบบ 100% เป็นเวลา 1.1 วินาที ได้บันทึกไว้ในกินเนสบุ๊ค

2. นักโคดรัม จำนวน 282 คน เกาะหมู่ใหญ่เป็นรูปดาว 12 แฉก ที่สมบูรณ์แบบ 100% เป็นเวลาถึง 7.11 วินาที มากกว่าเวลาที่กำหนดไว้คือ 3 วินาที โดย Federation Aeronautique International (FAI) ให้การรับรองสถิติโลก

ในด้านของอากาศยานซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งในการปฏิบัติการกับเครื่องบินพลากาศ โดย พล.อ.อ.สนั่น ทวีทวีพิชญ์ ผบ.ทอ. ได้อนุมัติให้จัดอากาศยาน แบบ บล.8 หรือ C-130 จำนวน 4 เครื่อง บินห้วงกันเครื่องละประมาณ 300 ฟุต ที่ระดับความสูง 22,500 ฟุต เป็นรูปแบบการบินที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน กับเครื่องบินลำเลียงขนาดหนักเช่นนี้ ซึ่งเดิมที่เคยทำได้เพียง 3 เครื่องที่ประเทศเบลเยียม รูปแบบการบินดังกล่าวจึงเป็นรูปแบบการบินที่ได้รับการบันทึกได้ด้วยเช่นกัน

การจัดกิจกรรมในครั้งนี้ นอกจากการบันทึกในเรื่องการโคดรัม ประเทศยังได้รับประโยชน์ในด้านการเผยแพร่ชื่อเสียงและเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี นักโคดรัมนานาชาติหลายคน หรือมากกว่า 70% ไม่เคยเดินทางมาเมืองไทยมาก่อน ดังกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า จะกลับมาเยือนเมืองไทยอีก

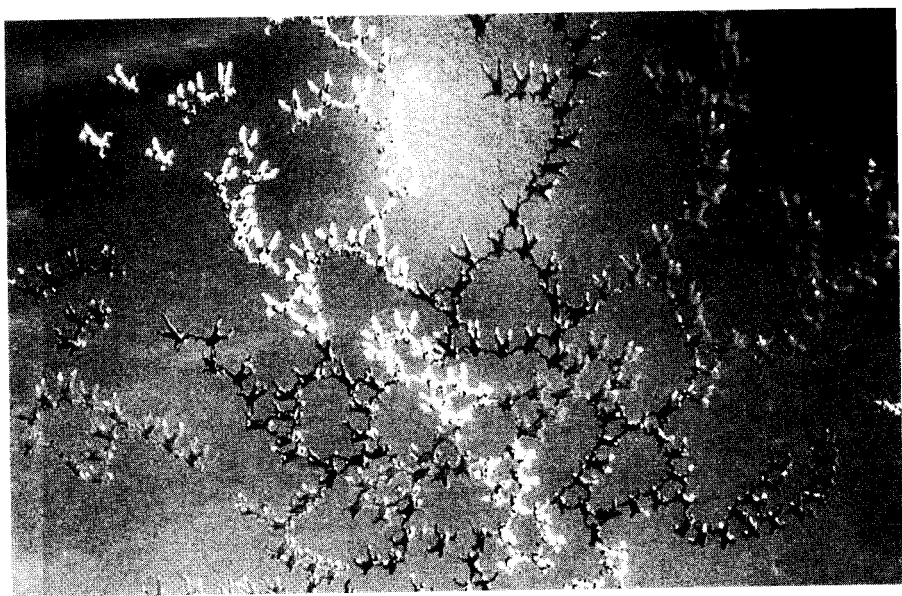

อย่างแน่นอน และจะเล่าความประทับใจที่มีต่อเมืองไทยยังผู้ใกล้ชิดต่อไป

ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ นอกจากกองทัพไทย โดยกองทัพอากาศแล้ว จังหวัดอุบลราชธานี โดยนายศิวัช แสงมณี ผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้เกี่ยวข้องของจังหวัดได้ให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ พร้อมทั้งได้นำการแสดงพื้นบ้านและอาหารหลากหลาย ออกมาให้นักโคตรมต่างชาติได้สัมผัสทั้งเป็นกำลังใจ ให้กับนักโคตรมทุกเที่ยวที่ขึ้นทำสถิติ

สิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้ให้นักโคตรมต่างมีความประทับใจหลายคนกล่าวว่าแม้กิจกรรม ROYAL SKY CELEBRATION 99 จะสิ้นสุดลงแล้ว แต่ความประทับใจและความทรงจำที่ดีจะไม่จาง... สถิติการโคตรมอาจจะมีการจัดขึ้นที่ประเทศใดก็ได้ แต่ความรู้สึกที่ดีที่มีต่อกันจะไม่มีสิ่งใดมาลบเลือนไปได้ ขอขอบคุณกองทัพอากาศชาวจังหวัดอุบลราชธานี และ WORLD TEAM ทีมอบกกิจกรรมนี้ซึ่งเปรียบเสมือนของขวัญอันล้ำค่าให้กับพวกเขา นักโคตรมทุกคนในปี 2000 และจะขอจารึกไว้ตลอดไป

เหนือสิ่งอื่นใดกิจกรรมในครั้งนี้สำเร็จลงได้โดยไม่มีภัยอันตรายใดๆก็ด้วยพระบารมี และพระเดชานุภาพแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นักโคตรมทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ทั้ง 39 ประเทศ จะได้จารึกเหตุการณ์ประวัติศาสตร์อันล้ำค่านี้อย่างยิ่งไว้ในหัวใจของทุกคน ตราบนานเท่านาน

การแข่งขันวอลเลย์บอลเยาวชนชาย

ชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 10

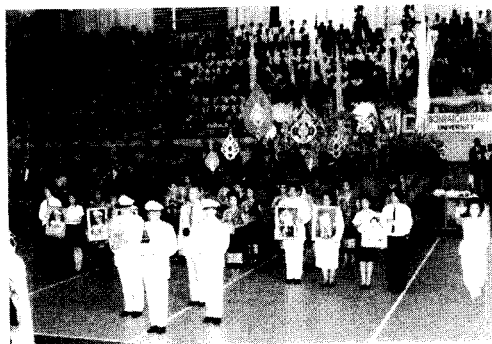
จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดศรีสะเกษ ได้รับเกียรติจากสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ สมาคมวอลเลย์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันวอลเลย์บอลเยาวชนชายชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 10 ระหว่างวันที่ 21-29 สิงหาคม 2542 ณ ยิมเนเซียม มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และยิมเนเซียม

วิสมหมาย จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542 และส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย (Amazing Thailand) รวมทั้งเพื่อพัฒนากีฬาวอลเลย์บอลของจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดศรีสะเกษให้มีมาตรฐานสูงขึ้น ตลอดจนปลูกฝังให้เยาวชนหันมาสนใจกีฬาทางไกลยาเสพติด และเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ และประเทศไทยให้ชาวโลกได้รู้จักอย่างกว้างขวาง

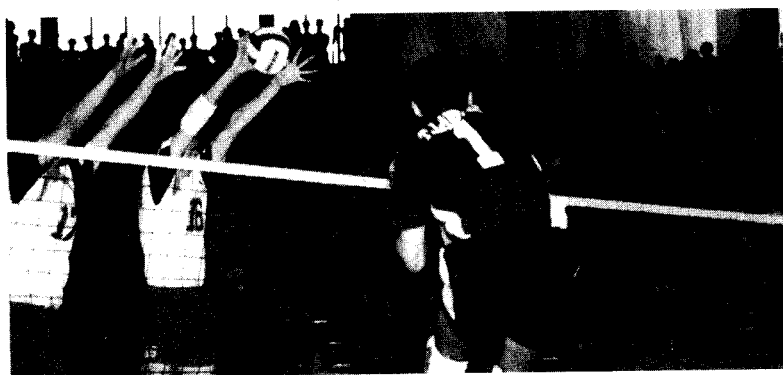
การจัดการแข่งขันในครั้งนี้ มีทีมวอลเลย์บอลที่เป็นตัวแทนจากทุกทวีปทั่วโลก มาร่วมการแข่งขัน 16 ทีม ได้แก่ ทวีปแอฟริกา มีทีม ตูนิเซีย โมร็อกโก ทวีปเอเชีย มีทีม อิหร่าน เกาหลีใต้ ไต้หวัน ทวีปยุโรป มีทีม รัสเซีย ฝรั่งเศส เอสโตเนีย โปแลนด์ อิตาลี ยูเครน ทวีปอเมริกาเหนือ มีทีม แคนาดา สาธารณรัฐโดมินิกัน ทวีปอเมริกาใต้ มีทีม บราซิล และเวเนซุเอลา และทีมไทยในฐานะเจ้าภาพด้วย

การแข่งขันวอลเลย์บอลเยาวชนชายชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 10 นี้ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้ร่วมเป็นผู้สนับสนุนหลักในการจัดการแข่งขันโดย นายธรรมบุญ หวังสิทธิ์ กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยว่า บริษัทการบินไทย

จำกัด (มหาชน) ได้ตั้งสำนักงานอยู่ที่
จังหวัดอุบลราชธานีมาเป็นเวลานาน และ
ได้รับความร่วมมือสนับสนุนกิจการจาก
ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน และภาค
เอกชนในจังหวัดอุบลราชธานีและ
ใกล้เคียงเป็นอย่างดี เมื่อมีโอกาส
บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จึงได้
ตอบแทนผู้มีอุปการคุณ โดยการให้การ

สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สังคมและส่วนรวม ซึ่งการจัดการ แข่งขัน
วอลเลย์บอลชายชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 10 นี้ ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมระดับโลก และเป็นการ
เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคล
เฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542 ด้วย นอกจากนี้บริษัท การบินไทย จำกัด
(มหาชน) ยังได้ให้การสนับสนุนการจัดการแข่งขันวอลเลย์บอลเยาวชนชาย-หญิง
ชิงแชมป์โลก รอบคัดเลือกโซนเอเชีย ระหว่างวันที่ 25-29 พฤษภาคม 2542 ณ ยิมเนเซียม
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

รับแสงตะวัน 2000

ที่ผาแต้ม - ผาชนะได อุบลฯ

พอขึ้นหัวว่า “รับแสงตะวัน 2000 ที่ผาแต้ม-ผาชนะไดอุบลฯ” หลายคน มีคำถามว่า ทำไมต้องไปรับแสงตะวันแรกของสหัสวรรษใหม่ ที่จังหวัดอุบลราชธานี เพราะเป็นที่ทราบดีว่าผืนแผ่นดินไทยของเรามีรูปลักษณะคล้ายขวาน ซึ่งหันด้านคมขวานไปทางด้านทิศตะวันออก

ปลายสุดแผ่นดินไทยด้านตะวันออกสุดจริงๆ นั่นคือ บริเวณจุดตัดของเส้นรุ้ง (LATITUDE) ที่ 15 องศาเหนือกับเส้นแวง (LONGITUDE) ที่ 105 องศาตะวันออก ซึ่งได้แก่ ผืนแผ่นดินริมแม่น้ำโขงที่อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี แผ่นดินนั้นนอกจากเป็นด้านตะวันออกสุดของไทยแล้ว ยังเป็นแผ่นดินมหัศจรรย์ที่สุดมไปด้วยมรดกทางธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมมากมาย หลากหลาย ประเภท เช่น เป็นจุดบรรจบของสายน้ำโขง-ชี-มูล เป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติ 2 แห่ง เป็นที่ที่ปรากฏร่องรอยของอารยธรรมโบราณหลายช่วงยุคสมัย และ ณ ที่แห่งนี้เป็นจุดที่จะมารับวันสหัสวรรษใหม่ 2000 ที่ดีที่สุดอีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย

**“สัมผัสแสงแรกแห่งสหัสวรรษที่ปลายสุดแผ่นดิน รับเกียรติบัตรและ
ประทับตราเป็นหลักฐานวันแห่งประวัติศาสตร์ แล้วท่องเที่ยวไปในดินแดนแห่ง
ความหลากหลาย”**

ความสำเร็จของงาน “รับแสงตะวัน 2000 ที่ผาแต้ม-ผาชนะไดอุบลฯ” มี
มากน้อยขนาดไหน ท่านผู้อ่านโปรดดูรายงานของอุทยานแห่งชาติผาแต้ม

รายงานสถิตินักท่องเที่ยวที่เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ตั้งแต่วันที่ 31
ธันวาคม 2542 ถึงวันที่ 1 มกราคม 2543

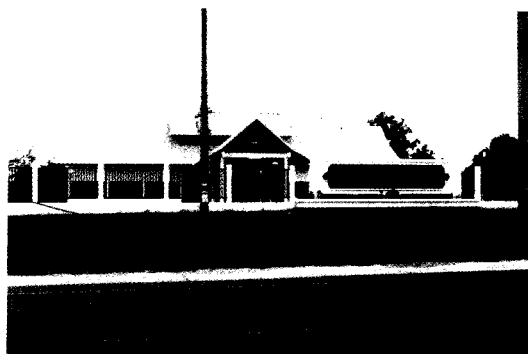
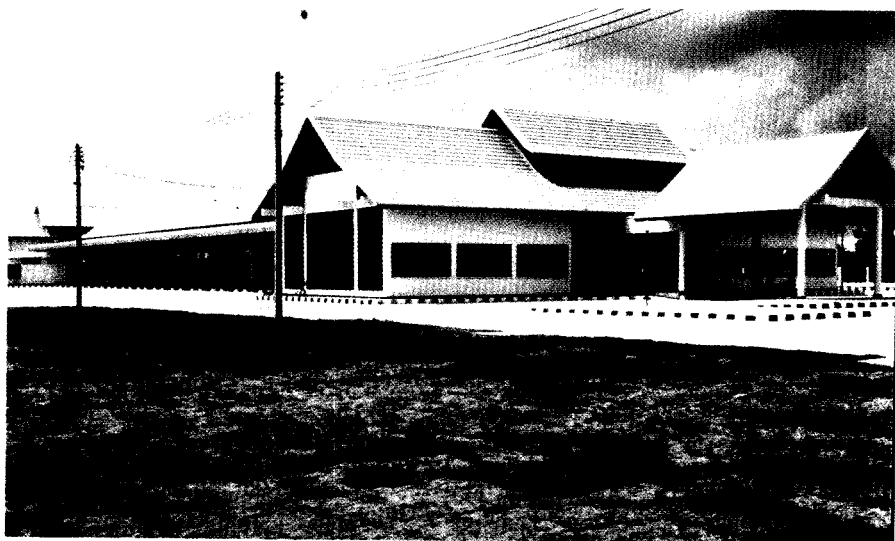
1. บริเวณผาแต้ม มีรถยนต์ จำนวน 7,014 คัน ประชาชน 53,226 คน
2. บริเวณผาชนะได ประชาชน 263 คน (ห้ามนำรถเข้า)
3. บริเวณน้ำตกสร้อยสวรรค์ มีรถยนต์จำนวน 289 คัน ประชาชน 2,537 คน

สรุปมีประชาชนมาร่วม “รับแสงตะวัน 2000 ที่ผาแต้ม-ผาชนะไดอุบลฯ”
จำนวน 56,026 คน และรถยนต์มาจำนวน 7,303 คัน

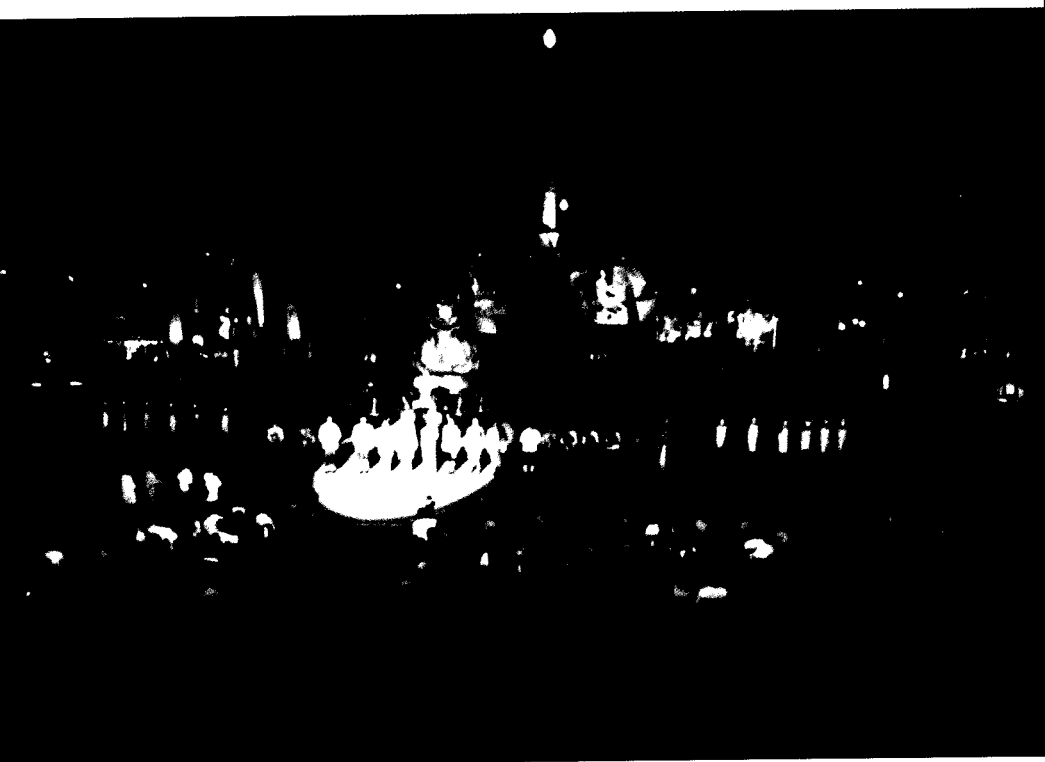
ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้เตรียมประกาศเกียรติบัตรรับตะวันปี
ค.ศ. 2000 ที่อำเภอโขงเจียมไว้ให้เป็นหลักฐานแก่ผู้ที่มาร่วมรับแสงตะวัน 2000 จำนวน
27,200 ใบ

ซึ่งประกาศเกียรติบัตรรับตะวันปี ค.ศ. 2000 ที่อำเภอโขงเจียมลงนามโดยท่าน
ผู้ว่าฯ ศิวะ แสงมณี ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี และผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่ง
ประเทศไทย แล้วยังได้ออกแบบให้มีส่วนที่ผู้มาเยือนสามารถแสดงความเป็นเจ้าของ
เกียรติบัตรไว้หลายจุด เช่น การติดรูปถ่ายของผู้มาเยือน การพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้มาเยือน
และที่สำคัญคือการประทับตราสถานที่ ที่ไปชมแสงตะวัน 2000 นั้นเอง

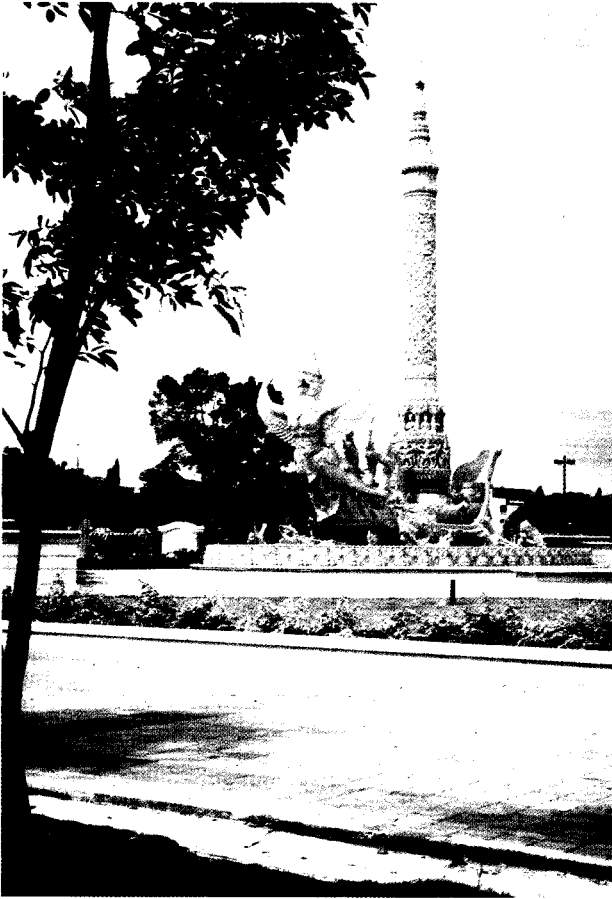

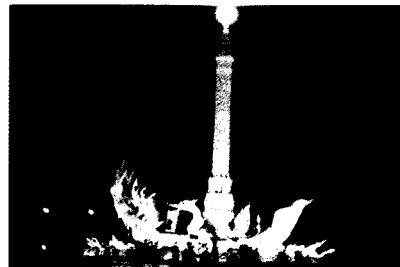
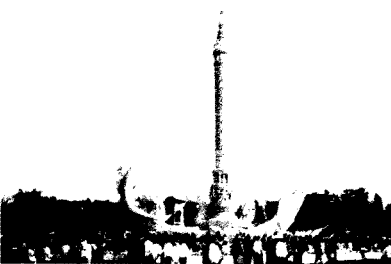
- 1, 2 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
 นายชวน หลีกภัย
 เป็นประธานวางศิลาฤกษ์
 สถานีขนส่งจังหวัดอุบลราชธานี
 3, 4 ในที่สุดความฝันของชาวอุบลฯ
 ก็เป็นความจริง

1. ความยิ่งใหญ่อลังการ
ของงานแสงเสียง 6 รอบมหาราชัน
2. ความวิจิตรบรรจงของส่วนหนึ่ง
งานแกะสลักเทียนพรรษา
เฉลิมพระเกียรติ

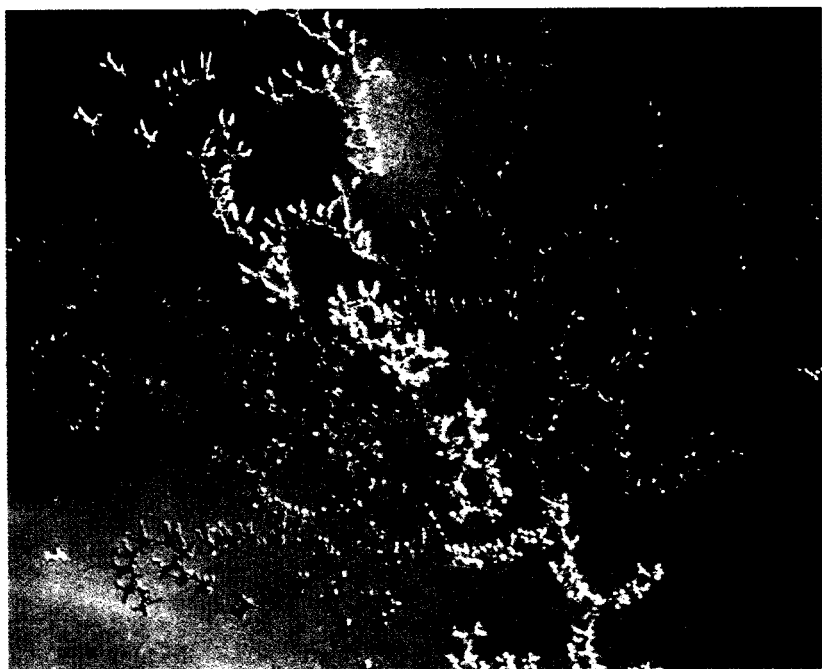

เทียนพรรษา
เฉลิมพระเกียรติ
ตั้งตระหง่านในทุ่งศรีเมือง

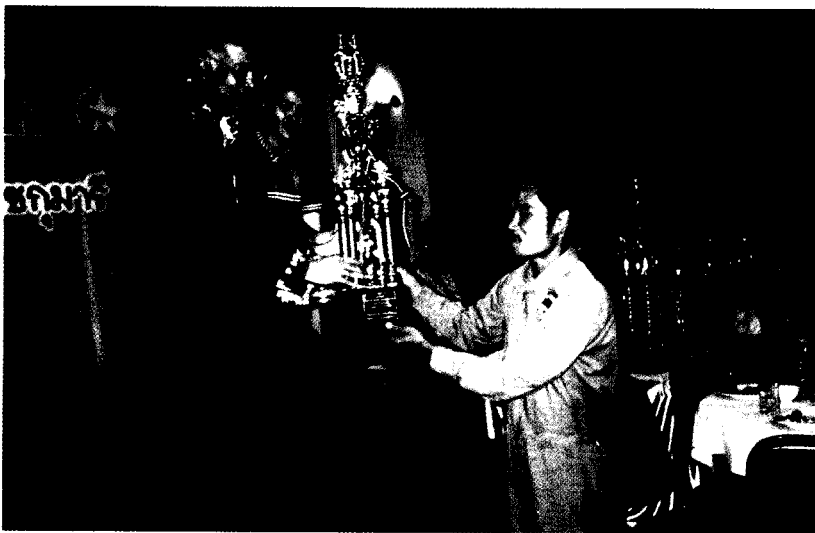

อภิมหาเทียนพรรษา ที่จังหวัดอุบลราชธานี

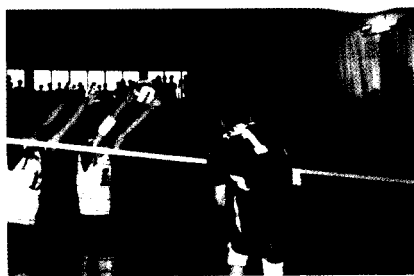
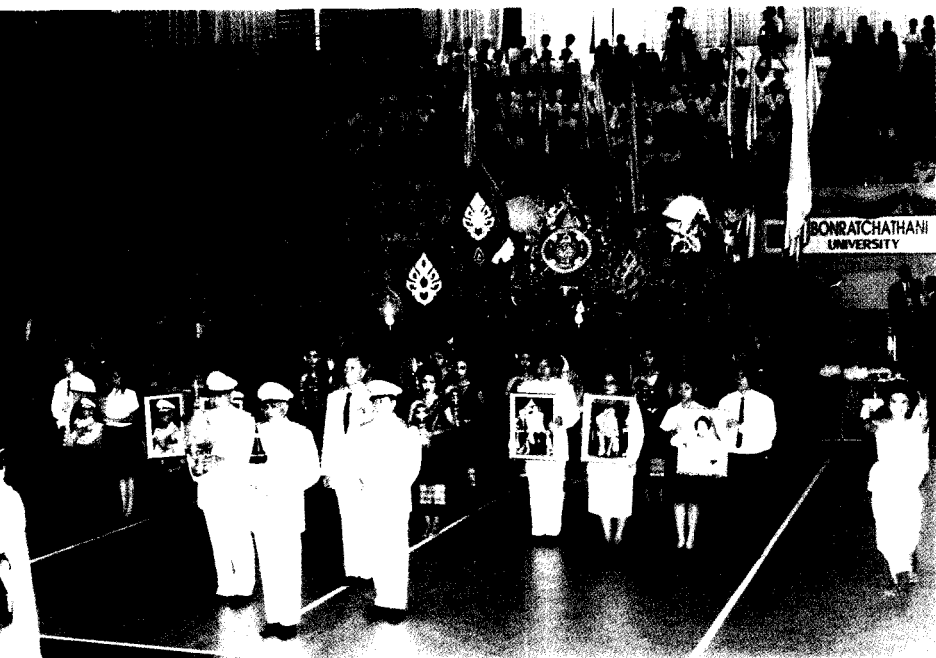
ได้จัดสร้างขึ้นในวโรกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542

นักกีฬากระโดดร่มจากทั่วโลกมารวมกันเพื่อสร้างสถิติใหม่ เป็นประวัติศาสตร์อีกครั้งหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี

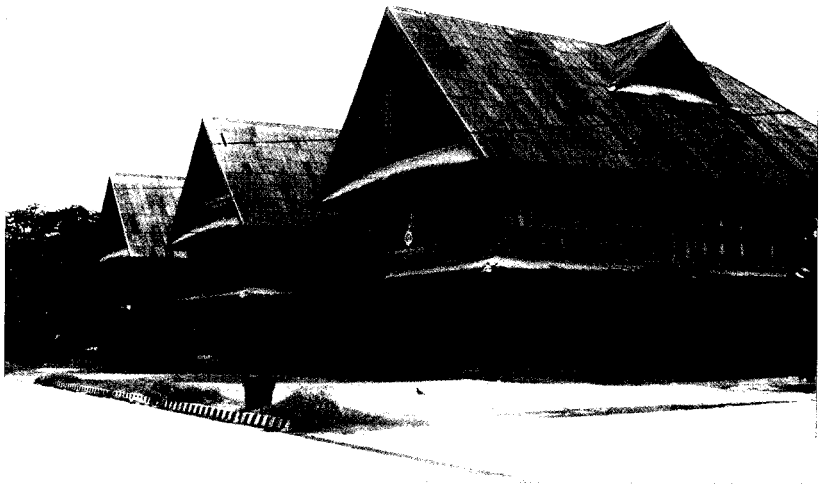
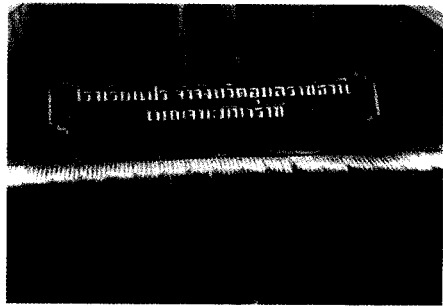

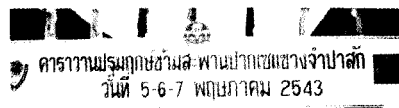
จังหวัดอุบลราชธานี ร่วมกับกองบิน 21 กองพลบินที่ 2 กองบัญชาการยุทธทางอากาศ และหน่วยงานต่างๆ ได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬาร่วมบินชิงชนะเลิศประเทศไทย ประจำปี 2543 ซึ่งถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในวันอาทิตย์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2543

จังหวัดอุบลราชธานีเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันวอลเลย์บอลเยาวชนชิงแชมป์โลก โดยมี พระองค์เจ้าโสมสวลีพระวรชายาฯ เสด็จมาเป็นองค์ประธานในพิธี

โรงเรียนเบญจมะมหาราชอันเก่าแก่
กำลังจะได้รับการอนุมัติ ปรับปรุง
เป็นอาคารแสดงพิพิธภัณฑ์ประจำเมือง

タイの州知事ら7人訪問

町づくり模索

「今後も交流もてたら」
タイの州知事ら7人が、11月10日から12日まで、本市を訪問した。この機会に、本市の町づくりについて、交流を深めたいという意向を示した。また、本市の町づくりについて、交流を深めたいという意向を示した。

花ハス振興
南条手本に
料理試食や公園見学

ハス料理を堪能するタイの知事ら

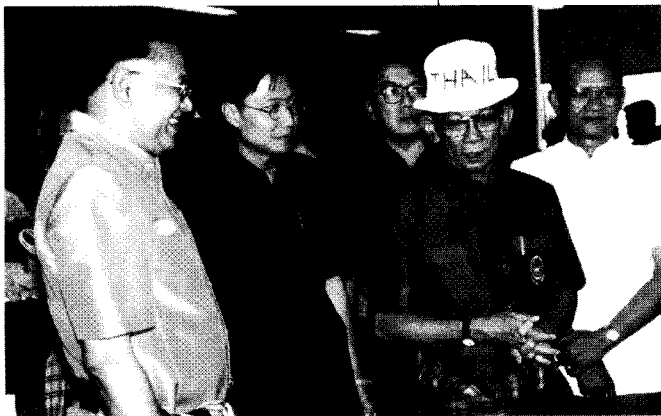
การเชื่อมความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน ซึ่งจะเอื้อประโยชน์ ต่อการค้า การลงทุนและท่องเที่ยว ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ศูนย์เศรษฐกิจชุมชน

จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติทางเศรษฐกิจดังกล่าว เนื่องจากทิศทางการพัฒนาจังหวัด ได้เน้นการพัฒนาในด้านอุตสาหกรรมไม่ว่าการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรม การส่งเสริมอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การอพยพแรงงานจากภาคเกษตรสู่ภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนการส่งเสริมการพัฒนาการค้าระหว่างประเทศ

ในภูมิภาคอินโดจีน ระหว่างประเทศเวียดนาม ลาว กัมพูชา ประกอบกับจังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดขนาดใหญ่ มีพื้นที่และประชากรมากเป็นอันดับสองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากจังหวัดนครราชสีมา คือ มีพื้นที่ 16,110.75 ตารางกิโลเมตร (10,069 ล้านไร่) ประชากร 1,789,148 คน มีพื้นที่การปกครองแบ่งเป็น 20 อำเภอ 5 กิ่งอำเภอ ในการแก้ไขวิกฤติทางเศรษฐกิจของจังหวัดอุบลราชธานี ได้ยึดยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองของกระทรวงมหาดไทย ที่กำหนดกลยุทธ์ 5 ประการ และแนวทางปฏิบัติ 9 มาตรการเป็นหลัก และนอกจากนี้ยังได้เน้นความร่วมมือจากหน่วยงานองค์กรทุกฝ่ายได้ร่วมมือร่วมใจในการประสานการปฏิบัติ ทั้งภาครัฐ เอกชน โดยมีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่ชุมชนและครอบครัว ให้สามารถพึ่งตนเองได้ รู้จักคิดเอง ทำเอง แก้ไขปัญหาเองระหว่างเพื่อนด้วยกันอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนสืบไป เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จังหวัดอุบลราชธานีโดยนายศิระ แสงมณี ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ร่วมกับศูนย์การศึกษา-

นอกโรงเรียนจังหวัดอุบลราชธานี ร่วมกับ
หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
จึงได้จัดสร้างศูนย์สินค้าเศรษฐกิจชุมชน
ขึ้นในพื้นที่บริเวณศูนย์การศึกษานอก
โรงเรียนจังหวัดอุบลราชธานี เนื่องจากได้
พิจารณาเห็นว่า เป็นทำเลที่เหมาะสม
สามารถใช้ศูนย์สินค้าแห่งนี้เป็น
ศูนย์กลางในการนำผลิตภัณฑ์ และ
ผลผลิตจากกลุ่มต่างๆ มาจำหน่ายสินค้า
ในรูปแบบร้านค้าชุมชนและลานค้าชุมชน

ทั้งนี้จังหวัดมโนรมย์
ที่จะส่งเสริมให้จังหวัด
อุบลราชธานีเป็นเมือง
นำอยู่ในปี ค.ศ. 2000 นี้
โดยได้ส่งเสริมให้
ประชาชนดำเนิน
โครงการต่างๆ อาทิเช่น
โครงการเมืองสุขภาพ
ปลอดภัย เพื่อ
คุณภาพชีวิตของ
ประชาชน โครงการ

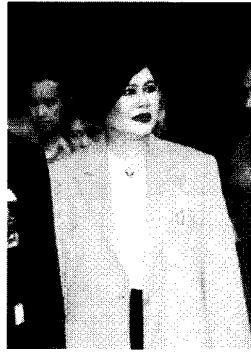
ศิลปาชีพ โครงการปลูกผักปลอดภัย
โครงการผลิตอาหารสัตว์ และอื่นๆ อีก
มากมาย จนทำให้ประชาชน “มีความเป็น
อยู่แบบพอเพียง” และจะได้นำผลผลิตที่มี
จำนวนมากมาจำหน่ายในศูนย์สินค้าแห่งนี้
โดยจังหวัดอุบลราชธานีมีความมุ่งหวังที่
อยากจะให้กลุ่มต่างๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วม
เป็นเจ้าของศูนย์ รวมทั้งจะได้จัดตั้งเป็น
รูปแบบสหกรณ์ในโอกาสต่อไป

ในปี พ.ศ. 2537-2538 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จ

เยี่ยมราษฎรที่จังหวัดอุบลราชธานี ทรงทราบว่าราษฎรส่วนใหญ่มีฐานะยากจน มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ ทรงเริ่มคิดวิธีการช่วยเหลือ เพื่อเป็นการสงเคราะห์ชีวิตและเสริมความเป็นอยู่และการครองชีพของราษฎร ทรงเป็นผู้นำและชี้ทางเพื่อการแก้ปัญหาที่จะให้พสกนิกรของพระองค์ มีความเป็นอยู่ดีขึ้น ด้วยทรงตระหนักว่า จังหวัดอุบลราชธานีมีศิลปวัฒนธรรมอันดีงามมาแต่ครั้งบรรพบุรุษ และมีฝีมือทุกด้านควรแก่การภาคภูมิใจ จึงได้มีพระราชเสาวนีย์ให้จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพขึ้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

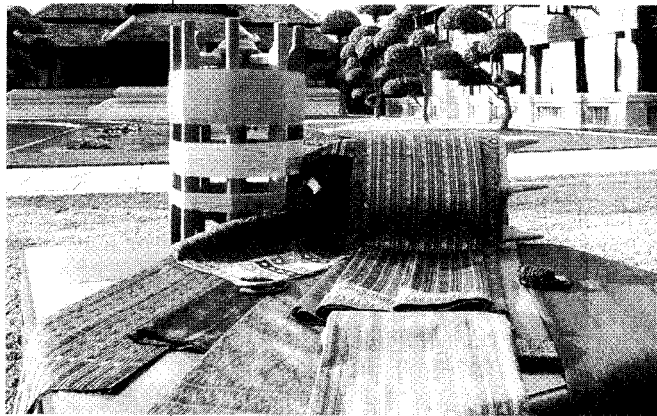
ตลอดเวลาที่ผ่านมากำหนดดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมศิลปาชีพได้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง นับว่าเป็นโครงการเสริมอาชีพ ให้กับเกษตรกรให้มีรายได้ ด้วยการให้ทรัพยากรธรรมชาติหรือวัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นด้วยการใช้ภูมิปัญญาและฝีมือของตน ปรากฏผลเป็นที่น่า

พอใจยังสามารถช่วยเหลือฟื้นฟูชีวิตชาวไร่ชาวนาผู้ยากไร้ ซึ่งประสบกับปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อนให้บรรเทาเบาบางลงได้ เกิดเป็นงานรังสรรค์บันดาล

โครงการ ศิลปาชีพ

จังหวัดอุบลราชธานี

แผ่นดินอุบลราชธานีที่คน สัตว์ และพืชให้ดำรงอยู่อย่างประสานสอดคล้องและเกื้อกูลซึ่งกันและกันได้อย่างน่าอัศจรรย์ใจ จึงก่อให้เกิดความผูกพันใกล้ชิดระหว่างพระราชินีกับประชาชนชาวอุบลราชธานี โดยเฉพาะชาวไร่ชาวนาผู้ยากไร้ขัดสนนั้นล้าลึกยิ่งนักเป็นความห่วงใย เอื้ออาทรที่แท้จริง ควรที่ชาวอุบลราชธานีจะได้พร้อมใจกันถวายความจงรักภักดี เป็นเนื่องนิจสืบไป

โครงการตามพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

1. โครงการส่งเสริมศิลปาชีพบ้านยางน้อย ต.ก่อเอ้ อ.เขื่องใน จ.อุบลราชธานี

ดำเนินการ 16 กิจกรรม

- การทอผ้าไหม	- เครื่องปั้นดินเผา
- การตีเหล็ก	- การหล่อทองเหลือง
- การทำเฟอร์นิเจอร์	- การแกะสลักพระพุทธรูป
- การชุบเงิน-ชุบทอง	- การปลูกไม้ผล
- การปลูกพืชสมุนไพร	- การประมง
- การเลี้ยงสัตว์ปีก	- การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
- การทำดอกไม้ประดิษฐ์	- ช่างปูน
- การตัดเย็บเสื้อผ้า	- ช่างเชื่อม

2. โครงการส่งเสริมศิลปาชีพ บ้านเงินปัก อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี

- สนับสนุนการทอผ้าไหม	- การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
- โครงการเลี้ยงปลาในบ่อซีเมนต์	

3. โครงการส่งเสริมศิลปาชีพอำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี

- การทอผ้าไหม	- การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
- การเพาะพันธุ์กบ	- การเพาะพันธุ์ลูกปลา

4. โครงการส่งเสริมศิลปาชีพ หมู่บ้านนกรบไทย กิ่งอำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี

- การทอผ้าไหม	- การเลี้ยงปลา
- การเลี้ยงกบ	

5. ศูนย์การพัฒนาพื้นที่ชายแดนอำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ตั้งอยู่ที่บ้านค้อ ต.โดมประดิษฐ์ อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี

- การเกษตรทฤษฎีใหม่
- การปลูกพืชสมุนไพร
- การปลูกไม้ผล
- การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
- การส่งเสริมอาชีพ, การเพาะพันธุ์ปลา
- การเลี้ยงสัตว์ปีก ไก่และเป็ด
- เศรษฐกิจแบบพอเพียง

6. โครงการตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี บ้านโง้งขาม-ดงนา และบ้านปากกลา

- เกษตรจังหวัดปลูกไม้สวนไม้ยืนต้น ทั้ง 3 หมู่บ้าน
- เกษตรจังหวัดสนับสนุนอาหารกลางวันโรงเรียน ทั้ง 3 หมู่บ้าน
- ฝึกอาชีพเกษตรกรภายในโรงเรียน
- กิจกรรมห้องสมุด สปจ.จัดสรรเงิน โรงเรียนละ 5,000 บาท
- สนจ.เปิดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
- สหกรณ์สนับสนุนร้านค้าสหกรณ์ บ้านโง้งขาม, บ้านดงนา
- เกษตรจังหวัดสนับสนุนพันธุ์มะละกอ การปลูกไม้ยืนต้นโดยคำนึงถึงการตลาด

การก่อสร้างศูนย์ศิลปาชีพบ้านหนองผักแว่น

เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2542 สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินปฏิบัติพระราชกรณียกิจ ณ บ้านหนองผักแว่น ตำบลสารภี อำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี ทรงมีรับสั่งให้อำเภอโพธิ์ไทรนำราษฎรไปฝึกอบรบอาชีพ จำนวน 13 คน โดยเข้าอบรมอาชีพที่ศูนย์ศิลปาชีพ ภูพานราชนิเวศ จังหวัดสกลนคร เกี่ยวกับการปักผ้า แกะสลักไม้ และเกษตรหมู่บ้าน พร้อมกับพระราชทานเงินทุนให้กับผู้เข้าฝึกอบรมในครั้งนี้

- พระองค์จะพระราชทานการก่อสร้างศูนย์ศิลปาชีพบ้านหนองผักแว่น โดยสำนักพระราชวัง จะเป็นผู้กำหนดแบบแปลน

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32

จังหวัดอุบลราชธานี

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32 จังหวัดอุบลราชธานี ประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2542 ณ ที่สาธารณประโยชน์ บ้านนาจัว ตำบลกระโสม อำเภอมือเมือง จังหวัดอุบลราชธานี เนื้อที่ 215 ไร่ เป็นโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ รับนักเรียนสหศึกษาแบบ ประจำ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมี จุดมุ่งหมายในการจัดตั้งคือ

1. เพื่อเป็นการสนองพระราชดำริ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่จะสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ที่มีฐานะยากไร้ ทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง

2. เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542

ความเป็นมา

ปี พ.ศ. 2537 นายทองดี เฉลิมเดชชาติ ผู้อำนวยการ

โรงเรียนอุบลปัญญานุกูล และ นายสมทบ ถีระพันธ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการได้ประสาน ขอความเห็นชอบ ในการขอใช้ที่ดินจาก สภาดำบลกระโสม และดำเนินการ ประสานงานในการจัดตั้งโรงเรียนไปยัง กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา และมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ในพระบรม ราชูปถัมภ์

ปี พ.ศ. 2538 นายขวัญแก้ว วัชรโรทัย ประธานกรรมการบริหาร มูลนิธิราช-

ศูนย์ประสานงานการก่อสร้าง
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32 อุบลฯ

ประชาชนุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์ นายวินัย พัฒนรัฐ ผู้เชี่ยวชาญกรมสามัญศึกษา และคณะได้ออกมาตรวจพื้นที่ในการก่อสร้าง และลงความเห็นว่ายสถานที่เหมาะสมในการสร้างโรงเรียน

ปี พ.ศ. 2540 มูลนิธิราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์ และกรมสามัญศึกษาได้เสนอแผนการจัดตั้งโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ไปยังกระทรวงศึกษาธิการ และนายชาติสง่า โมพิชาติ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ได้ให้ความเห็นชอบในการใช้ที่ดินในการก่อสร้างโรงเรียน

- นายสุรัฐ ศิลปอนันต์ ได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินการก่อสร้างโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 3 แห่ง คือ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 30, 31 จังหวัดเชียงใหม่ และโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32 จังหวัดอุบลราชธานี แต่เนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอ จึงสามารถประกาศจัดตั้งได้เพียง 2 โรงเรียนที่จังหวัดเชียงใหม่

- ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี (นายศิวะ แสงมณี) ได้ประสานขอรับการสนับสนุนงบประมาณไปยัง นายบรรหาร ศิลปอาชา, อธิบดีกรมสามัญศึกษา และสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

ปี พ.ศ. 2542 นายศิวะ แสงมณี ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินการก่อสร้างโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32 ตามคำสั่งที่ 174/2542 ลงวันที่ 28 มกราคม 2542

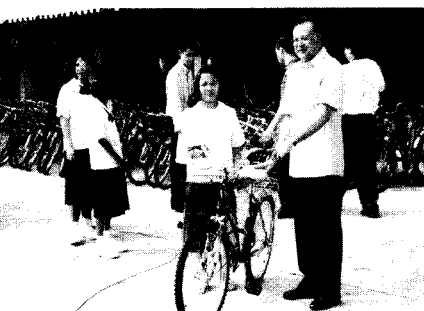
- วันที่ 26 มีนาคม 2542 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศจัดตั้งโรงเรียนและในวันเดียวกันนายขวัญแก้ว วัชโรทัย ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ฯ พลเอกเรวัต บุญทับ รองผู้บัญชาการทหารบก นายกว้าง รอบคอบ อธิบดีกรมสามัญศึกษา นายศิวะ แสงมณี ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ได้ร่วมกันทำพิธีวางศิลาฤกษ์ในการก่อสร้างโรงเรียน

- วันที่ 27 เมษายน 2542 สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ได้แต่งตั้ง นายเปี่ยม นาคจิรังกูร ผู้อำนวยการโรงเรียนอุบลปัญญานุกูล จังหวัดอุบลราชธานี ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้บริหารโรงเรียนและได้จัดสถานที่ภายในโรงเรียนอุบลปัญญานุกูลฯ เป็นสำนักงานชั่วคราวของโรงเรียน

- วันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ สั่งให้นายสมทบ ธีระพันธ์ ตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนอุบลปัญญานุกูล จังหวัดอุบลราชธานี ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะครูใหญ่โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32

โครงการจักรยาน ช่วยเหลือ นักเรียนยากจน

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราช

กุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินมาปฏิบัติพระราชมกรณียกิจในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2540 ได้มีพระราชปรารภให้ช่วยเหลือนักเรียนที่ยากจนที่ต้องเดินทางไปโรงเรียนเป็นระยะทางไกลให้มีจักรยานสำหรับเดินทางไปโรงเรียน

จังหวัดอุบลราชธานี จึงได้จัดทำโครงการจักรยาน ช่วยเหลือนักเรียนยากจน ขึ้นเพื่อรณรงค์จัดหารถจักรยานให้แก่แก่นักเรียนที่ยากจน และต้องเดินทางไปโรงเรียนเป็นระยะไกล โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ดังนี้

1. เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนยากจนในถิ่นทุรกันดาร ให้มียานพาหนะในการเดินทางไปโรงเรียน

2. เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนให้มีความสะดวกในการเดินทางไปโรงเรียน
 3. เพื่อเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตแก่นักเรียนในพื้นที่ทุรกันดาร ครอบคลุมยากจนให้ได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาประเทศ
 4. เพื่อเป็นการแบ่งปันช่วยเหลือ จุนเจือ สำหรับผู้มีฐานะที่ต่ำกว่า ผู้ด้อยโอกาส จังหวัดอุบลราชธานีได้แต่งตั้งคณะกรรมการโครงการจักรยานช่วยเหลือ
- นักเรียนยากจนจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัด (ที่ได้รับมอบหมาย) เป็นประธานและผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเป็นเลขานุการ ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย วางแผนประสานงานในการดำเนินงานตามโครงการศึกษาต่อ

คณะกรรมการโครงการ

จักรยานช่วยเหลือนักเรียนยากจน ได้มอบให้อำเภอ/กิ่งอำเภอร่วมกับสำนักงานประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ตรวจสอบข้อมูลจำนวนนักเรียนที่มีฐานะยากจนและต้องเดินทางไปโรงเรียนเป็นระยะทางตั้งแต่ 5 กิโลเมตร ขึ้นไป โดยผลการสำรวจปรากฏว่า มีนักเรียนที่สมควรที่ได้รับความช่วยเหลือจัดหาจักรยานสำหรับใช้เป็นพาหนะเดินทางไปโรงเรียน จำนวนทั้งหมด 2,167 คน

คณะกรรมการโครงการจักรยานช่วยเหลือนักเรียนยากจน ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลนักเรียนที่สมควรได้รับจักรยานตามโครงการนี้และได้จัดหาจักรยานเพื่อมอบให้นักเรียนได้เรียบร้อยแล้ว ดังนี้

1. มอบให้นักเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 1,966 คน
2. มอบให้นักเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 177 คน
3. มอบให้นักเรียนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน 24 คน รวมทั้งสิ้น 2,167 คน นับเป็นโครงการสำคัญที่ช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของนักเรียนที่เดินทางไกลเกิน 5 กิโลเมตรได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น

รางวัลเกียรติยศ

ภายใต้การบริหารงานของ ผู้ว่าราชการจังหวัด (นายศิระ แสงมณี) ในการเป็นผู้นำผู้ประสานหน่วยงาน ผู้ดูแลให้การสนับสนุน และเป็นที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิดกับหน่วย งานราชการต่างๆ มาโดยตลอด โดยได้เน้นให้ทุกหน่วยงาน ทำงานอย่างมีคุณภาพและให้บริการที่ดีแก่ประชาชน จนมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ชัดเมื่อผลการพิจารณาของ สำนักงาน กพ. และ คณะกรรมการว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ (ปปร.) ถึงผลงานการให้บริการประชาชนของหน่วยงาน ภาครัฐ อันแสดงให้เห็นถึงการมีมาตรฐานในการให้บริการ มีการพัฒนาระบบบริการ ซึ่งสะท้อนถึงการทำความดีของข้าราชการ โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาที่สำคัญ คือ

มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ชัดเป็นรูปธรรม ถึงการบรรลุผลลัพธ์อันปลายของการพัฒนา

มีผลงานที่สร้างความพอใจให้แก่ประชาชนที่ได้รับ จากการให้บริการของหน่วยงานของรัฐ โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานด้วย

มีผลงานที่สามารถให้บริการประชาชนในรูปแบบเบ็ดเสร็จ

มีผลที่แสดงถึงการมีมาตรฐานในการให้บริการประชาชน

มีผลงานวิจัย และงานเด่นอื่นๆ
ผลการพิจารณา

คณะกรรมการได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดที่มีผลงานบริการประชาชนดีเด่นด้านสาธารณสุข ประจำปี 2542

การก่อสร้างอาคารผู้ป่วยนอก

โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์อุบลราชธานี

นพ.กวี ไชยศิริ

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์

1. ความเป็นมาของการของบประมาณ

ผมย้ายมารับราชการที่อุบลราชธานีปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2541 ก่อนผู้ว่าราชการจังหวัด (ศิริเว แสงมณี) เพียงเดือนครึ่ง ผู้ว่าฯ เคยผ่าตัดย้ายเส้นเลือดหัวใจมาแล้ว แม้มีสุขภาพเป็นปกติดี แต่ต้องดูแลกับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญอย่างต่อเนื่อง ช่วงนั้นต้องใช้ห้องทำงานผู้อำนวยการเป็นที่รับรองเพราะห้องตรวจที่อาคารผู้ป่วยนอกอยู่ในสภาพทรุดโทรมแออัด จะเดินเข้าไปห้องตรวจถึงจะเป็นไปได้ก็ยากลำบาก แลดูไม่เหมาะสมมากที่จะเลือกปฏิบัติในสาธารณะ

ศึกษาธิการจังหวัดอุบลฯ เห็นสภาพดังกล่าวมานาน ประการกว่าจะรวบรวมเงินมาช่วยทำห้องตรวจให้ผมจึงไปปรึกษาท่านผู้ว่าฯ จึงมีการออกแบบห้อง VIP ห้องรอยา และการตกแต่งบริเวณชั้น 1 ผู้ป่วยนอกอย่างอื่นๆ ตามมาอีกจนถึงปัจจุบันนี้ 20 กว่ารายการ ดังปรากฏรายละเอียดในหน้าถัดไป

ต่อจากนั้นจึงปรึกษากันว่า จะได้อาคารผู้ป่วยนอกอย่างไร บังเอิญช่วงนั้นพระอาจารย์สมพงษ์ เจ้าอาวาสวัดภูด่านแต้ มาตรวจที่โรงพยาบาล ได้เห็นสภาพความแออัดของโรงพยาบาล ท่านได้แนะนำว่า ให้รีบเขียนโครงการผ่านทางผู้ใหญ่ ผมจึงรีบจัดทำแบบแปลนอาคาร 7 ชั้นเบื้องต้น แล้วปรึกษาท่านผู้ว่าฯ ให้ช่วยสนับสนุนให้โครงการนี้เป็นไปได้ในเบื้องต้น 2 ประเด็น

อย่างแรกคือ ต้องใช้เวลาในการทำโครงการต่อเนื่อง ถ้าผมต้องย้าย (ตามข่าวที่เกิดขึ้นทุกปี) เสียก่อน อาจจะไม่สำเร็จ เรื่องนี้ผู้ว่าฯ จึงได้พูดคุยกับผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงฯ จนถึงท่านปลัดกระทรวงสาธารณสุข ทั้ง 2 ท่าน (นพ.ปราชญ์, นพ.สุจิต)

ประเด็นที่สอง ปี 2541 ระบบเศรษฐกิจถดถอยยุค IMF การของบก่อสร้างจำนวนมากมีทางเป็นไปได้ค่อนข้างยากประกอบกับมีการต่อต้านจากฝ่ายค้านบางคนไม่ยอม

ให้สร้างในพื้นที่เดิม ท่านผู้ว่าฯ ต้องใช้ความพยายามในการประสานกับนักการเมืองทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน กว่าจะผ่านมรสุมครั้งนี้ด้วยใจระทึกเป็นระยะๆ เกือบ 10 ครั้ง นับเป็นกรณีศึกษาทางการบริหารที่มีสีสัน ซึ่งทั้งโอกาสจะเกิดขึ้นและโอกาสที่จะฟันฝ่าอุปสรรคจนสำเร็จนั้น มีเพียงหนึ่งในล้าน แต่เราก็ทำได้

2. ความจำเป็นในการก่อสร้าง

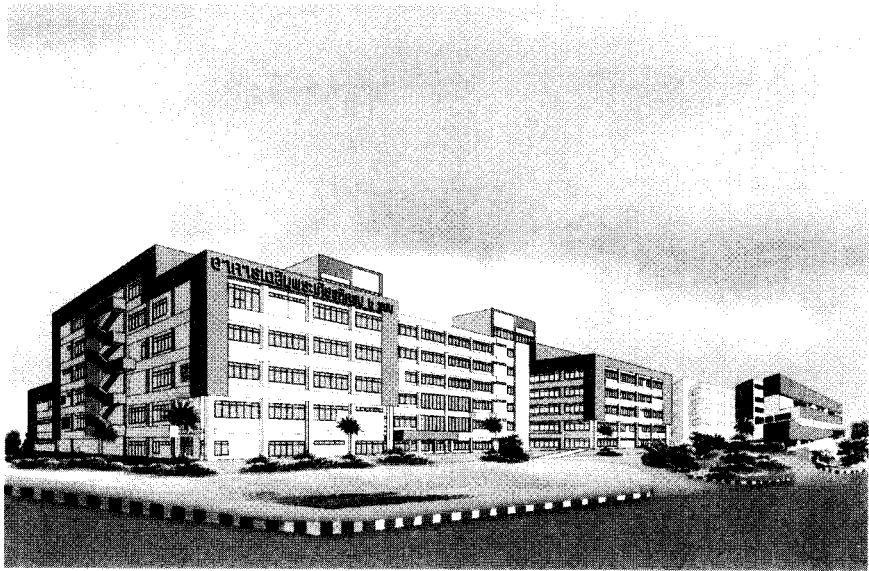
2.1 อาคาร OPD ปัจจุบัน เป็นอาคาร 4 ชั้น พื้นที่ก่อสร้าง 24 ม. x 32 ม. รวมพื้นที่ใช้สอยทั้งสิ้น 3,072 ตรม. เมื่อรวมกับอาคารอำนวยการ 900 ตรม. รวมเป็นพื้นที่ทั้งสิ้น 3,972 ตรม. ซึ่งมาตรฐาน OPD รพศ. = 16,900 ตรม. คิดเป็น 23.5% ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ดังนี้

1. อาคาร OPD เดิมสร้างมานานบางอาคารมีอายุถึง 63 ปี มีการต่อเติมเป็นเพิงยื่นออกมา และการก่อสร้างต่อเติมซ้อนอาคารเดิม ทำให้ภูมิทัศน์ไม่สวยงาม ร้อนอบอ้าว การระบายอากาศไม่ดี สิ่งอำนวยความสะดวกไม่พอ เช่น ห้องน้ำ ห้องส้วม ห้องน้ำหนักการ เป็นต้น
2. จำนวนห้องตรวจของโรงพยาบาลปัจจุบันมี 47 ห้องตรวจ (รวมทันตกรรม) มาตรฐานกลาง (รพ.ขนาด 700 เตียง) 34 ห้องตรวจ จำนวนห้องตรวจที่ต้องการใช้จริงในอาคาร OPD ห้องใหม่ 72 ห้องตรวจ

โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์เป็นโรงพยาบาลขนาด 1,000 เตียง มีผู้ป่วยนอกเฉลี่ยวันละ 1,622 ราย ซึ่งความจริงจำนวนควรจะมากกว่านี้เพราะแพทย์เห็นว่าผู้ป่วยแออัดไม่สะดวก จึงได้ขอจ่ายยาผู้ป่วยเรื้อรังได้ถึงครั้งละ 6 เดือน

อาคาร OPD ปัจจุบันมีห้องตรวจ 8 ห้อง สำหรับผู้ป่วยอายุรกรรมและกุมารเวชกรรม อีก 39 ห้อง ที่เหลือได้กระจายไป 9 แห่งดังนี้

1. ห้องตรวจ ศัลยกรรม ที่อาคารอุบัติเหตุชั้น 2 หมายเลข 17
2. ห้องตรวจ ตา ที่อาคารอำนวยการ หมายเลข 9
3. ห้องตรวจ หู-คอ-จมูก ที่อาคารเอกซเรย์ หมายเลข 12
4. ห้องตรวจ ระบบทางเดินปัสสาวะ ที่อาคารเอกซเรย์ หมายเลข 7
5. ห้องตรวจ จิตเวช ที่อาคารต่อเติมหมายเลข 12
6. ห้องตรวจ ศัลยกรรมกระดูก ที่อาคารหมายเลข 20
7. ห้องตรวจ สูตินรีเวชกรรม ที่อาคารต่อเติมหมายเลข 20

3. ผลงานถึงวันนี้

อาคารผู้ป่วนอก 7 ชั้น พื้นที่ 22,500 ตารางเมตร พร้อมระบบดับเพลิง ระบบโทรศัพท์ ระบบเซ็นทรัลไปป์ไลน์ ระบบเครื่องปรับอากาศมีลิฟท์ 4 ตัว บันไดเลื่อน 4 ตัว ขึ้นได้ดินเป็นที่จอดรถยนต์ 80 คัน

อาคารนี้ยาวมากถึง 100 เมตร กว้าง 48 เมตร มีห้องตรวจโรคผู้ป่วนอก 75 ห้อง ห้องประชุมและห้องสอนนักศึกษา 20 ห้อง และห้องประชุมใหญ่ 18 ม. x 55 เมตร

ด้วยงบประมาณก่อสร้าง (ปี 2543-2545) 302 ล้านบาท มีความหวังจะได้ชื่อพระราชทานอาคารนี้ว่า อาคารเฉลิมพระเกียรติ และบัดนี้ได้เปิดของประกวดราคาได้บริษัทที่จะทำการก่อสร้างแล้วตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2543

เริ่มสร้าง เมื่อไรคงได้เห็น ท่านผู้ว่าราชการ ดิวง แสงมณี มาร่วมตั้งแต่วางศิลาฤกษ์ และพิธีเปิด

วันนั้นเราจะขอ ร่วมสร้างคามภูมิใจกับท่านอีกครั้งหนึ่งที่...อุบลราชธานี...

“ศูนย์แสงธรรม นำชีวิต” สร้างชีวิตใหม่ ถวายในหลวง

ศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิต ตามโครงการ “สร้างชีวิตใหม่ ถวายในหลวง” ได้เปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2542 เป็นรูปแบบหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี ในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติดอย่างครบวงจร ดำเนินการ โดยองค์การ พระผู้นำแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง องค์กรเอกชน องค์กรชุมชน ที่มีประสบการณ์ในการ บำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดและมีหน่วยงานภาครัฐในการส่งเสริม สนับสนุน โดยมี ปรัชญาในการดำเนินงาน คือ “หนึ่งชีวิตใหม่ที่ดีขึ้น คือ ความสำเร็จของการทำงาน”

ศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิต จังหวัดอุบลราชธานี มีความแตกต่างจากศูนย์บำบัด ฟื้นฟูแห่งอื่นๆ คือ

1. บำบัดฟื้นฟูครบวงจร ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ
 - การเตรียมการ
 - การถอนพิษยา
 - การฟื้นฟูสมรรถภาพ
 - การติดตาม ประเมินผล
2. องค์กรเอกชนและชุมชน เป็นผู้ดำเนินการ หน่วยงานภาครัฐสนับสนุน
ส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างยั่งยืนและต่อเนื่อง
3. ขยายผลต่อไปในระดับอำเภอ โดยเน้นคุณภาพ

รูปแบบ ขั้นตอน วิธีการดำเนินงานของศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิต

ศูนย์แสงธรรมนำทางชีวิต จังหวัดอุบลราชธานี มุ่งเน้นการฟื้นฟูสมรรถภาพจิตใจของผู้ติดยาเสพติดให้เกิดความเข้มแข็ง มั่นคง ไม่หวนกลับไปใช้สารเสพติดอีก โดยใช้พุทธศาสนาเป็นหลัก เพื่อให้ผู้บำบัด สามารถที่จะปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี และสร้างสรรค์ประโยชน์ให้กับสังคม หลักสูตรการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีระยะเวลา 45 วัน ผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูจะต้องอยู่ครบกระบวนการตลอด 45 วัน จึงจะถือว่าผ่านการบำบัดฟื้นฟูของศูนย์ ศูนย์จะแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 4 ศูนย์ย่อย ดังนี้

1. ศูนย์ 1 หรือ ศูนย์แรกเริ่ม

ใช้ระยะเวลา 15 วัน เพื่อเตรียมการและถอนพิษยา ฝึกระเบียบวินัย ความอดทน หล่อหลอมพฤติกรรม ฝึกฝนจิตใจให้เข้มแข็ง ให้อุทิศทั้งตนเอง ตลอดจนช่วยเหลือผู้อื่น

2. ศูนย์ 2 หรือ ศูนย์ฝึกกาย จิต และกัญจิ

ใช้ระยะเวลา 15 วัน ผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูจะต้องปฏิบัติตัวในลักษณะ
อนาคาริก มีกิจกรรมฟื้นฟูทั้งกายและใจ โดยใช้งานบำบัดตามทางเลือกที่ศูนย์กำหนดให้
เช่น ฝึกการเกษตรแบบพอเพียงทั้งในและนอกสถานที่ ฝึกนวดแผนโบราณ เป็นต้น
มีการพัฒนาตนเองด้าน 3 ห. หรือ หัตถกรรม หัวคิด หัวใจ ให้มีความประพฤติ 4 ค. คือ
ครองตน ครองคน ครองงาน และครองสิ่งแวดล้อม

3. ศูนย์ 3 (บวชเป็นสามเณร ศูนย์ฝึกปฏิบัติธรรม)

ใช้ระยะเวลา 15 วัน ผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูจะต้องบรรพชาเป็นสามเณร เพื่อ
ถวายเป็นราชสักการะแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นการสร้างชีวิตใหม่ถวาย
ในหลวง และฝึกปฏิบัติธรรม โดยเน้นให้ผู้บรรพชามีคุณลักษณะ 3 ข. คือ ช่วยตน ช่วยคน
ช่วยศูนย์ สามารถเป็นแบบอย่างให้ชุมชนได้อย่างมีศักดิ์ศรี

4. ศูนย์ 4

หลังจากที่ผู้ป่วยได้บรรพชาเป็นสามเณร จนครบ 15 วันแล้ว จะมีทางเลือก
4 ทางเลือก ตามความต้องการของผู้บำบัด ดังนี้

1. ถ้าประสงค์จะบวชต่อให้จำวัดที่วัดพิชโสภาราม ต.แก้งเหนือ อ.เขมราฐ
จ.อุบลราชธานี
2. ประสงค์ฝึกอาชีพภาคเกษตรกรรมแบบพอเพียง เช่น เลี้ยงปลา เลี้ยงไก่
เพาะเห็ด เป็นต้น
3. ประสงค์ฝึกอาชีพ เช่น ช่างเชื่อม ช่างไฟฟ้า ช่างเจียรไน ให้ฝึกที่
สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จังหวัดอุบลราชธานี ตาม
หลักสูตรที่สถาบันกำหนด
4. ผู้บำบัดมีความมั่นใจ พร้อมจะกลับสู่ภูมิลำเนาเดิม เพื่อใช้ชีวิตตามปกติ
โดยยึดหลัก 3 ข. คือ ช่วยตนเอง ช่วยศูนย์ ช่วยชุมชน

ผลการดำเนินงานปี 2542 ศูนย์แสงธรรมนำชีวิตได้บำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด
จำนวน 5 รุ่นๆ ละ 45 วัน รวม 128 คน ผ่านการบำบัดรักษาจบหลักสูตร 103 คน ส่งกลับ
11 คน หนีกลับ 4 คน และส่งไปบำบัดรักษาที่ ร.พ.พระศรีมหาโพธิ์เนื่องจากมีอาการทางจิต

ศูนย์เศรษฐกิจชุมชน จุดจำหน่ายพืชผล และผลิตภัณฑ์การเกษตรราคาถูก ปลอดสารพิษ
ตั้งอยู่ที่ ถนนจ.อุบลราชธานี

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี
กับกิจกรรมการจัดหาจักรยาน
ให้นักเรียนในถิ่นทุรกันดาร

นายศิระ แสงมณี ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี
นำหัวหน้าส่วนราชการเข้ารับรางวัล
บริการประชาชนดีเด่นด้านสาธารณสุข
กับ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี
ณ ทำเนียบรัฐบาล

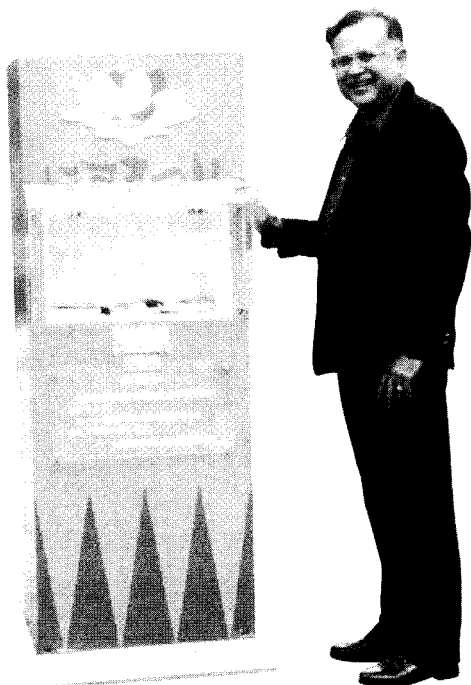
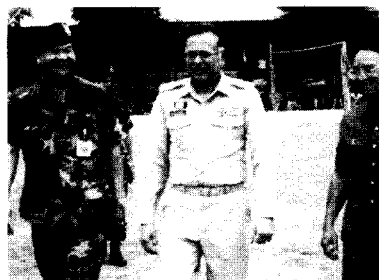

ศูนย์วัฒนธรรม นำทางชีวิต
ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
อย่างครบวงจร

ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา

ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา

ศิวะ แสงมณี

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณคณะกรรมการหอการค้าจังหวัดที่ได้ให้โอกาส และเปิดคอลัมน์ให้ผม ซึ่งผมขอตั้งชื่อว่า “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา” เพื่อจักได้มีโอกาสดูแลแสดงความรู้สึกรู้สึกและแนวทางการพัฒนาจังหวัดให้พ่อแม่พี่น้องชาวอุบลฯ ได้รับรู้รับทราบ รวมทั้งเพื่อเป็นสื่อในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะ

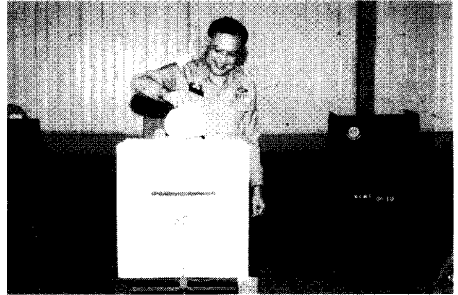

อย่างยิ่ง พี่น้องประชาชนชาวอุบลราชธานี ที่มีปัญหาความเดือดร้อน จะได้ส่งข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะให้ผมได้รับทราบ และนำไปปฏิบัติให้พ่อแม่พี่น้องได้อยู่ดีมีสุข หากจะให้ผมคิดเพียงคนเดียว อาจจะไม่ถูกใจท่าน เพราะการคิดการทำคนเดียว อาจจะไม่รอบคอบ หรือครอบคลุมปัญหาได้ทุกเรื่อง การที่หอการค้าจังหวัดได้เปิดคอลัมน์ในวารสารหอการค้าจังหวัดให้ผมในครั้งนี้ นับเป็นนิมิตหมายที่ดี ที่ผมจะได้ถือโอกาสแสดงความคิดเห็น แนวความคิดและนโยบายในการพัฒนาจังหวัด และจะได้เป็นเวทีให้พ่อแม่พี่น้องได้เสนอแนะในด้านต่างๆ ผมก็จะได้มีโอกาสได้รับทราบแนวความคิดของพ่อแม่พี่น้องชาวจังหวัดอุบลราชธานี ปัญหาต่างๆ ที่ไม่เข้าใจ

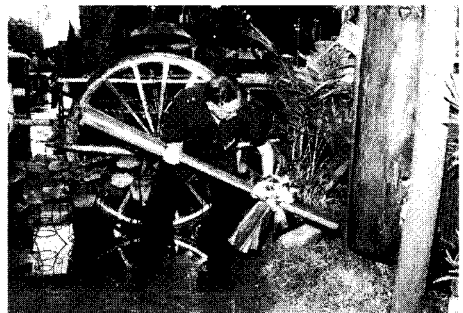
หรืออาจเข้าใจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ก็จะกระจ่างและเข้าใจกัน ผลสุดท้าย ผมข้าราชการ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ และพ่อแม่พี่น้องก็จะได้ร่วมกันพัฒนา เพื่อให้เมืองดอกบัวได้เจริญก้าวหน้าสืบไป

เนื่องจากเป็นฉบับแรกที่ได้มีโอกาสเขียนแสดงความรู้สึกรู้สึกในวารสารหอการค้าจังหวัดนับตั้งแต่ย้ายมาเมื่อเดือน เมษายน 2541 จึงขอถือโอกาสบอกกล่าวเรื่องที่ดี และเป็นกุศลให้แก่พ่อแม่ พี่น้อง ชาวอุบลราชธานีได้รับทราบเกี่ยวกับการก่อสร้างโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32 จังหวัดอุบลราชธานี โดยจังหวัดได้ขออนุมัติจัดตั้งโรงเรียนดังกล่าว ณ บ้านนาจิว ตำบลกระโสม อำเภอมือเืองฯ เพื่อเป็นสถานที่ส่งเสริมการศึกษาและอบรม

ให้แก่เด็กที่ยากจน อนาถา ไม่มีที่พึ่งได้ศึกษาเล่าเรียน เพื่อเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพของประเทศไทย การก่อสร้างโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32 แห่งนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในเบื้องต้น 12 ล้านบาท เพื่อก่อสร้างอาคารที่จำเป็นก่อนโดยมอบให้กองพลพัฒนาที่ 2 กองทัพภาคที่ 2 เป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ซึ่งขณะนี้ อยู่ในระหว่างดำเนินการก่อสร้าง ในส่วนของพ่อแม่พี่น้องชาวจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับมอบหมายภารกิจให้ก่อสร้างอาคารเรียนตามแบบ 324/41 (หลังคาทรงไทย) วงเงินค่าก่อสร้างประมาณ 20 ล้านบาท โดยจะใช้เงินบริจาคทั้งหมด ซึ่งในการจัดหาทุนก่อสร้างโรงเรียนดังกล่าว จังหวัดได้แต่งตั้งคุณธีระชัย จิ๋ววัฒนาภรณ์ ประธานหอการค้าจังหวัดเป็นประธานคณะกรรมการจัดหาทุน ขณะนี้ผู้มีจิตศรัทธา ทั้งในอุบลฯ กรุงเทพฯ และต่างประเทศ ได้ยื่นความจำนงขอบริจาคมาอย่างต่อเนื่อง

เพื่อเป็นศูนย์ประสานงานในการก่อสร้างโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 32 ประธานคณะกรรมการจัดหาทุนจังหวัด จึงได้เปิดศูนย์ประสานงานการก่อสร้างโรงเรียนดังกล่าวขึ้น ณ ถนนผาแดง ติดกับโรงเรียนศรีทองวิทยาลัย (เดิม) จึงขอเชิญชวนทุกท่านได้ไปเยี่ยมชม หากท่านมีความประสงค์จะบริจาคเงินหรือสิ่งของให้แก่โรงเรียนดังกล่าว ขอให้นำไปบริจาค ณ ศูนย์ประสานงานดังกล่าว ได้ตั้งแต่เวลา 08.30-16.30 น. ไม่เว้นวันหยุดราชการ หรือติดต่อผ่านสำนักงานจังหวัดอุบลราชธานีได้ ทางโทรศัพท์หมายเลข 045-255505 หากท่านไม่สะดวก จะให้เจ้าหน้าที่ไปรับ ทางคณะกรรมการฯ ยินดีส่งเจ้าหน้าที่ไปรับถึงที่

ก่อนที่จะจบข้อเขียนในฉบับนี้ ผมขอย้ำว่า จุดประสงค์ในการเปิดคอลัมน์นี้ก็เพื่อจะเป็นสื่อในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างพ่อแม่ พี่น้องชาวอุบลราชธานีและผม จึงขอให้ท่านได้ส่งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ไป

ยังผมได้โดยส่งไปยังสำนักงานจังหวัด หรือสำนักงานหอการค้าจังหวัดได้ ใน ทุกเรื่อง ผมยินดีรับข้อเสนอแนะของ ท่าน อย่าลืมนำข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะไปให้ผมบ้างนะครับ

ที่มา : วารสารหอการค้าจังหวัด

อุบลราชธานี

นายศิระ แสงมณี ได้เดินทางมารับตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อ วันที่ 16 เมษายน 2541 ได้มีการพัฒนาและริเริ่มงานใหม่ รวมทั้งกระตุ้นเศรษฐกิจของ จังหวัดอุบลราชธานี ที่ขบเขามาตั้งแต่ปลายปี 2539 ให้มีสีสันเพิ่มมากขึ้น และทำให้ เศรษฐกิจของจังหวัดอุบลราชธานี เติบโตหรือขยายตัวมากขึ้น ในภูมิภาคตะวันออก เฉียงเหนือ ผลงานที่สำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจของจังหวัด และทำให้นักท่องเที่ยวรู้จัก จังหวัดอุบลราชธานีและเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานีมากขึ้น คือ การจัด ประชุมผู้บริหารสายการบินต่างๆ ทั่วโลก การจัดประชุม กรอ.ของหอการค้าไทย การจัด ประชุมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน และการประชุมของหน่วยงานกระทรวงสาธารณสุขทั่ว ประเทศ นอกจากนี้ยังมีการประชุมที่สำคัญอีกหลายงาน ในด้านของการจัดงานส่งเสริม การท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการจัดกระโดตมนานาชาติ การแข่งขันร่มบิน การจัด แข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดและชิงแชมป์โลก การจัดแข่งขันจักรยานเสือภูเขา และ การจัดงานเทศกาลอาหาร อินโดจีน และที่สำคัญที่จะลืมไม่ได้ก็คือ การจัดงานประเพณี

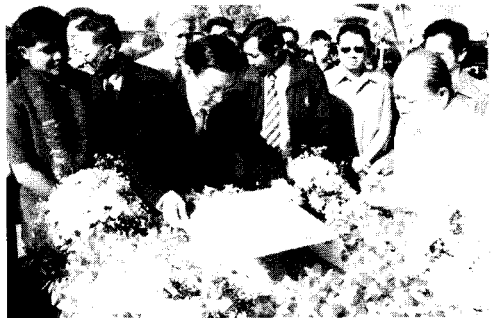

แห่เทียนเข้าพรรษาที่ยิ่งใหญ่ และ เปลี่ยนแนวการจัดจากเดิม โดยให้มี การแสดงแสง สี เสียง “อุบลราชธานี ศรีวนาลัย” ล่าสุดได้จัดขบวนแห่เทียน ในเวลากลางคืนด้วย ทำให้นักท่องเที่ยวและพี่น้องประชาชนได้เห็นความ สวยงามและวัฒนธรรมที่งดงามของ จังหวัด นอกจากนั้น ยังได้มีการ ก่อสร้างเทียนเฉลิมพระเกียรติฯ ให้เป็น สัญลักษณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี ใน

ด้านสิ่งก่อสร้างอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ถนน 4 เลน 6 เลน และสถานีขนส่งจังหวัด ที่ก่อสร้างอยู่ในขณะนี้ ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ได้ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ผลักดันจนได้มีการก่อสร้างขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานีขนส่ง จะเปิดดำเนินการได้ในเร็ววันนี้ นอกจากนี้ที่กล่าวมาทั้งหมดแล้ว ยังมีโครงการและนโยบายที่จะพัฒนาพื้นที่ต่างๆ อีกหลายโครงการ ไม่ว่าจะเป็นอ่างเก็บน้ำห้วยม่วงและห้วยวังนอง ก็ได้ผลักดันและของบประมาณมาดำเนินการ โดยได้มอบให้อำเภอเมืองฯ และเทศบาลนครอุบลราชธานีร่วมกันจัดทำและอาคารโรงเรียนเบญจมะมหาราชที่

สวยงาม แต่ได้ปล่อยให้ชำรุดทรุดโทรมมาเป็นเวลานาน ก็ได้ประสานผลักดันและของกองทุนกระจายการผลิตและการจ้างงานไปสู่ภูมิภาค (กจก.) ได้มา 25 ล้านบาท ซึ่งขณะนี้ได้มอบให้ฝ่ายช่างและสำนักงานโบราณคดีฯ เข้ามาดำเนินการแล้ว คาดว่าจะเห็นผลในไม่ช้านี้ ถนนเลี่ยงเมืองเป็นส่วนหนึ่งที่ได้พยายามประสานกรมทางหลวงและกองทัพภาคที่ 2 รวมทั้งกองทัพบก เพื่อจะก่อสร้างให้สำเร็จโดยเร็ว เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่พี่น้องประชาชน งานก่อสร้างตลาดหรือศูนย์การค้าการตลาด ณ ชุมชนช่องเม็ก อำเภอสิรินธร ซึ่งได้รับอนุมัติงบประมาณ 11.2 ล้านบาท เพื่อแก้ไขปัญหาที่พ่อแม่พี่น้องประชาชนบุกรุกพื้นที่ที่จะก่อสร้างด้านศุลกากร ในขณะเดียวกันด้านศุลกากรและด่านตรวจคนเข้าเมือง ก็ได้รับอนุมัติงบประมาณ 60 ล้านบาท เพื่อใช้ในการก่อสร้างในปีงบประมาณ 2544

รวมทั้งได้ก่อสร้างศูนย์เศรษฐกิจชุมชน ณ ศูนย์การศึกษาชนนอกโรงเรียนจังหวัด เพื่อเป็นแหล่งรองรับสินค้าหรือผลผลิตทางการเกษตรหรือสินค้าหัตถกรรมจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ตลอดจนได้เดินทางไปสร้างสัมพันธ์ไมตรีและการค้ากับ สปป.ลาว

มุมมอง

โลกการค้า

หากนึกถึงผู้ว่าราชการจังหวัด
สักคนหนึ่ง เรามักจะนึกถึงนักปกครอง
ผู้เคร่งขรึมเข้มงวด แวดล้อมไปด้วย
ข้าราชการน้อยใหญ่ ไม่ใช่นักที่ใครจะ
เข้าไปถึงตัวได้

แต่สำหรับผู้ว่าราชการจังหวัด
อุบลราชธานี ที่ชื่อ “ศิระ แสงมณี” อยู่ใน
ข่ายขยกเว้น

ด้วยบุคลิกส่วนตัวที่ร่าเริง มี
มนุษยสัมพันธ์ที่ดี กอปรกับรูปร่างหน้าตาที่สง่างาม ทำให้เขาสามารถพิชิตหัวใจของ
ข้าราชการและประชาชนทุกคนในจังหวัดอุบลฯ เพียงชั่วระยะเวลาไม่ถึงปี ที่ย้ายมาอยู่
ที่นี่ ส่งผลให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันระหว่างภาคราชการและภาคเอกชนในการ
สร้างสรรค์งานของจังหวัดอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

ในฐานะพ่อเมือง ที่ได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประจำปี หอการค้าทั่วประเทศ
ครั้งที่ 16 ในช่วงปลายเดือนมกราคม 2542 เขาได้ยื่นหยัดเคียงข้างหอการค้าจังหวัด
อุบลราชธานี ในการขจัดปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้การประชุมครั้งนี้ยิ่งใหญ่ที่สุด

นิตยสารโลกการค้ายินดีที่จะแนะนำท่านผู้ว่าให้รู้จักเขามากขึ้น เชิญติดตามได้
ณ บัดนี้

โลกการค้า : มุ่งศักยภาพของจังหวัดอุบลราชธานีอย่างไร

คุณศิระ : ในแง่มุมศาสตร์ คิดว่าจังหวัดอุบลราชธานีเป็นเมืองเกษตรกรรม และ
เหมาะแก่การเพาะปลูก มีแม่น้ำหลายสาย แม่น้ำมูล แม่น้ำชี ที่เป็นแม่น้ำหลัก 2 สาย
มาอยู่ที่นี่ มีแหล่งน้ำชลประทานอีกหลายแห่ง ไม่ว่าจะเป็นเขื่อนสิรินธร แก่งสะพือ เขื่อน
ราษีไศล ที่มีผลประโยชน์ตกมาถึงเราด้วย เรายังมีลำน้ำใหญ่ๆ ที่เป็นเส้นทางหล่อเลี้ยง
การเกษตร

มองในแง่ศักยภาพของผู้คน เรามีคนจำนวนมากที่เป็นคนที่มีความขยัน คนอุบลฯ
เป็นคนที่มีการศึกษาสูง มีความรู้ความสามารถ คนอุบลฯ ไปเรียนหนังสือ ไม่ว่าจะเป็น
ทางพระ หรือทางฆราวาส

ฉะนั้น ในด้านศักยภาพของพื้นที่ ของคน ของวัตถุดิบที่มี ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ แม่น้ำ เราค่อนข้างมีพร้อม เราสามารถนำทรัพยากรเหล่านี้มาพัฒนาให้เป็นเมืองอุตสาหกรรมเกษตรได้ ซึ่งอันนี้อยู่ในเป้าหมายยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดด้วยส่วนหนึ่ง

โลกการค้า : ขณะนี้ความสัมพันธ์ของภาคราชการกับภาคเอกชนในจังหวัดอุบลฯ ดีมาก

คุณศิระ : ดีมาก ทำให้งานอื่นลื่นไหลด้วย เช่นเคยมีปัญหาอุปสรรคการทำงาน ติดโน้นติดนี้ ต้องไปวิ่งเต้น กันน้อยลง เพราะทุกคนรู้จักกันหมดสามารถยกโทรศัพท์คุยกันได้ ข้าราชการสมัยก่อนมองพอดั้วว่าเขาเปรียบเห็นแก่ได้ เอากำไรต่างๆ พอดั้วก็มองว่าข้าราชการโกง ต้องมีได้โตะ แต่พอเรามาทำงานร่วมกัน ทุกคนก็รู้ว่าทุกคนมีปัญหาทั้งนั้น พอดั้วก็รู้ว่าข้าราชการมีระเบียบ ไม่ใช่จะทำอะไรได้ง่ายๆ อะอะอะไรก็ทำได้หมด ข้าราชการเองก็จะรู้ว่าพอดั้วทำงานยากเย็น เขาต้องเสียดอกเบี้ย เขาต้องจ้างคนราคาแพง เวลาของเขามีค่า เมื่อทุกคนมีความเข้าใจกัน การทำงานก็ง่าย โดยเฉพาะสังคมไทย ต้องอาศัยความรู้จักกันคุ้นกัน จึงจะทำให้การทำงานราบรื่น และพอดั้วก็จะไม่รู้สึกว่าเป็นข้าราชการเต็มตัว

โลกการค้า : ท่านผู้ว่า คาดหวังจะให้เมืองอุบลฯ เป็นเมืองอย่างไร

คุณศิระ : อยากให้เมืองอุบลฯ เป็นเมืองที่ไม่ใช่เมืองใหญ่หมึกๆ มีแต่อาคารสูงๆ แต่ให้เป็นเมืองที่มีความเป็นธรรมชาติมากที่สุด คนอยู่กันด้วยความรัก ความสามัคคี สมานฉันท์ มีความเป็นพี่เป็นน้องกันมากกว่า อยากเห็นเมืองอุบลฯ สะอาด สงบ เขียว ขจีไปทั้งเมือง อยากให้เมืองอุบลฯ เป็นอยู่ข้าวอุ่นน้ำ ที่สามารถเป็นแหล่งผลิตผลการเกษตรที่เลี้ยงคนภาคอีสานได้ เพราะฉะนั้น ถ้าเราทำเมืองอุบลฯ ให้เจริญอย่างธรรมชาติ ก็จะทำให้เมืองนี้น่าอยู่ น่ามาท่องเที่ยว ถ้าเราทำเมืองของเราเจริญเหมือนกับเมืองอื่นๆ เราจะเห็นปัญหาตามมามากมาย เมืองอุบลฯ ตอนนี้มีความเป็นธรรมชาติมากที่สุด ถ้าเทียบกับจังหวัดอื่นแล้ว มีแต่ความเจริญทางวัตถุเข้ามา ซึ่งตรงกับความต้องการของผมและพี่น้องประชาชน เมืองนี้เราไม่ต้องการความเจริญทางวัตถุมาก แต่เราอยากเน้นความสะอาด ความสงบ และเขียวขจี นี่เป็นความปรารถนาดีที่อยากจะเห็นเมืองอุบลฯ เป็นอย่างดี แต่แนวความคิดนี้ จะเป็นไปได้ ก็ต่อเมื่อพี่น้องชาวอุบลฯ ทั้งหมดคิดเห็นร่วมกันว่าอยากเห็นอุบลฯ เป็นอย่างนี้ ถ้าเขาอยากเห็นอุบลฯ เป็นอย่างนี้ ก็จะทำให้เมืองอุบลฯ ของเราแตกต่างไปจากจังหวัดอื่นๆ เมืองอุบลฯ เป็นเมืองเจริญทางพุทธศาสนา เพราะฉะนั้น เราต้องทำเมืองนี้ให้มีการดำเนินชีวิตแบบคนมีธรรมะ การรู้จักความสมถะ เรียบง่าย มีจิตใจที่ดีงาม

แต่ท่าน...

ศิวะ แสงมณี ศรีอุบลฯ

- มิ่งมณีศรีอุบลเลิศล้ำค่า พัฒนาบ้านเมืองกระเดื่องสมัย
 ดุน้ำเพชรเก็จก่องละของไอ เกียรติเกริกไกรคู่ฟ้าคู่ธานี
- เป็นเจ้าภาพจัดงานหอการค้า ทิวพารามาสัมพันธ์กันทุกที่
 งานแห่เทียนยิ่งใหญ่ในบุรี เริ่มให้มีแสงสีเสียงเพียงวิมาน
- ราชดำริน้อมรับค่านับเตียร สร้างโรงเรียนราชประชามาประสาน
 จัดโตตรมเกาะหมู่แต่ภูบาล เฉลิมवारเจดิลิบสองผู้ครองฟ้า
- สถานิชนส่งประจงสร้าง ผู้เดินทางสะดวกสบายคลายปัญหา
 สร้างต้นเทียนโอฬารตระการตา เฉลิมพระเกียรติราชาภูมิพล
- โครงการเมืองน่าอยู่คูนิเวศ จัดเกษตรปลอดสารพิษผลิตผล
 เปิดตลาดซื้อขายให้ชุมชน พืชิตความยากจนได้ผลดี
- เอกลักษณ์ผ่องอำไพลือไปทั่ว “ผ้ากบบัว” นุ่งหม่อมสมราดี
 อีกผลงานหลายหลากล้วนมากมี ท่านศิวะแสงมณีปรีชาชาญ
- ดุน้ำเพชรเก็จแก้วอันแวววับ แผ่นดินใดได้ประดับเกินขัณฑ์
 รองปลัดมหาดไทยใจเบิกบาน สร้างผลงานอันยิ่งใหญ่คู่ไทยเทอดู

นพดล จันทรเพ็ญ : ประพันธ์

น ำ น ำ

ทั ศ น ะ

คิวนะ แสงมณี

คิวนะ แสงมณี

คิวนะ แสงมณี

คิวนะ แสงมณี

คิวนะ แสงมณี

คิวนะ แสงมณี

คิวนะ แสงมณี

คิวนะ แสงมณี

ท่านผู้ว่าฯ ศิวัะ แสงมณี กับผม
รู้จักการมาเกือบ 40 ปีแล้ว ตั้งแต่เป็นนิสิต
วิชาการปกครองที่คณะรัฐศาสตร์จุฬา
ผมโชคดีที่ได้มีโอกาสมาเยี่ยมจังหวัด
อุบลราชธานีหลายครั้ง ได้พบข้าราชการ
พ่อค้า ประชาชน ทุกคนที่พบล้วนแต่มี
ความรักเคารพและพูดเป็นเรื่องเดียวกันว่า
ชาวอุบลโชคดีที่ได้พ่อเมืองดียอดเยี่ยม
อย่างพ่อเมืองศิวัะ ท่านกระตือรือร้น ทำ
ให้เมืองอุบลเป็นเมืองที่เป็นที่รู้จัก ทั้งฝั่ง
ไทยและฝั่งลาว ทางฝั่งลาว เมื่อพูดถึง
ผู้ว่าฯ ศิวัะ ต้องยกนิ้วมือให้ เมื่อท่าน
ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้เป็นรองปลัดกระทรวง แม้ชาวอุบลฯ
จะดีใจแต่ก็อาลัยที่ท่านต้องจากไป

จาก...วีระพงษ์ งามางกูร

14 พ.ค. 43

ศิ ริสวัสดิ์ล้ำ เลิศศรี
วะ วายแต่ละวจี แจ่มแพ้ว
แสง สว่างทางชีวี เขียวภาพ
มณี ตั้งปัญญาแก้ว กอบกู้มหาดไทย

พร.๕๕๐๐๔๔
๑๔ พ.ค. ๒๕๔๓.

๑ อยู่ไหนหรืออันไอ้จันทน์
ฝั่งซ้ายหรือฝั่งขวา
กลัวกระรอกขึ้นหัวงา
รักประสาธน์ประไพนี้ไว้
๒ ไม่ให้ฉันปกครอง
ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
เพื่องานเพื่อศรีบุรี
๑๔ พ.ค. ๒๕๔๓
นางพิ กฤติพงษ์
๑๔ พ.ค. ๒๕๔๓
นางละพริ

ความมีคุณธรรม จริยธรรมความ
เป็นธรรม มีอยู่ที่ท่านผู้ว่าฯ ผู้เนื้ออย่างเต็ม
เปี่ยม จะเห็นได้ว่า การออกตรวจเยี่ยม
เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ ไม่เพียงแต่
คำพูดแต่ท่านได้สอนสั่งอย่างไม่เคยได้
สัมผัสจากผู้บังคับบัญชาผู้ใดมาก่อน
สิ่งดังกล่าวเหล่านี้หากท่านใด ได้ใกล้ชิด
จะมีความรู้สึก อบอุ่น สบายใจ และได้รับ
ความรู้ที่ดี แปลกใหม่ อยู่เสมอ

นายบูรณศิลป์ โทบุตรดี

นายอำเภอโขงเจียม

13 พ.ค. 43

ความรู้สึกผมแยกได้เป็นสองอย่างคือ ดีใจที่ท่านได้เป็นรองปลัดกระทรวงมหาดไทย และเสียใจที่ผู้บังคับบัญชาที่ผมมีความเคารพและผูกพันกับท่านต้องจากไป นับตั้งแต่ปี 41 ที่ท่านมาถึงอุบล ผมก็มีโอกาสเข้าทำงานในเทศบาลนคร นโยบายของท่าน ที่เน้นย้ำอยู่เสมอ บอกว่า เราต้องมีส่วนสาธารณะเพื่อเป็นปอดของชาวอุบลหลายๆ ที่ทุ่งศรีเมือง ต้องปรับปรุงให้สวยงามและรองรับกิจกรรมการออกกำลังกายและพักผ่อนให้ครบทุกเพศทุกวัย เทศบาลนครจึงได้รับเอาปัญหามาปฏิบัติจนสำเร็จ เรามีส่วนสาธารณะ ณ วันนี้หลายแห่ง ทุ่งศรีเมืองสวยงามเด่นเป็นสง่าด้วยเทียนเฉลิมพระเกียรติและภูมิทัศน์ที่สวยงาม ท่านบอกว่า...ความสะอาดเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต้องรักษาไว้ ในอนาคตควรหาบัณฑิตต่างๆ มาปลูกไว้รอบๆ ทุ่งศรีเมืองเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของเมืองอุบลฯ สิ่งแวดล้อม ท่านบอกให้ทำควบคู่ ไปกับเรื่องผักปลอดสารพิษ งานประเพณีแห่เทียนพรรษาอุบลราชธานีของเรา เดินหน้ามาถึงระดับโลกแล้ว ควรจรรโลงเอาไว้คู่บ้านคู่เมือง และควรคิดรูปแบบใหม่พร้อมๆ ไปกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว อีกมากมายหลายโครงการที่ท่านได้เริ่ม ให้แนวความคิดไว้เป็นสิ่งที่แสดงออกถึงวิสัยทัศน์ของท่าน สำหรับท่านแล้ว ผมยังคงเป็นนักเรียนที่ยังต้องศึกษาจากท่านอยู่ตลอดเวลา

ท่านผู้ว่าครับ เรายกท่านครับ

เต็มบุญ ศรีธัญรัตน์

เทศมนตรีเทศบาลนครอุบลราชธานี

ท่านเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นในการสนับสนุนการพัฒนาของหน่วยงานต่างๆ ภายในจังหวัดอุบลราชธานีเป็นอย่างดี ตลอดจนให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และให้แนวทางในการบริหารจัดการอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ท่านยังเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี เยี่ยมต่อทุกหน่วยงาน ทุกกลุ่มมวลชน และประชาชนทั่วไป

ท่านให้ความสนใจต่อมวลชนเป็นพิเศษ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ชุมชนแออัด กลุ่มเยาวชนผู้ติดยาเสพติด ท่านก็จะให้ความสนใจเป็นพิเศษ ท่านได้แก้ปัญหาความเป็นอยู่ของประชาชนตรงประเด็น ตรงกลุ่มเป้าหมาย ท่านได้สนับสนุนให้กลับมาใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดำรงชีวิตและในงานประเพณี

นายกเทศมนตรี

เทศบาลตำบลพิบูลมังสาหาร

14 พฤษภาคม 2543

ลึกา ในใจ...

เพื่อนแท้คนอุบล

ในชีวิตของคนเรายากนักที่จะได้มีเพื่อนที่ดีสักคนหนึ่ง ผมมีบุญมีวาสนาที่ได้พบกับ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ท่านศิวะ แสงมณี และได้มีโอกาสสร้างความสัมพันธ์และมิตรภาพจนกลายเป็น “เพื่อน” ที่สนิทและเข้าใจกัน คนเราอาจจะมีเพื่อนมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมเรียน เพื่อนร่วมทำงาน เพื่อนร่วมสมาคม แต่การที่

จะมีใครคนหนึ่งที่เราเรียกเพียงว่า “เพื่อน” ได้ไม่ใช่เรื่องง่ายนัก โดยเฉพาะการที่บุคคลธรรมดาอย่างผมคนหนึ่งระดมหาพ่อเมืองเป็นเพื่อน จะรู้สึกเหมือนมีกำแพงสูงๆ ขึ้นอยู่ชั้นหนึ่ง หากผู้ว่าศิวะ ไม่ใช่เป็นคนถือตัว ให้เกียรติและให้ความเป็นกันเองกับผมแล้ว ผมคงจะไม่อาจเอื้อมที่จะเรียกท่านว่า “เพื่อน” ได้

ความเป็นเพื่อนของเราไม่ได้เริ่มต้นจากการสนทนากันเที่ยวเตร่เฮฮา แต่เริ่มจากการได้ทำงานร่วมกัน และเกิดความเชื่อถือความศรัทธาซึ่งกันและกัน ในช่วงเวลา 2 ปีที่ท่านศิวะ แสงมณี ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ผมโชคดีที่มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดและได้ร่วมงานในกิจกรรมต่างๆ เป็น 2 ปีที่ผมได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างในการเป็นผู้นำที่ดีในการเป็นนักปกครองที่เข้มแข็ง ในวิธีการทำงานที่นำไปสู่ความสำเร็จ ผมดีใจและภูมิใจที่มีช่วง 2 ปีนี้ที่ได้ติดตามท่านผู้ว่า ผมเชื่อว่านี่คือมหาวิทยาลัยในชีวิตจริง และผู้ว่าศิวะ คือ อาจารย์ที่ชี้แนะให้ผมได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างที่ผมไม่สามารถศึกษาจากที่อื่นได้ ผมได้เฝ้ามองการทำงานของท่าน วิเคราะห์ในหลักการ การทำงานของท่าน และคงจะสรุปย่อๆ ได้ว่า ความสำเร็จในชีวิตของท่าน ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะความรู้ความสามารถของท่านเพียงอย่างเดียว แต่เกิดขึ้นเพราะท่านเข้าใจเรื่องของคน

หรือที่เรียกว่า พฤติกรรมของคน ท่านสามารถมองคนได้อย่างทะลุปรุโปร่ง และสามารถวิเคราะห์บุคคลต่างๆ ได้อย่างแม่นยำ

ความสำเร็จในหน้าที่การงานในตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ก็คงจะไม่ใช่เรื่องยากเกินกว่าที่หลายๆ คนจะทำได้ แต่การที่จะให้คนรอบตัวรัก เคารพนับถือและมีความศรัทธาอย่างจริงใจคงจะไม่ใช่สิ่งที่ทุกๆ คนจะทำได้ ท่านผู้ว่าฯ ว่าจะทำได้ และทำได้อย่างสวยงาม หากจะถามผมว่าท่านทำได้อย่างไร ผมคงตอบได้ง่ายๆ ว่า ท่านเป็นคนที่เปิดเผยมี่ความจริงใจ จริงจังในการทำงาน ให้เกียรติผู้อื่นอยู่เสมอ และ ที่สำคัญที่สุดท่านเป็นคนมีน้ำใจ และเป็นน้ำใจที่บริสุทธิ์ ท่านเป็นผู้ให้อยู่เสมอ จนบางครั้งผมเองรู้สึกว่าตัวเองไม่สามารถทำได้ใกล้เคียงท่านผู้ว่าฯ และคงจะต้องใช้ความพยายามอีกมากโข จึงจะประสบความสำเร็จในชีวิตเหมือนอย่างท่านผู้ว่าฯ iewicz ได้

ในโอกาสที่ท่านผู้ว่าฯ จะจากพวกเราไปดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงมหาดไทย ผมรู้สึกเสียดายที่เราจะต้องขาดผู้นำที่ดีไปคนหนึ่ง แต่ก็รู้สึกดีใจและยินดีที่ท่านได้ทำงานในตำแหน่งหน้าที่ที่สำคัญมากขึ้น และท่านควรจะใช้ความสามารถของท่านทำงานให้กับประเทศชาติได้มากกว่าที่ท่านจะทำเฉพาะในจังหวัดอุบลราชธานี

ถึงผู้ว่าฯ iewicz จะจากพวกเราไป ผมก็เชื่อว่า ใจและจิตวิญญาณของท่านจะอยู่กับพวกเราตลอดไป ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งมวล จะได้ดลบันดาลให้ท่านได้ประสบความสำเร็จอย่างสูงสุดในหน้าที่การงาน ในชีวิตครอบครัว ในชีวิตส่วนตัว และเป็นที่รักใคร่ศรัทธาของคนทั้งปวงตลอดไป

รักและศรัทธา

ธีระชัย จิรวัดนานภรณ์

ประธานหอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี

16 พฤษภาคม 2543

ในส่วนตัวแล้วผมเองรู้สึกมีความสุขและอบอุ่นเมื่อได้ทำงานกับผู้บังคับบัญชาที่มีความเข้าใจ ในหลักของการทำงานร่วมกัน อย่างเป็นกันเองของท่าน...ในส่วนของการทำงานท่านอยู่ในฐานะผู้ของผู้อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยของจังหวัด ผู้เข้มแข็งและจริงจัง ยามใดที่เกิดเหตุวุ่นเหตุน่ากลัว ท่านพร้อมลุยเคียงบ่าเคียงไหล่ อย่างไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย แม้ยามศึกตื่น ค่ำคืน และไกลแสนไกล พวกเรารู้สึกภูมิใจในการไปรับตำแหน่งเป็นรองปลัดกระทรวงมหาดไทยและ

ขอให้ท่านคิระ แสงมณี จงมีแต่ความ...สุขสันต์
ขอให้ท่านคิระ แสงมณี จงมีแต่ความ...สุขสันต์
ขอให้ท่านคิระ แสงมณี จงมีแต่ความ...สุขสันต์

พล.ต.บารุง สุขพานิช

ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานี

ในความรู้สึกผมทั้งเสียใจและดีใจ ที่ได้ทราบข่าวว่าท่านผู้ว่าคิระ แสงมณี ได้รับการแต่งตั้งเป็นรองปลัดกระทรวงมหาดไทยเสียใจ...ที่ต้องห่างจากผู้บังคับบัญชาที่มีความรู้ความสามารถและความเข้าใจในงานและทีมงานอย่างต้องแท้...แต่ก็ดีใจที่ท่านได้ก้าวไปสู่ความรับผิดชอบที่มากขึ้น ซึ่งเหมาะสมแล้วกับบุคคลผู้มีความสามารถเช่นท่าน พวกเราชาวสาธารณสุขอุบลราชธานี ภูมิใจอย่างที่สุดที่ได้มีโอกาสร่วมงานกับท่านจึงได้รับรางวัลชนะเลิศระดับประเทศหน่วยงานที่บริการประชาชนด้านสาธารณสุขดีเด่น ปี 2542 เราขอเป็นพลังใจให้ท่านคิระ แสงมณี และพี่แดง รศ.ขวัญใจ แสงมณี) และครอบครัว จงมีความสุขตลอดไป

ด้วยความรักและความผูกพันตลอดไป

นพ.อัครเดช เพ็ญศิริ

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี

พูดถึงท่านแล้ว รู้สึกประทับใจมาก เพราะตลอดระยะเวลาที่ได้มีโอกาสร่วมงานกับท่าน ท่านเป็นกันเองมากๆ เท่าที่จำได้...ยังไม่เคย พบผู้ว่าคนไหนที่มีวิธีการทำงานและทำที่ต่อเนื่องร่วมงานที่สบายๆ แฟรงก์ ว่ำนั่นแหละตัดสินใจเฉียบขาด มีครั้งหนึ่งเมื่อคราวคุกแตก (นักโทษแหกคุกที่อุบลฯ) ท่านมีบัญชาให้กลุ่มแม่บ้านของหน่วยงานต่างๆ ไปบริการกาแฟ, อาหารว่างให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งพวกเราก็ไม่เคยอยู่ในบรรยากาศแบบนั้น แต่พอเห็นท่านผู้ว่าคะวะ ท่านเอาจริงเอางังสั่งการร่วมกับบรรดาดำรงพทวารวันนั้น ถือว่าเป็นประสบการณ์ใหม่ที่คุ้มค่า ต่อไปนี้พวกเราคงเหงาทั้งหน่วยงานสมาคมแม่บ้าน และชมรมสุสันต์ เพราะขาดหัวหน้าใหญ่ ผู้นำที่เราเคารพ ส่วนหนึ่งพวกเรารู้สึกประทับใจในพี่แดง นายกเหล่ากาชาดของเราดูท่านธรรมดา...ธรรมดา...ไม่ถือเนื้อถือตัว ซึ่งเห็นแล้วอดชื่นชมไม่ได้ขอให้ท่านและครอบครัวมีความสุขตลอดไป

รักและเคารพท่านเสมอ

วันเพ็ญ เพ็ญศิริ

นายกสมาคมแม่บ้านสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี

ในฐานะของลูกหลานเมืองอุบลโดยกำเนิด รู้สึกภาคภูมิใจอย่างที่สุดที่ได้มีโอกาสร่วมงานกับท่านผู้ว่าคะวะ แสงมณี และพี่แดง (รศ.ขวัญใจ แสงมณี) นายกเหล่ากาชาดจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งน้อยเอง (คุณสาวตรี จิงวิวัฒนาภรณ์) รู้สึกประทับใจในพี่แดงมากๆ ท่านดูเป็นธรรมชาติและจริงใจ ทำตัวสบายๆ เป็นศูนย์กลางของบรรดาสมาคม, ชมรมต่างๆ ได้เป็นอย่างดี จนรู้สึกผูกพันเหมือนเป็นพี่น้องกันจริงๆ ท่านผู้ว่าฯ ได้ฝากงานให้ชาวอุบลได้สานต่อไว้หลายเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องผ้าลายเอกลักษณ์ของเมืองอุบลท่านกล่าวว่าอุบลเราเป็นเมืองใหญ่ มีศิลปหัตถกรรมที่สวยงามมากมาย แต่ยังหาหลายผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองยังไม่ชัดเจน จึงได้ดำริให้มีผ้าลายกลีบบัวไว้เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งน้อยเองเห็นว่าสำคัญมากและคิดว่าจะทำต่อให้ดีที่สุด

รักและเคารพท่านผู้ว่าฯ และพี่แดงเสมอ

น้องน้อย

สาวตรี จิงวิวัฒนาภรณ์

นายกสโมสรไลออนส์ราชธานีศรีวนาลัย

ท่านเป็นนักประชาสัมพันธ์, นักการตลาดที่ครบเครื่อง คิดเป็น พูดเป็น ทำเป็น มองเป้าหมายทะลุ เจียบคมด้านการจัดการ จึงไม่น่าประหลาดใจว่า ทุกโครงการที่ท่านจับมักประสบความสำเร็จ และเกิดผลตอบรับต่อภาพลักษณ์ และสังคมอย่างกว้างขวาง

อีกมุมหนึ่งท่านเป็นคนช่างสังเกตละเอียด รู้จริง เนียบไปทุกเรื่อง จึงสามารถนำเสนอจุดสำคัญของเรื่องได้อย่างคมคาย ท่านโดดเด่นด้วยบุคลิกที่มีเสน่ห์คมเข้มจริงจังในเวลางาน แต่กลับอ่อนโยนเหมือนคนลายในเวลาส่วนตัว และเป็นผู้สร้างความบันเทิงได้อย่างน่าอัศจรรย์

สำหรับผมแล้ว ท่านผู้ว่าศิริ แสงมณี คือครูของผมตลอดกาล เคารพรักและศรัทธาอย่างที่สุด

นิเวศน์ สุพัฒน์

ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์และกิจกรรมสังคม โดยตำบลราชธานี

ผู้ว่าศิริ แสงมณี เป็นนักปกครองที่มีวิสัยทัศน์ยาวไกล ตรงไปตรงมา และใช้ภูมิปัญญาเป็นนักประสานที่ดีเยี่ยม ทั้งด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม สิ่งหนึ่งที่ประจักษ์ คือการเชิดชูบรรพบุรุษคนอุบลฯ และการพลิกฟื้น “อนุสาวรีย์แห่งความดี” ให้สืบทอดตลอดไป มีผลงานหลายอย่างสร้างตำนานเล่าขานไว้เมืองอุบลฯ

ปัญญา แพงเหล่า

นักประชาสัมพันธ์ สปจ. อุบลราชธานี

แต่...

พ่อเมืองผู้เรื่อรนาม

เป็นยอดนักปกครองเกียรติก้องล้ำ

เป็นพ่อเมืองอุบลคนกราบกราน

หนุ่มภูเกิดเพชรงามล้ำเลิศค่า

เป็นผู้ว่า ฯ กำแพงเพชรเขตรธานี

เมษายนคนรู้กันวันที่สิบสี่

ย้ายมาอยู่อุบลคนศรัทธา

สองปีกว่าพัฒนาเมืองจนเรืองรุ่ง

เทียนพรรษาสวยเด่นเห็นแต่ไกล

ผู้ประสานสิบทิศมิตรมากหน้า

ร่วมประชุมที่อุบลคนลือนาม

อีกผลงานการศึกษาศรัทธายิ่ง

ราชประชานุเคราะห์เหมาะสมดี

อีกโครงการงานดำริ มียอหย่อน

เศรษฐกิจแบบพอเพียงเลี้ยงชีวัน

สถานีขนส่งมั่นคงแน่

ทั้งเลี้ยงเมือง วงแหวน แล่นรถรา

อินโดจีนถิ่นการค้ามานานเนิน

ทั้งต่างชาติชาวไทยได้รู้กัน

ผลงานดีฝีมือเด่นเป็นสิ่งช่วย

รองปลัดกระทรวงทบวงกรม

ให้สุขสันต์สดใสในหน้าที่

ชาวอุบลทุกคน พร้อมหลอมดวงใจ

เป็นศรัทธามหาไทยใจห้าวหาญ

สมนามท่าน “ศิระ แสงมณี”

รำเรียนมาฝ่าขวากหนามตามวิถี

เพชรบุรีอีกจังหวัดติดกันมา

ฤกษ์ยามดีปีสี่หนึ่งซึ่งหนักหนา

หนึ่งมิกุณา คราสี่สามจำจากไป

งามเด่นทุ่งศรีเมืองเรืองไสว

สืบสานไทยประเพณีที่ตังงาม

หอการค้าใกล้ ไกล ในสยาม

ช่างงดงามโดดเด่นหมู่บูชารมี

ทำทุกสิ่งให้เด็กไทยได้สุขศรี

จักรยานฟรีที่โดดเด่นเป็นผลงาน

ประชากรมองไทยใครสืบสาน

พ่อเมืองท่าน หมั่นดูแลแนะนำพา

สะดวกแก่การสัญจรผ่อนปัญหา

แก้ปัญหาวจรจรช้อนผลงาน

ท่านชวนเชิญนักลงทุนประสาน

ช่องเม็กด่านลาว ไทย ให้มาชม

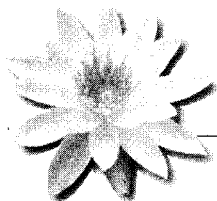
สิ่งอำนวยความสะดวกที่สร้างสม

แสนชื่นชมยินดีที่ก้าวไกล

ให้สุขก้าวหน้าอย่าหวั่นไหว

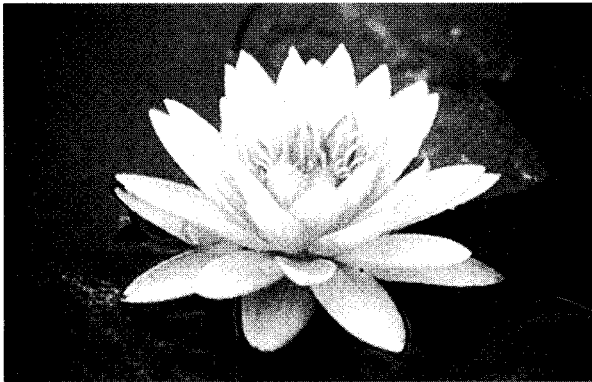
ร่วมอวยชัยน้อมกราบกรานท่านพ่อเมือง

นายบัณฑิต อังคุระสี ผู้ประพันธ์

คำขวัญของจังหวัดอุบลราชธานี

“เมืองดอกบัวงาม แม่น้ำสองสี
มีปลาแซบหลาย หาดทรายแก่งหิน
ถิ่นไทยนักปราชญ์ ทวยราษฎร์ใฝ่ธรรม
งามล้ำเทียนพรรษา ผาแต้มก่อนประวัติศาสตร์”

ประวัติจังหวัดอุบลราชธานี

ปี พ.ศ. 2325 เมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก มหาราช สถาปนา กรุงเทพมหานคร เป็นราชธานี พระปฐมมหาราชสุริยวงศา (ท้าวคำผง) เจ้าเมืองอุบลราชธานีคนแรก พร้อมด้วยครอบครัวไพร่พลยังคงตั้งหลักแหล่งอยู่ที่เวียงดอนกลาง แขวงนครจำปาศักดิ์ จนถึงปี พ.ศ. 2329 พระปฐมมหาราชสุริยวงศา ได้อพยพครอบครัวไพร่พล จากเวียงดอนกลาง มาตั้งหลักแหล่งทำมาหากินอยู่ ณ บริเวณห้วยแระแม (ปัจจุบันคือบริเวณบ้านท่าป่อ) อันเป็นที่ราบลุ่มริมแม่น้ำมูล

ปี พ.ศ. 2334 อ้ายเชียงแก้ว ผู้อาศัยอยู่ ณ ตำบลเขาโอง แขวงเมืองโขง (ปัจจุบันอยู่ในดินแดนของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว) ตั้งตนเป็น ผู้วิเศษ มีผู้คนนับถือเป็นจำนวนมากยกกำลังเข้าล้อมเมืองนครจำปาศักดิ์ พระเจ้าองค์หลวงไชยกุมาร เจ้าเมืองนครจำปาศักดิ์ ขณะนั้นไม่คิดต่อสู้ อ้ายเชียงแก้ว จึงเข้ายึด

เมืองนครจำปาศักดิ์ได้ พระปทุมวรราชสุริยวงศา และท้าวฝ่ายหน้าผู้น้องซึ่งตั้งหลักแหล่งอยู่บริเวณบ้านสิงหา (บริเวณอำเภอเมืองยโสธรในปัจจุบัน) ได้นำกองกำลังไปปราบอ้ายเชียงแก้ว กองกำลังของฝ่ายอ้ายเชียงแก้วแตกพ่ายไป อ้ายเชียงแก้วถูกจับได้และถูกประหารชีวิต

ด้วยความสามารถในการนำทัพของพระปทุมวรราชสุริยวงศา และท้าวฝ่ายหน้าผู้น้อง พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช จึงโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ท้าวฝ่ายหน้าเป็นเจ้าพระวิไชยราชขัตติยวงศา ครองเมืองนครจำปาศักดิ์ พระปทุมวรราชสุริยวงศา ครองเมืองอุบลราชธานี พร้อมกันนั้นได้โปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะบ้านแจะแมขึ้นเป็นเมืองอุบลราชธานี ตามนาม “พระปทุมฯ” ขึ้นต่อกรุงเทพฯ เมื่อวันที่จันทร์ แรม 13 ค่ำ เดือน 8 จุลศักราช 1154 (พ.ศ. 2335)

หลังจากพระปทุมวรราชสุริยวงศา ได้รับโปรดเกล้าฯ ให้ครองเมืองอุบลราชธานีแล้วไม่นาน ด้วยความเหมาะสมตามสภาพภูมิศาสตร์ จึงได้ย้ายครอบครัวและไพร่พลไปตั้งเมืองใหม่ในบริเวณริมฝั่งแม่น้ำมูล ที่เรียกกันว่า “ตงอู่มึง” อันเป็นที่ตั้งเมืองอุบลราชธานีในปัจจุบัน พร้อมทั้งสร้าง “วัดคงหลวง” เป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองขึ้นด้วย (คัดจากประวัติศาสตร์ไทยส่วนภูมิภาค/จังหวัดอุบลราชธานี 2527 หน้า 21-23)

สภาพทั่วไปของจังหวัดอุบลราชธานี

ที่ตั้งอาณาเขตและพื้นที่

จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 630 กิโลเมตร หรือ 575 กิโลเมตรโดยทางรถไฟ มีเนื้อที่ประมาณ 16,112.650 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 10.069 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 9.16 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อ จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดยโสธร และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

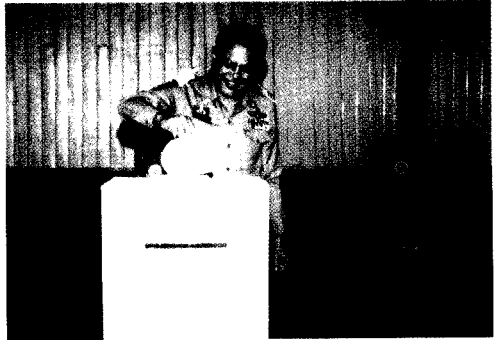
ทิศตะวันออก ติดต่อ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ทิศใต้ ติดต่อ ประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย และจังหวัดศรีสะเกษ

ทิศตะวันตก ติดต่อ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดยโสธร

แนวพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศกัมพูชา รวมความยาวประมาณ 428 กม.

- ติดต่อกับ สปปล. 361 กม.
(จากอำเภอเขมราฐ-อำเภอน้ำยืน ติดต่อกับ
กับแขวงสะหวันนะเขต แขวงสาละวัน
และแขวงจำปาสัก)
- ติดต่อกับ กัมพูชา 67 กม.
(อำเภอน้ำยืนติดต่อกับจังหวัดเขาพระวิหาร)

การเมือง การปกครองและประชากร

การเมือง

สถิติการเลือกตั้งของจังหวัดอุบลราชธานีที่ผ่านมา

- การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539 มีผู้มาใช้สิทธิ ร้อยละ 63.71 เป็นลำดับที่ 40 ของประเทศ มี ส.ส. ทั้งหมด 11 คน
- การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ส.จ.) เมื่อปี 2538 มีผู้มาใช้สิทธิร้อยละ 57.33 เป็นลำดับที่ 19 ของประเทศ
- การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.) เมื่อปี 2538 มีผู้มาใช้สิทธิร้อยละ 58.83 เป็นลำดับที่ 28 ของประเทศ
- การเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2540 มีผู้มาใช้สิทธิคิดเป็นร้อยละ 65.37 เป็นลำดับที่ 21 ของประเทศ
- การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2543 มีผู้มาใช้สิทธิคิดเป็นร้อยละ 70.72 มี ส.ว. ทั้งหมด 6 คน

จำนวนเขตเลือกตั้งปัจจุบันจำนวน 11 เขต ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 1,187,161 คน แบ่งเป็น ชาย 587,800 คน หญิง 599,361 คน

การปกครองส่วนภูมิภาค

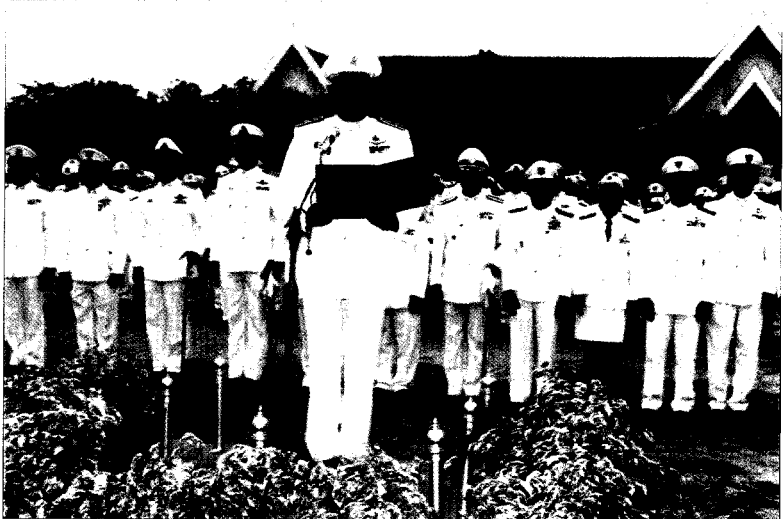
จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากรทั้งสิ้น 1,782,574 คน เป็นชาย 889,051 คน และเป็นหญิง 893,523 คน) แบ่งการปกครองส่วนภูมิภาคออกเป็น 20 อำเภอ 5 กิ่งอำเภอ 216 ตำบล 2,438 หมู่บ้าน โดยมีอำเภอและกิ่งอำเภอ ดังนี้

อำเภอเมืองอุบลราชธานี	อำเภอกุดข้าวปุ้น	อำเภอเขมราฐ
อำเภอเขื่องใน	อำเภอโขงเจียม	อำเภอเดชอุดม
อำเภอตระการพืชผล	อำเภอตาลสุม	อำเภอนาจะหลวย
อำเภอน้ำยืน	อำเภอบუნทริก	อำเภอพิบูลมังสาหาร
อำเภอโพธิ์ไทย	อำเภอม่วงสามสิบ	อำเภอวารินชำราบ
อำเภอศรีเมืองใหม่	อำเภอสำโรง	อำเภอสรินธร
อำเภอดอนมดแดง	อำเภอทุ่งศรีอุดม	กิ่งอำเภอนาเยีย
กิ่งอำเภอเหล่าเสือโก้ก	กิ่งอำเภอนาตาล	กิ่งอำเภอสว่างวีระวงศ์
กิ่งอำเภอน้ำขุ่น		

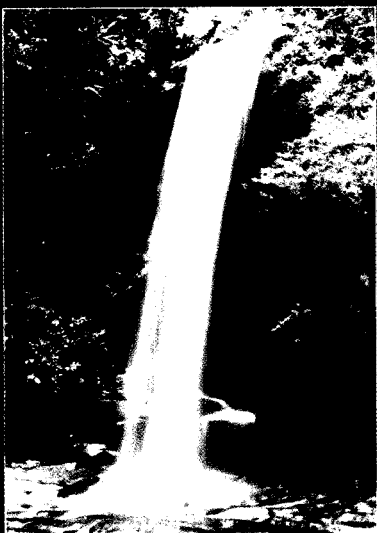
การปกครองส่วนท้องถิ่น

ประกอบด้วย

- องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง
- เทศบาล 23 แห่ง คือ เทศบาลนครอุบลราชธานี เทศบาลเมืองวารินชำราบ และเทศบาลตำบล 21 แห่ง
- องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) 216 แห่ง

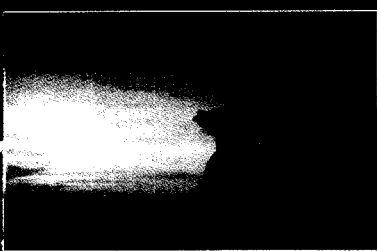

สถานที่ท่องเที่ยว

1	2
3	4
5	6
7	8

- แก่งละเหือ
- แม่น้ำสองสี
- อุทยานแห่งชาติ
ภูจอง-นายอย
- อุทยานแห่งชาติ
ผาแต้ม
- น้ำตกถ้ำรอยสวรรค์
- พระเจ้าใหญ่อินทร์แปลง
- เสาเฉลียง
- หอไตรวัดทุ่งศรีเมือง

ประวัติแห่งเทียนพรรษา

เทศกาลเข้าพรรษาเริ่มตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำ เดือน 8 จนถึงขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 เป็นระยะเวลาที่มีฝนกำลังตกชุก การคมนาคมสัญจรไม่สะดวก ถนนหนทางเป็นโคลนตมชาวบ้านในชนบทจะช่วยกันไถคราดทำนา ไม่มีใครไปไหนมาไหนโดยไม่จำเป็น เพราะจะเสียเวลาทำมาหากิน

คำว่าเข้าพรรษา คือเข้าฤดูฝนเป็นระยะเวลาที่พระภิกษุสามเณรจะต้องหยุดการเดินทาง เพื่อพักอยู่ที่ใดที่หนึ่งโดยไม่ไปพักค้างคืนที่อื่น เพราะนอกจากจะเดินทางไม่สะดวกแล้ว ยังอาจจะไปเหยียบย่ำไร่นาของชาวบ้านได้

กิจกรรมที่สำคัญประการหนึ่ง ของการเข้าพรรษาก็คือ เพื่อให้พระภิกษุสามเณรได้มีเวลาศึกษาเล่าเรียน และปฏิบัติศาสนกิจได้เต็มที่

พุทธศาสนิกชนส่วนใหญ่จะไปทำบุญที่วัด นำผ้าอาบน้ำฝนเครื่องไทยทานต่างๆ รวมทั้งดอกไม้ ธูปเทียน เครื่องบูชา ไปถวายพระภิกษุสามเณร

เทียนเป็นสัญลักษณ์ของความสว่าง อันหมายถึงดวงปัญญา คนไทยนิยมนำเทียนไปถวายวัดจนเป็นประเพณีมานานแล้ว ส่วนจะเป็นเทียนขนาดเล็กหรือใหญ่นั้นก็ขึ้นกับความศรัทธาและร่วมแรงร่วมใจของชาวบ้าน

ประเพณีการนำเทียนไปถวายวัดในเทศกาลเข้าพรรษามีเค้าเรื่องที่เราสืบกันมาตั้งแต่สมัยพุทธกาลว่า มีภิกษุชาวเมืองโกสัมพีได้เกิดวิวาทกัน พระพุทธองค์ได้ตักเตือนแล้วก็ไม่เชื่อฟังพระองค์จึงได้ไปจำพรรษาอยู่ที่วัดรักษิตวัน มีช้างกับลิงเป็นอุปัฏฐาก ช้างเป็นผู้ตักน้ำดื่ม น้ำมาถวาย ลิงออกหาผลไม้และรวงผึ้งมาถวายแล้วนั้นผู้มีจิตศรัทธาทำเป็นต้นเทียนถวายเป็นพุทธบูชา ถือว่าได้บุญกุศลมาก จึงเป็นประเพณีสืบทอดกันมา

การศึกษาเล่าเรียน และปฏิบัติศาสนกิจของพระภิกษุสามเณร จะต้องศึกษาทั้งกลางวันและกลางคืนในเวลากลางคืนได้อาศัยแสงไฟจากได้ (ที่ภาษาอีสานเรียกว่า กระบอง) ซึ่งมีปัญหาในเรื่องควัน และกลิ่นที่อาจทำให้ผู้เรียนเสียสมาธิได้ และที่สำคัญคือการลุกไหม้ของได้ไม่สม่ำเสมอ ผู้ใช้จะต้องเขี่ยได้ที่ไหม้แล้วออกบ่อยๆ แสงไฟจากได้

จึงส่งแสงไฟจากดวงเทียนไม่ได้ เพราะดวงเทียนลุกไหม้ต่อเนื่องสม่ำเสมอ กลิ่นและควันไม่แรงจึงทำให้พุทธศาสนิกชนนิยมนำเทียนไปถวายพระ ในเทศกาลเข้าพรรษา

การใช้เทียนจะมีมาตั้งแต่สมัยใดนั้น ยังหาหลักฐานยืนยันไม่ได้สันนิษฐานว่าคงตั้งแต่ผู้คนรู้จักนำขี้ผึ้งมาพันกับเส้นด้ายเพื่อให้เป็นเล่มเทียน ที่เรียกว่าเทียนขี้ผึ้ง ส่วนการใช้เทียนไขถวายพระนั้นเป็นความนิยมที่เกิดขึ้นภายหลัง

วิวัฒนาการของการทำต้นเทียนพรรษา

การทำต้นเทียนและการแห่เทียนพรรษาของจังหวัดอุบลราชธานี คงมีมานานหลายสิบปีแล้ว จากการสอบถามผู้เฒ่าผู้แก่ ได้รับความว่าอย่างน้อยเมื่อ พ.ศ. 2470 ชาวอุบลราชธานีได้ทำต้นเทียนกันอย่างจริงจังแล้ว มีการประชันขันแข่ง มีการจัดขบวนแห่ มีเครื่องดนตรีแห่แหนหลายอย่าง ในขบวนแห่มีการพ้อนรำให้ร้องด้วยความสนุกสนานหลังจากแห่ไปรอบเมืองแล้วจะนำต้นเทียนไปถวายวัดที่เป็นวัดประจำหมู่บ้าน แต่เดิมการแห่เทียนใช้แรงคนในการแบกหาม ต่อมาเมื่อผู้ดัดแปลงใช้เครื่องทุ่นแรง

โดยใช้วัวเทียมเกวียน วัวที่จะใช้จะต้องเลือกตัวที่สูงใหญ่อ้วนพีและมีมากอย่างดี มีการตกแต่ง ประดับตามส่วนต่างๆ ของตัววัว เช่นติดด้วยกระดาษสีรูปต่างๆ แขนงกระดิ่งหรือกระพรวนที่คอ เวลาอย่างเดินจะมีเสียงดังเหมือนเสียงดนตรีเป็นจังหวะ

ในระยะเวลาประมาณ พ.ศ. 2480 มีการพิมพ์ดอกไม้เป็นลายต่างๆ จากแบบพิมพ์ที่สร้างขึ้น ช่างผู้มีชื่อเสียงในทางนี้คือ นายโพธิ์ สงศรี ลายที่พ่อใหญ่โพธิ์ทำขึ้นเป็นลายต่างๆ เช่น ลายประจำยาม กระจับ ตาอ้อย ใบเทศ บัวคว่ำบัวหงาย พ่อใหญ่โพธิ์เป็นช่างทำต้นเทียนให้กับวัดทุ่งศรีเมือง

ช่างฝีมืออีกคนหนึ่งคือนายสวน คุณผล อดีตครูใหญ่โรงเรียนวัดหนองยาง ปัจจุบันคือโรงเรียนอุบลวิทยาคม ซึ่งเป็นผู้มีฝีมือทางช่างและศิลปะหลายแขนงผลงานทำต้นเทียนจึงมักจะได้อารมณ์และลีลาอยู่เป็นประจำ

ใน พ.ศ. 2495 ได้มีการฟื้นฟูศิลปะการทำต้นเทียนและการแห่เทียนพรรษาของ จังหวัดอุบลราชธานี มีการประกวดเทียนพรรษา 2 ประเภท คือ ประเภทมัดรวมติดลาย และประเภทติดพิมพ์

ใน พ.ศ. 2497 นายประคับ ก้อนแก้ว ได้ทำต้นเทียนติดพิมพ์ และตกแต่งขบวน ต้นเทียนของวัดมหายานารามได้อย่างสวยงาม จนได้รับรางวัลชนะเลิศ

ประมาณปี พ.ศ. 2500 มีการจัดงานถึงพุทธกาลทั่วประเทศ งานด้านศาสนาจึง เฟื่องฟูมาก การแห่เทียนพรรษาของจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับการสนับสนุนให้อยู่ใหญ่ มากขึ้น ทั้งด้านการจัดขบวนแห่ และการจัดหาสวยงามสำหรับต้นเทียน

เมื่อ พ.ศ. 2502 นายคำหมา แสงงาม ช่างสูงอายุคนหนึ่งได้คิดและแกะสลัก

ต้นเทียน โดยไม่ต้องพิมพ์ดอกมา ติดเหมือนเช่นที่ช่างรุ่นก่อนนำมา ทำให้ต้นเทียนแกะสลักที่ นายคำหมาทำให้กับบ้านกุดเป่ง อำเภวารินชำราบ มีความแปลก ใหม่ สวยงาม ดังนั้นในปีต่อมา จึงได้มีการเสนอให้จัดประกวด ต้นเทียน 3 ประเภท คือ ประเภท มัดรวมติดลาย ประเภทติดพิมพ์ และประเภทแกะสลัก

ระยะเวลาต่อมา จึงตัดต้น

เทียนประเภทมัดรวมติดลาย ที่เป็นต้นเทียนแบบเก่าออกจากการประกวด

ช่างแกะสลักต้นเทียนที่มีฝีมือในรุ่นต่อมา ได้แก่ นายอุตสาห์ จันทรวิจิตร และ นายสมัย จันทรวิจิตร ซึ่งเป็นพี่น้องกัน

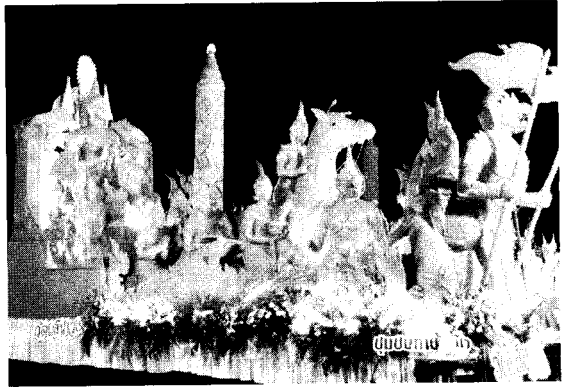
นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 จังหวัดอุบลราชธานี ได้จัดงานสัปดาห์ประเพณีแห่เทียน พรรษา ให้เป็นงานประเพณีที่ยิ่งใหญ่และมหิพา มีการประกวดต้นเทียนประเภทต่างๆ ประกวดขบวนแห่ และนางฟ้า โดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการให้คะแนนอย่างรัดกุม มีการ ประชาสัมพันธ์งานอย่างกว้างขวาง ทำให้มีผู้คนที่ชาวไทยและต่างชาติมาเที่ยวและชม งานเป็นจำนวนมาก

ประเพณีแห่เทียนพรรษา จังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดหนึ่งที่นิยมจัดงานประเพณีแห่เทียนพรรษาให้เป็นงานประเพณีที่ใหญ่โต มีขบวนแห่ที่เอิกเกริกงดงาม ทั้งนี้เป็นความนิยมของคนในจังหวัด ประกอบกับการส่งเสริมอย่างจริงจังของทางราชการ ที่จะฟื้นฟู และรักษาประเพณีโบราณนี้ไว้ จะเป็นสิ่งที่เชิดหน้าชูตาของชาวจังหวัดอุบลราชธานี

ความมุ่งหมายของการแห่เทียนพรรษาจังหวัดอุบลราชธานี ก็เพื่อ

1. ถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา และสังฆบูชา
2. เพื่อแสดงเอกลักษณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี
3. เป็นการรักษาดมยประเพณีและเป็นการสนับสนุนเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามนี้ไว้
4. เพื่อเป็นศูนย์รวมพลังในด้านจิตใจ ในการแสดงออกถึงความพร้อมเพรียง ความสามัคคีและความศรัทธา
5. เพื่อเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

การทำต้นเทียนประเภทแกะสลัก

ต้นเทียนประเภทแกะสลักเป็นต้นเทียนสมัยใหม่ ทำเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2502 โดย นายคำหมา แสงงาม

ต้นเทียนต้นหนึ่งจะใช้ขี้ผึ้งประมาณ 70-100 กิโลกรัม โดยใช้ขี้ผึ้งชนิดดีผสมกับขี้ผึ้งชนิดไม่ดี ในอัตราส่วน 5 ต่อ 1 หลังจากหล่อและกลึงต้นเทียนแล้วจะเริ่มแกะสลักต้นเทียนด้วยขั้นตอน ดังนี้

ออกแบบลายที่จะแกะสลัก โดยการร่าง ทั้งส่วนฐาน ลำต้น และยอดต้นเทียน

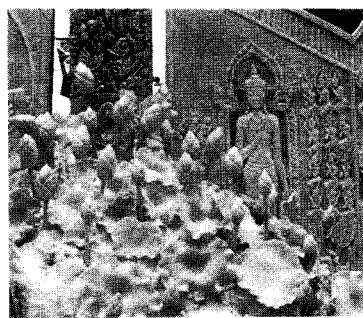
ใช้เครื่องมือแกะสลัก ซึ่งจะมีการเจาะ เจาะ ชิด และขุด ให้เป็นรูป 3 มิติ เหมือนของจริง หรือรูปที่ร่างไว้ตามจินตนาการ

แก้ไขส่วนที่บกพร่อง ในระหว่างการแกะสลัก อาจมีการผิดพลาดได้ เช่น รูปที่แกะมีขนาดเล็กหรือใหญ่เกินไป หรือ บางส่วนแตกหัก ก็ต้องแก้ไขปรับปรุงให้เรียบร้อย

เครื่องมือที่ใช้ในการแกะสลักต้นเทียน

1. มีด มีรูปแบบ และขนาดต่างๆ กันตามความต้องการใช้งานของช่างทำต้นเทียน เช่น มีดปลายแหลมชนิดคมเดียว มีดปลายแหลมชนิดสองคม มีดปลายแหลมชนิดคมเดียวและโค้งงอ มีดโต้ปลายแหลมคมเดียว
2. ส้อม เช่น ส้อมใบใหญ่หลายดัดตรง ส้อมใบใหญ่ปลายดัดเฉียง ส้อมใบใหญ่ปลายปากโค้ง ส้อมใบเล็กปลายดัดตรง ส้อมใบเล็กปลายดัดเฉียง ส้อมใบเล็กปลายปากโค้ง
3. ตะขอเหล็กและเหล็กขุด เช่น ตะขอเหล็กมีคมคล้ายเคียว แต่ปลายงอน ตะขอเหล็กเป็นห่วงโค้งเป็นวงรีหรือรูปน้ำเต้า และเหล็กขุดมีคมทั้งสองด้าน
4. แปรงทาสีชนิดดี

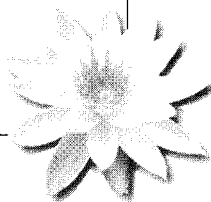

“ท่านติวะ แสงมณี”

ติวะเทพ	ผู้เป็นใหญ่	ในทุกที่
แสงมณี	ที่ในมือ	คือสีสรร
ท่านติวะ	แสงมณี	นี้คล้ายกัน
สงสีสรร	เมืองอุบล	จนเลื่องลือ
คนภูเกิด	ครองอุบล	ณ หนแรก
ดูแปลกแปลก	แรกมาดครง	เก่งจริงหรือ
บทพิสุจน์	ที่แสนสั้น	นั่นก็คือ
คำรำลือ	เพียงสองปี	ที่อุบล
ท่านคือศูนย์	รวมศรัทธา	หัวหน้าส่วน
ผลงานล้วน	ส่งให้เด่น	จนเห็นผล
เช่นโครงการ	จักรยาน	เด็กยากจน
ปรับถนน	สร้างขนส่ง	ให้ตรงใจ
จัดวอลเลย์	โดดรัม	ระดับชาติ
แห่เทียนใหญ่	เกินคาด	สาตแสงไส
สาธารณสุข	ก็ก้าวหน้า	กว่าใครใคร
โล่รางวัล	อันยิ่งใหญ่	เหนือใครมี
อันคุณงาม	ความดี	ที่ท่านสร้าง
เป็นแบบอย่าง	ต่อแผ่นดิน	ในถิ่นนี้
คนเมืองบัว	ซึ่งหัวใจ	ในความดี
“ท่านติวะ	แสงมณี”	ตลอดกาล

กฤษกร ก้องสมุทร

โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี

คำสั่งจังหวัดอุบลราชธานี

ที่ 1153/2543

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดทำวิทัศน์และหนังสือที่ระลึก

ด้วยนายวิระ แสงมณี ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่ง รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2543 เป็นต้นไป เพื่อเป็นการ รวบรวมผลงานและแสดงความยินดีแก่บุคคลดังกล่าวข้างต้น ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน และหอการค้า จังหวัดจะจัดทำวิทัศน์และหนังสือที่ระลึก เผยแพร่ให้ผู้สนใจได้ทราบ

เพื่อให้การจัดทำวิทัศน์และหนังสือที่ระลึกดังกล่าวมีเนื้อหาครบถ้วนและสวยงาม จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดทำวิทัศน์และหนังสือที่ระลึกขึ้น ประกอบด้วยบุคคล และผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาและอำนวยการ

1.1 นายสุนทร จิตชัย	รองผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานกรรมการ
1.2 นายสุรพันธ์ เงินหมื่น	รองผู้ว่าราชการจังหวัด	กรรมการ
1.3 นายประภาค บุญยงค์	รองผู้ว่าราชการจังหวัด	กรรมการ
1.4 นายแพทย์อัศวเดช เพ็ญศิริ	นายแพทย์สาธารณสุข	กรรมการ
1.5 นายแพทย์กวี ไชยศิริ	ผู้อำนวยการโรงพยาบาล	กรรมการ
	สรรพสิทธิประสงค์	
1.6 นายธีระชัย จีงวิวัฒน์ภรณ์	ประธานหอการค้าจังหวัด	กรรมการ
1.7 แพทย์หญิงวิภาดา เขาวกุล	หัวหน้ากลุ่มงาน	กรรมการ
	พัฒนาคุณภาพบริการ	
	และวิชาการโรงพยาบาล	
	สรรพสิทธิประสงค์	
1.8 นางสาวรัตนาวา เจริญศักดิ์	ผู้อำนวยการสถานีวิทยุ	กรรมการ
	โทรทัศน์แห่งประเทศไทย	
	จังหวัดอุบลราชธานี	
1.9 นายประสงค์ มากนวล	ผู้อำนวยการการประถม-	กรรมการ
	ศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี	

2. คณะกรรมการดำเนินการ

2.1 นายจรินทร์	จักกะพาก	ประธานกรรมการ
2.2 นางกุนทรี	ก้องสมุทร	กรรมการ
2.3 นางหรรษา	อย่างสวย	กรรมการ
2.4 นายดิเรกลาภ	จารุแพทย์	กรรมการ
2.5 นายสุริยงค์	พลเมือง	กรรมการ
2.6 นายบัญญัติ	ทิพย์โสด	กรรมการ
2.7 นายศักดิ์ดา	ยอดสิงห์	กรรมการ
2.8 นายนาวิน	ภูยาทิพย์	กรรมการ
2.9 นายคำเย็น	วงศ์ชาติ	กรรมการ
2.10 นางสาวศิริพร	ภูริยะพันธ์	กรรมการ
2.11 นางสาวสุกัญญา	ศรีทอง	กรรมการ
2.12 นายนิเวศน์	สุพัฒน์	กรรมการและเลขานุการ
2.13 นายประเสริฐ	ป่ากระโทก	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
2.14 นายวัฒนะ	ทองประเสริฐ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
2.15 นายบัญญัติ	แพ่งเหล่า	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่ในการจัดทำวีดิทัศน์ หนังสือที่ระลึกและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ และมีรูปแบบสวยงาม รวมทั้งแล้วเสร็จภายในวันที่ 15 พฤษภาคม 2543

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2543

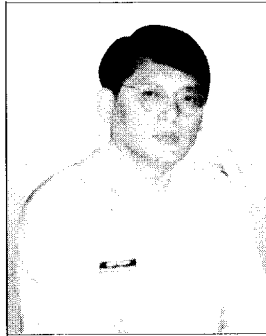
(นายสุนทร จัตขัย)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

ท้ายเล่ม

เนื่องในโอกาสที่นายศิระ แสงมณี ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงมหาดไทย โดยมีมติคณะรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2543 ทางคณะกรรมการดำเนินการจัดทำวิดิทัศน์และหนังสือที่ระลึก ประกอบด้วย นายสุนทร จัตุชัย รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี และคณะ จึงได้รวบรวมสรุปภารกิจ ผลงานเด่น ที่ควรเผยแพร่และเป็นแนวทางในการพัฒนาคน, พัฒนางาน และพัฒนาสังคมประเทศชาติ โดยจัดทำวิดิทัศน์ 1 เรื่อง และจัดพิมพ์หนังสือจำนวน 1,500 เล่ม ซึ่งเนื้อหาสาระในหนังสือเล่มนี้ คณะผู้จัดทำได้รวบรวม เรียบเรียงจากโครงการ งาน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งการสานต่องานเก่า สร้างงานใหม่ๆ เป็นที่ประจักษ์แก่บุคคลทั่วไปในเวลาอันจำกัด

จังหวัดอุบลราชธานี ขอขอบคุณส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรเอกชน และประชาชนทุกคนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาบ้านเมืองด้วยดีมาตลอด และได้สนับสนุน ในการจัดทำหนังสือเล่มนี้จนสำเร็จด้วยดี หากมีส่วนใดขาดตกบกพร่องไป หรือไม่สามารถนำมาลงได้ครบถ้วน ในเวลาอันจำกัดนี้ ต้องอภัย ณ โอกาสนี้ด้วย และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะมีประโยชน์ และแนวทางการปฏิบัติงานราชการและเพื่อการศึกษาต่อไป

จรินทร์ จักกะพาก

บรรณาธิการ

ขอแสดงความยินดีในโอกาส

นายสิวะ แสงมณี

ได้รับการแต่งตั้งเป็นรองปลัดกระทรวงมหาดไทย

1 มิถุนายน 2543

หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานเร่งรัดพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานโยธาธิการจังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานป่าไม้จังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานชลประทานที่ 5 อุบลราชธานี
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี
โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี
ตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานี
เรือนจำกลางจังหวัดอุบลราชธานี
เทศบาลนครอุบลราชธานี
เทศบาลเมืองวารินชำราบ
เทศบาลตำบลพิบูลมังสาหาร
เทศบาลตำบลอุบลราชธานี
ที่ทำการปกครองจังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี

ชมรมปลัดอำเภอรุ่น 1500
สำนักงานที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานขนส่งจังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานหลวงที่ 7 อุบลราชธานี
สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานพัฒนาที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานสรรพากรจังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานการค้ำภายในจังหวัดอุบลราชธานี
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไตโยต้า อุบลราชธานี
บริษัทในเครือ ศรีกมล กรุ๊ป
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาคอีสานอุบล (ต่งปัก)

ขอแสดงความยินดีในโอกาส

นายทิวะ แสงมณี

ได้รับการแต่งตั้งเป็นรองปลัดกระทรวงมหาดไทย

1 มิถุนายน 2543

วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	โรงแรมเนวาด้า แกรนด์ไฮเทล
โรงเรียนเอกโพธิ์บุตย์	อุบลเก็กกังท้าว
ส.เชมราษฎร์	อุบลศักดิ์การทองเทียว
สงวนการช่าง	อุบลสุริยการทองเทียว
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิริมหาชัย	เพิ่มพูน เซอร์วิส
ห้างหุ้นส่วนจำกัด วารินทร์วิสัยดุ๊กอัสราง	ชมรมคนไทยเชื้อสายเวียดนาม
ร้านค้าปูน	จังหวัดอุบลราชธานี
โรบินสัน ยิงยง	ชมรมนายอำเภอ จังหวัดอุบลราชธานี
ร้านโพลาร์	ชมรมร้านขายยา จังหวัดอุบลราชธานี
ร้านแพร่ บิวท์	โรงพิมพ์ศิริธรรมออฟเซต
แพอาหาร อารยา ขิงเจียม	หงษ์ฟ้าภัตตาคาร
โรงพยาบาลอุบลรักษ์ ธนบุรี	ร้านครัวอิมเม
ห้างหุ้นส่วนจำกัด กิจตรงมอเตอร์ เซลล์	ร้านอาหารอินโดจีน
โรงแรมริเจนท์ พาเลซ	ร้านอาหารครัวเข้า
โรงแรมอุบลบุรี รีสอร์ท	ร้านจักรวาลใจ

